தமிழரசு
வர்த்தமான மகாவீரர் 2500 வது நினைவு நாள் சிறப்பிதழ்
சமணர் ஆலயங்களில் காணப்பெறும் மனத்தூய்மைக் கம்பம்
மலர்.5 * 1-11-1974 * இதழ்.9
குமார்

நடமாடும் தெய்வங்களின் நல்வாழ்வுக்கு....

புரசைப் பகுதியில் ராதாகிருஷ்ணபுரம் புதுக் குடியிருப்புகளைத் திறந்து வைப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கொள்கிறேன். 18 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ள இந்தக் குடியிருப்புகள் பல ஆண்டுக் காலமாக குடிசைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த—ஏழை எளிய மக்களுடைய ஏற்றம் மிகுந்த வாழ்விற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழக அரசின் சார்பில் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு சிந்தித்து, இதைச் செயல்படுத்த முடியுமா என்ற ஐயப்பாடுகள் எழுந்த நேரத்தில் ஐயத்திற்கு இடமில்லாமல் எப்படியும் இவைகளை நிறைவேற்றித் தீர வேண்டுமென்ற மனத் துணிவுடன், ஏழை மக்களுக்காக, அடித்தளத்து மக்களுக்காகப் பாடுபடக்கூடிய ஒரு அரசு செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் இது முக்கியமான கடமை என்பதை நெஞ்சில் பதிய வைத்துக் கொண்டு இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்டது.

கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்களின் படி, இது வரையில் 14 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு, சற்றேறப்ப 18,000 குடியிருப்புகள் சென்னையில் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இவைகளைத் தவிர, தமிழகத்தில் உள்ள மாவட்டத் தலைநகரங்களில் குறிப்பாக கோவை, சேலம், தஞ்சை, திருச்சி போன்ற இடங்களில் அங்கு வாழ்கிற குடிசை வாழ் மக்களுடைய நல்வாழ்வை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கும் இத்தகைய குடியிருப்புகளை வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாகக் கட்டித் தருவது என்ற திட்டமும் கடந்தஓராண்டுக்காலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இதைத் தவிர, தமிழகத்திலே வாழ்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வசதியான, சுகாதார வசதியுள்ள வீடுகளைக் கட்டித் தர எவ்வளவு ஆகும். எத்தனை வீடுகள் கட்டித் தரப்பட வேண்டியிருக்கும் என்ற கணக்கை நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னதில்

அப்படிப்பட்ட வீடுகள் பத்து இலட்சம் தேவைப்படும் என்ற கணக்கை அதிகாரிகள் சொன்னார்கள்.

ஒரு நாட்டின் குடிமகனுடைய முக்கியமான தேவை உணவு, உடை, உறையுள். உணவிலேயே சத்துணவும் அடங்கும். சுகாதாரமும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீரும் அடங்கும். உறையுள் என்பதில் நம்முடைய அரசு போதிய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்ற தீவிரத் திட்டத்தைத் தீட்டத் தொடங்கிய பிறகுதான், நண்பர் ராசாராம் சொன்னதைப் போல, . தொழிலாளர்களுக்காளுனும், ஏழைகளுக்காளுனும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காளுனும் இல்லங்களை அமைக்கிற காரியம் வேகமாக நிறைவேறி வருகிறது.

முதல்வர் கலைஞர்

1947-ஆம் ஆண்டு நமக்குச் சுதந்தரம் கிடைத்ததென்றாலும், வெற்றி விழாவைக் கொண்டாட ஓராண்டுக் காலத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு 1948-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்வது என்று அன்றிருந்த ஆட்சியாளர்கள் திட்டமிட்டிருந்தால் சென்னையில் குடிசைப் பகுதிகளே இப்போது இருந்திருக்காது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பத்து இலட்சம் வீடுகள் கட்ட வேண்டிய தேவையும் இப்போது எழுந்திருக்காது.

கடந்த 3,4 ஆண்டுக் காலமாக, நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளின் காரணமாகத்தான் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இதைக் கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் எல்லா ஏழை மக்களும் இந்தப் பயனை அனுபவிக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் இந்தமேடையிலேயே கண்டிருக்கலாம். மாலை போட்ட நண்பர்கள் இந்தப் புதிய குடியிருப்புகளுக்குக் குடிவர இருக்கிறார்கள்.

மாலைகளில் சில மூன்று வண்ண மாலைகளாக இருந்ததையும் அதைப் போட்டவர்கள் அழுத்தமான கதராடைகளை அணிந்திருந்ததையும் நான் கவனிக்கத் தவறிடவில்லை.

ஆகவே அனைவரும் மகிழத்தக்க, கட்சிச் சார்பற்ற முறையில் ஏழை எளியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் களிப்படையத் தக்க வண்ணம் அவர்களுடைய வாழ்விலேஒளி வழங்கத் தக்க வண்ணம் இந்த ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 10 இலட்சம் வீடுகளை ஒரேயடியாகக் கட்டுவது என்பது முடியாத காரியம். படிப்படியாகத்தான் செய்ய முடியும். என்னதான் நிதி ஆதாரம் பல கோடிக் கணக்கில் குவிந்திருந்தாலும் அந்த நிதியைச் செலவழித்து உடனடியாக காரியங்களை நிறைவேற்றிட நிச்சயமாக ஓராண்டுக் காலம் பத்து இலட்சம் இல்லங்களை அமைக்கப் போதாது.

மழை கூட ராயபுரத்தில்

பெய்யும்போது புரசையிலே பெய்வதில்லை; புரசையிலே பெய்கிற நேரத்தில் ராயபுரத்தில் பெய்வதில்லை.

மழையே அப்படி பகுதி, பகுதியாகப் பெய்கிற தென்றால், நிதி ஆதாரத்தைக் குறைவாகக் கொண்டுள்ள இந்த அரசு இப்படிப்பட்ட பெரிய காரியங்களைப் படிப்படியாக, பகுதி பகுதியாகத் தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

அந்த வகையில்தான் இந்த ஆண்டு கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு இலட்சம் வீடுகளைக் கட்டித் தருவது என்று அரசு முடிவு எடுத்து, அதற்காகத் தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதி வாரியம் என்ற தனி வாரியத்தை அமைத்திருக்கிறது.

இந்தியாவிலேயே இப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டினைக் கட்டித் தர ஒரு தனி வாரியம் அமைக்கப்பட்ட செய்தி வேறு எந்த மாநிலத்திலும் கிடையாது. இங்கே செய்தியாக மாத்திரமல்ல, செயலாகவும் உருவெடுத்து, இந்த மாதம் முடிவதற்குள் பத்தாயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்து, அதனுடைய தலைவர் திறப்பு விழாவிற்கு என்னிடம் தேதி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

இதைச் சொல்லக் காரணம் நடமாடும் தெய்வங்களாக — குடிசைகளில் வாழ்கிற தெய்வங்களாக இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு நாம் பாடுபடுகிறோம். கோயில்களில் இல்லாமல் குடிசைகளில் தெய்வங்கள் இருக்கிறதா என்று எள்ளி நகையாடுபவர்களும் இருக்கக்கூடும்.

அண்ணா அவர்கள் ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவன் இருக்கிறான் என்ற தத்துவத்தை நாட்டிற்கு எடுத்துச் சொன்னார். எங்களுடைய நெஞ்சத்தில் பதிய வைத்தார்; அந்த வழி நின்று ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்கிற அந்த முயற்சியை மேற் கொண்டிருக்கிறோம்.

தமிழக அரசு தீட்டுகின்ற எந்தத் திட்டங்களானாலும், பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டமானாலும், கண்ணொளி வழங்குகிற திட்டமானாலும், ஊனமுற்றோருக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கும் திட்டமானாலும், அவைகள் எல்லாம் ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்பதற்காக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிற திட்டங்களாகும். இல்லாவிட்டால் துன்பங்களால் பாதிக்கப்படுகிற அந்த ஏழைகள் பாழாய் போன கடவுளே என்றும், என்னை இந்தக் கதிக்கு ஆளாக்கிய கொடியவனே என்றும் ஆண்டவனைத் திட்டாமல், அவர்களிடமிருந்து ஆண்டவனைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பைத்தான் நாங்கள் மேற்கொண்டு இப்படிப்பட்ட பணிகளைச் செய்து வருகிறோம்.

இங்கே ஏராளமான மாலைகள் குவிந்ததை நீங்கள் கண்டீர்கள்.

அவைகளை எதிர்பார்த்துச் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் அல்ல இவை. மாலைகள் வந்து குவியலாம். மாறாகக் கல் மலைகள் குவியலாம். ஆனால் நாங்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை ஆற்றிக் கொண்டு வருகிறோம்.

இன்று திறக்கப்பட்ட இல்லங்களைத் தூய்மையாக வைத்திருங்கள் என்று பேராசிரியர் பேசும் போது கேட்டுக் கொண்டார். இந்த அழகான இல்லங்களின் சுவரிலே நாளைய தினமே கருணாநிதி ஒழிக என்று எழுதி வைக்கக் கூடும்.

அதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை. எப்படியோ கருணாநிதி என்று எழுதியிருக்கிறார்களே, அது வரையில் நினைவு இருக்கிறதே என்ற அளவில் மகிழ்ச்சியடைவேன். இந்தக் காரியங்கள் கைம்மாறு கருதி செய்யப்படுகிற காரியங்கள் அல்ல.

ஏழை எளியவர்களுக்குப் பாடுபட ஒரு இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அடித்தளத்தில் கிடக்கிற மக்களுக்காகப் பாடுபட — அந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றிட அண்ணா அவர்கள் எங்களையெல்லாம் அருமைத் தம்பிகளாக வளர்த்து ஆளாக்கிவிட்டார். அவருடைய எண்ணங்கள் ஈடேற நாங்கள் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை வெற்றிகரமாக ஆக்கும் பணியில் இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதன் தலைவர் அரங்கண்ணல் ஆற்றியிருக்கிற செயல்கள் அற்புதமானவை. போற்றிப் புகழத் தக்கவை.

அவரிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தபோது சற்றுத் தயங்கினார் என்றாலும், அந்தத் தயக்கம் தன்னால் இது முடியுமா என்று தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொண்ட கேள்வி; அத்தனைக்கும் விடை கிடைப்பதைப் போல இன்று வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருபவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் அத்தனை பேரும் இதனைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஆந்திராவின் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வெங்கல் ராவ் சென்னைக் கோட்டையில் என்னைச் சந்தித்த போது, நம்முடைய அரசின் பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், அவரே சொன்னார் : ''தமிழ்நாட்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிற குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டம் ஒரு அரிய திட்டம் ; மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு மகத்தான திட்டம்'' என்று தெரிவித்தார்.

இந்தத் திட்டத்தின் வெற்றிக்கு முழுக் காரணமாக இந்த வாரியத் தலைவர் அரங்கண்ணல் அவர்களும், அவரோடு இணைந்து பணியாற்றுகிற அதிகாரிகளும், இந்தத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற அமைச்சர் ராசாராம் அவர்களும், சென்னையில் மாத்திரமல்லாமல் தமிழகத்தின் பல்வேறு

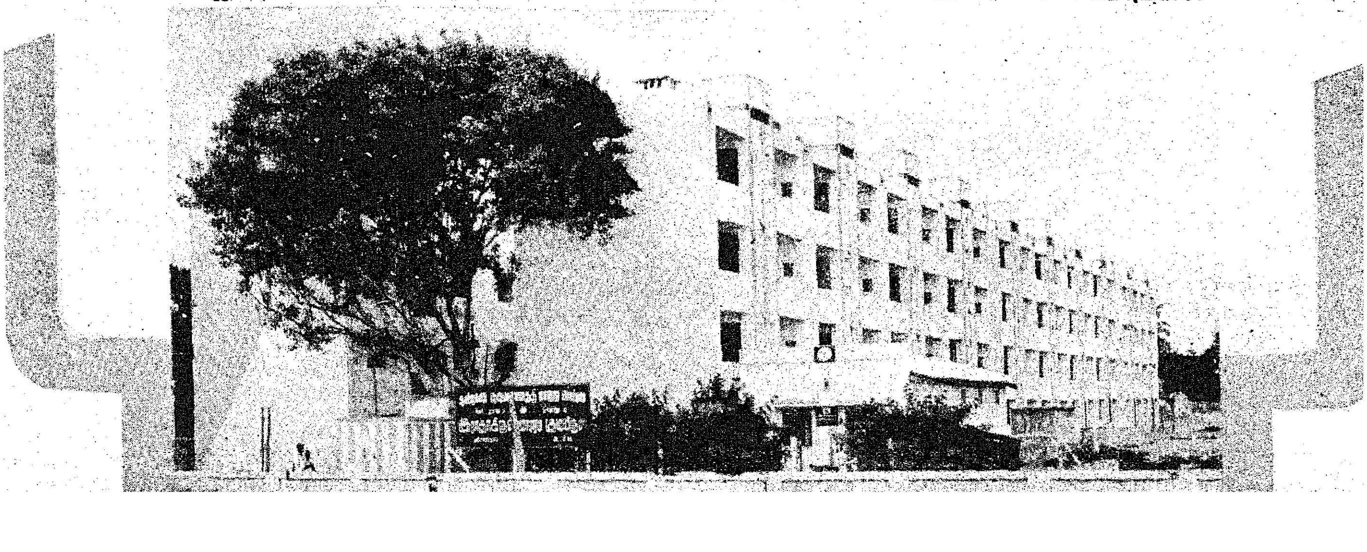

இடங்களில் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு இந்த இல்லங்களை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற அதிகாரிகளும் நம்முடைய நன்றிக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் உரியவர்களாவர்.

வெளியிலிருந்து வருகிறவர்கள் எல்லாம் இது எப்படி நடக்கிறது என்று பாராட்டுகிறார்கள்.

இங்கே இருப்பவர்கள் இது ஏன் நடக்கிறது என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அடுத்த தேர்தலைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் ஏதோ தேர்தலையே இழந்துவிட்ட துறவி என்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அடுத்த தலைமுறையைப் பற்றிச் சிந்திக்கச் சொன்ன இயக்கம்தான் இந்த இயக்கம்.

அந்த இயக்கத்தின் தொண்டர் நாங்கள். ஆகவேதான் தமிழ்ச் சமுதாயம் இன்றைக்கு ஏழை மக்களாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக, புழுவாய், பூச்சியாய், புன்மைத் தேரையாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற சமுதாயம் ஒளி மிக்க வாழ்வைப் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தை நாங்கள் உயிர் ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்தப் பணியைச் செய்து வருகிறோம்.

பேராசிரியர் பேசும்போது இப்படிப்பட்ட இல்லங்களைப் பெற்று மற்றவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடும் பழக்கம் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இருப்பதாகச் சொன்னார்.

அந்தச் செய்திகள் வராமல் பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை இது வரையில் குடிசைகளிலே வாழ்ந்து இப்போது இந்த மாடி வீடுகளில் குடியிருக்கப் போகிற நண்பர்கள் உணர்ந்து அரசோடும், வாரியத்தோடும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இந்தப் பணி செவ்வனே நடைபெற உதவ வேண்டும்.

தங்களுக்காகப் பெற்ற வீடுகளில் வேறு ஒருவரைக் குடியிருக்க அனுமதித்து, அதிகமாக வாடகையை அவர்களிடமிருந்து பெற்று, நிர்ணயித்த வாடகையை வாரியத்திற்குத் தந்து, அதன் மூலம் இடையில் ஒரு இலாபத்தைப் பெறலாம் என்று கருதுகிற சமூக விரோதிகள் இருக்கக்கூடும்.

அதை மிக அக்கறையோடு ஏழையெளிய மக்களும், அந்த ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கையில் எந்த வகையில் இலாபம் பெறலாம் என்று கருதுகிற சுயநலக்காரர்களும் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சட்ட விரோதச் செயல்கள் நடைபெறுமானால் அதை எந்த வகையில் சட்ட விரோதமாக்குவது என்பதைப் பற்றியும், எப்படி குடியிருக்கத் தங்களுக்குக் கிடைத்த வீட்டை மற்றவர்களுக்குத் தந்தார்கள் என்பதைப் பற்றியும், தரப்படுகிற வீட்டைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற சுயநலவாதிகளைப் பற்றியும்—வீட்டைத் தருபவர்களை விட குடியிருக்க வருகிற சுயநலவாதிகள் கடத்தல்காரர்களைவிட பயங்கரமானவர்கள் என்ற வகையில் எப்படியெப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றியும், அப்படிப்பட்ட சட்ட விரோதச் செயல்கள் நடைபெறுமானால் அவைகளைத் தடுத்து நிறுத்த — அந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்களைத் தண்டிக்க என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றியும் அரசும் வாரியமும் நிச்சயமாக யோசிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

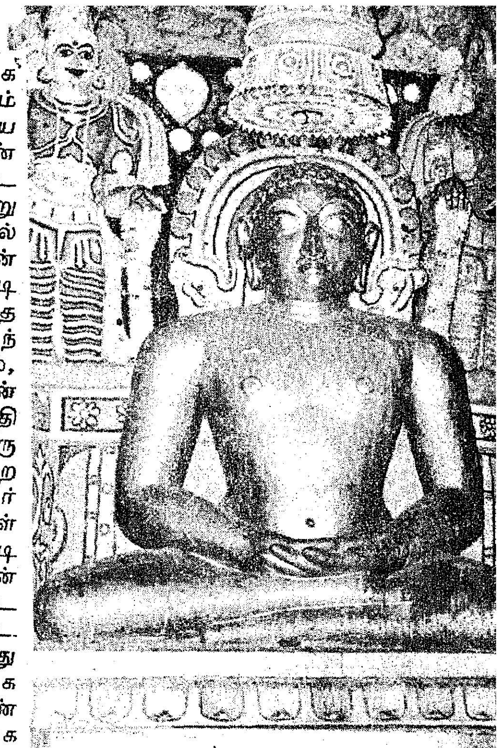

அட்டையில் காட்சி தருவது வட ஆர்க்காடு கரந்தையில் உள்ள வர்த்தமானர் சிலை.

இந்த நிகழ்ச்சியில் மாநகராட்சி மன்றத்திற்கும், நல்வாழ்வுப்பேரவைக்கும் மருந்தக ஊர்திகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் தருவதற்குப்பெரு முயற்சியை மேற்கொண்ட நண்பர் ராசரத்தினம் அவர்களுக்கும், இவைகளை வழங்கிய லூதர்ன் நிறுவனத்தினருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(22.10.1974 அன்று சென்னை புரசைவாக்கம் இராதாகிருட்டிணபுரத்தில் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் புதிய குடியிருப்புகளைத் திறந்துவைத்து முதல்வர் கலைஞர் ஆற்றிய உரை.)

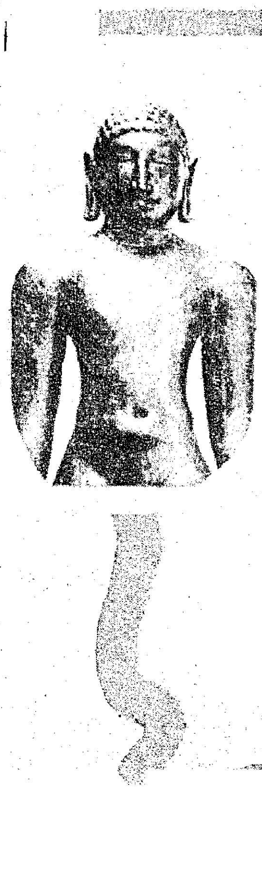

ஆதியாய் உலகியல்பை அளித்தாய் நீயே!
அருந்தவனும் அறம்பகர்ந்த அறவன் நீயே!
காதியாய் இருவினையைக் கடிந்தாய் நீயே!
கணம் ஈராறு அடியேத்தும் கடவுள் நீயே!
போதியாய்ப் பொருளளவும் ஆனால் நீயே!
பொறிவாயில் ஐந்தவித்த புனிதன் நீயே!
சேதியா நிலவுகுணச் செல்வன் நீயே!
சிரீவர்த்த மானனெனும் தீர்த்தன் நீயே!

அங்கமவை ஆறிரண்டும் உரைத்தாய் நீயே!
அலர்மழைதுந் துபியுடைய அமலன் நீயே!
கொங்குவழு மலர்ப்பிண்டிக் கோமான் நீயே!
குடையொருமூன் றுடையகுண தரனும் நீயே!
பொங்கியசா மரைமொழிமண் டலத்தாய் நீயே!
புரந்தரனல் இயற்றியபொன் னெயிலாய் நீயே!
சிங்கவணை மேலமர்ந்த செல்வன்நீயே!
சிரீவர்த்த மானனெனும் தீர்த்தன் நீயே!

கருவான சிறைகளைய வல்லாய் நீயே!
கலியாணம் ஐந்துடைய கடவுள் நீயே!
மருவான பூம்பிண்டி மன்னன் நீயே!
மறையொருநான் குரைத்ததிரு வள்ளல் நீயே!
பெருவானம் இனிதாளும் பெம்மான் நீயே!
பெண்ணுருவும் ஆணுருவும் ஆனாய் நீயே!
திருமாலும் நான்முகனும் ஆனாய் நீயே!
சிரீவர்த்த மானனெனும் தீர்த்தன் நீயே!

(ஜீவ சம்போதனை, 27-31)

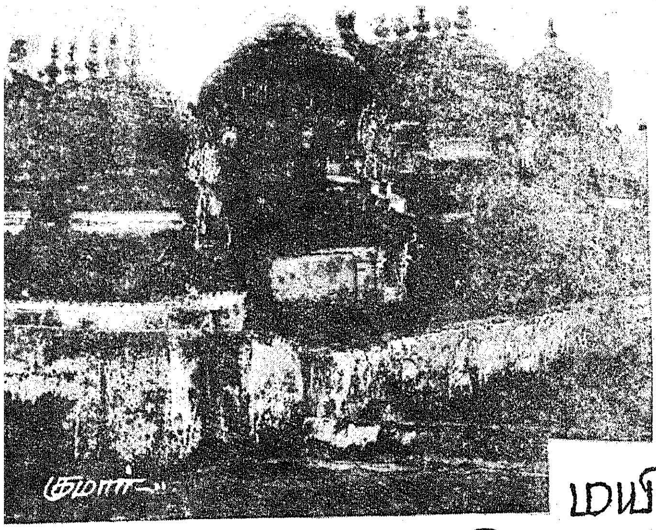

சமண சமயம் தமிழ்நாடு வந்த வரலாறு

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி

சமணர்களின் கடைசித் தீர்த்தங்கரராகிய வர்த்தமான மகாவீரர் தமது 72-வது வயதிலே கி.மு. 527-இல் வீடுபேறு அடைந்தார். மகாவீரரின் சீடர்களில் ஒன்பதின்மர், கேவல ஞானம் வாய்க்கப் பெற்று மகாவீரர் காலத்திலேயே இராசக்கிருத நகரில் வடக்கிருத்தல் என்னும் சல்லேகனை நோன்பிருந்து வீடுபேறடைந்தனர். கௌதம இந்திரபூதி, சுதர்மர் என்னும் இரண்டு கணதரர்கள் மகாவீரர் வீடுபேறடைந்த பின்னரும் உயிர் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மகாவீரர் வீடு பேறடையும் வரையில் தாமே சமண சமயத் தலைவராக இருந்தார். அவருக்குப் பின்னர், அவர் சீடர் கௌதம இந்திரபூதி என்பவர் சமயத் தலைவராக இருந்தார். அவருக்குப் பிறகு, மகாவீரரின் மற்றொரு சீடராகிய சுதர்மர் என்பவர் சமயக் குரவராக இருந்தார். அவருக்குப் பின்னர் அவரின் (சுதர்மரது) சீடராகிய சம்பு சுவாமி சமயக் குரவராக இருந்தார். அவருக்குப் பின்னர் விட்ணுநந்தி என்னும் விட்ணுதேவர் சமயத் தலைவர் ஆனார். அவருக்குப் பிறகு நந்திமித்திரரும், அவருக்குப் பின்னர் அபராசிதரும். அவருக்குப் பிறகு கோவர்த்தனரும் அவருக்குப் பின்னர் பத்திரபாகு முனிவரும் சமயக் குரவராக இருந்தனர்.

பத்திரபாகு முனிவருடைய காலத்திலேதான் சமண சமயம் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தது என்பர். பத்திரபாகு முனிவர் கி.மு. 317 முதல் கி.மு. 297 வரையில் சமண சமயத் தலைவராக இருந்தவர். இவர், சமண சமயத் தலைவராக இருந்ததோடல்லாமல், பேர் பெற்ற சந்திரகுப்தன் (கி.மு. 322—298) என்னும் மௌரிய அரசனுக்கு மத குருவாகவும் இருந்தார். இந்தச் சந்திர குப்த மௌரியன் கிரேக்க அரசனாகிய மகா அலெக்சாந்தர் காலத்தவன்; இந்தியாவை அரசாண்ட சக்கரவர்த்தி; அசோக சக்கரவர்த்தியின் பாட்டன்.

சந்திரகுப்த அரசனுக்குச் சமய குருவாக இருந்த பத்திரபாகு முனிவர், மகத நாட்டில் பன்னிரண்டு யாண்டு பஞ்சம் வரப்போவதை யறிந்து அச் செய்தியை அரசனுக்கு அறிவித்து, வரப்போகும் பஞ்சக் கொடுமையினின்றும் தப்பிக்கக் கருதித் தம்மைச் சார்ந்திருந்த பன்னீராயிரம் சமண முனிவர்களை அழைத்துக் கொண்டு, தென் திசை நோக்கிப் புறப்பட்டு வந்தார். சந்திரகுப்த அரசனும், அரசைத் துறந்து, துறவு பூண்டு பத்திரபாகு முனிவரின் சீடனாகி அவருடன் வந்தான். தென் திசை நோக்கி வந்த பத்திரபாகு முனிவர், மைசூர் நாட்டில் வந்து, சமணர் வெள்ளைக் குளம் என்னும் பொருள்படும் சிரவணபெள்கொள என்று இப்போது பெயர் வழங்கப்படுகிற இடத்தில் தம்முடன் வந்த முனிவர்களுடன் தங்கினார். தங்கின பிறகு, தம் சீடர்களில் ஒருவரான விசாக முனிவர் என்பவரை அனுப்பிச் சோழ பாண்டிய நாடுகளில் சமண சமயக் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்தார். பின்னர் கி.மு. 297-இல் வடக்கிருத்தல் என்னும் சல்லேகனையிருந்து வீடு பெற்றார். இவர் சீடராக இருந்த சந்திரகுப்தரும் அவ்விடத்திலேயே சல்லேகனை நோன்பிருந்து உயிர் நீத்தார்.

இச் செய்திகள் சமண சமய வரலாறுகளினால் அறியப்படும். அரிசேனர் என்பவர் (கி.பி. 931-இல்) இயற்றிய பிருகத் கதாகோசம் என்னும் நூலிலும், தேவசந்திரர் கன்னட மொழியில் (கி.பி. 1838-இல்) இயற்றிய 'ராஜா வளி கதெ'' என்னும் நூலிலும், சமணர்களின் கர்ண பரம்பரைச் செய்திகளிலும் இவ் வரலாறுகள் கூறப்படுகின்றன. அன்றியும் மைசூரில் உள்ள சந்திரகிரி மலையில் பத்திரபாகு குகை என்னும் குகையும், சந்திரகுப்த பஸ்தி என்னும் சமாதிக் கட்டடமும் இன்னும் உள்ளன. சந்திரகுப்தப் பஸ்தியில், சந்திரகுப்த பத்திரபாகு வரலாறுகள் சிற்ப உருவங்களாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் அங்குள்ள சாசன எழுத்துக்களும் இச் செய்திகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனவே, கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பத்திரபாகு முனிவரின் சீடராகிய வைசாக முனிவரால் தமிழ் நாட்டிலே சமண சமயம் பரவச் செய்யப்பட்டது என்று அறிகிறோம். பாண்டிய நாட்டிலே மதுரை மாவட்டத்தில் காணப்படுகிற பிராமி கல்வெட்டெழுத்துக்கள் சமணரால் எழுதப்பட்டவை என்றும், அவை கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டவை என்றும் அரசாங்க அகழ்வாய்வுத் துறையினர் கூறுகிறபடியால், சமண சமயம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் வந்திருக்க வேண்டும் என்று துணியப்படும். இவர்கள் கூறும் காலமும் பத்திர பாகு முனிவர் தென் திசை நோக்கி வந்த காலமும் ஒத்திருப்பதும் கருதத் தக்கது.

வட நாட்டினின்றும் தென்னாடு வந்த பன்னீராயிரம் சமணத் துறவிகளும் மைசூரில் தங்கி காலங் கழித்திருக்க மாட்டார்கள். தமது மதக் கொள்கையைப்

பரப்புவதையே தமது நோக்கமாகக் கொண்ட அவர்கள், மைசூருக்கு அடுத்திருக்கும் தமிழ் நாட்டிலும் வந்து தமது சமண சமயத்தைப் பரவச் செய்திருப்பர் என்பது தவருகாது.

இன்னெரு சான்றிஞலும் இச் செய்தி உறுதிப்படுகின்றது. மகா வம்சம் என்னும் பௌத்த மத நூலில், இலங்கையிலே கி.மு. மூன்ரும் நூற்ருண்டிற்கு முன்பே சமண சமயம் இருந்ததாகக் கூறப் படுகிறது. கி.மு. 377 முதல் 307 வரையில் இலங்கைத் தீவை அரசாண்ட பாண்டு காபயன் என்னும் அரசன், அநுராதபுரம் என்னும் நகரத்திலே சோதியன், கிரி, கும்பண்டன் என்னும் நிகண்ட (சமண) மதக் குருமாருக்குப் பள்ளிகள் கட்டிக் கொடுத்தான் என்று மகா வம்சம் கூறுகிறது.

வட இந்தியாவை அரசாண்ட சந்திர குப்தஅரசனும்இலங்கைத் தீவை அரசாண்ட இந்தப்பாண்டு காபய அரசனும் ஏறத்தாழ ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தவர் என்பது கருதத் தக்கது. பாண்டு காபய அரசன் காலத்தில் சமண சமயத்தவர் இலங்கையில் இருந்தார்கள் என்ருல், அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்தே சென்றிருக்க வேண்டும்; வட இந்தியாவில் இருந்து கப்பல் ஏறிக் கடல் வழியாக நேரே இலங்கைக்குச் சென்றிருக்க முடியாது. ஏனென்ருல் சமண சமயத் துறவிகள், ஆறு முதலிய சிறு நீர்ப் பரப்புகளைக் கடந்து செல்லலாமே தவிர, கடலில் பிரயாணம் செய்யக் கூடாது என்பது அந்த மதக் கொள்கை. ஆகவே வட இந்தியாவிலிருந்து சமணர் கப்பலேறி நேரே இலங்கைக்குச் சென்ருர்கள் என்று நம்புவதற்கில்லை. அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்தே இலங்கைக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். இலங்கைக்கும்பாண்டி நாட்டுக்கும் இடையில் உள்ள மன்ஞர் குடாக்கடல் மிகக் குறுகி ஆழமற்று ஒரே நாளில் இலங்கைக்குச் செல்லக் கூடிய அண்மையில் இருந்தது என்பது நினைவு கூரத் தக்கது. ஆகவே, கி.பி. மூன்ரும் நூற்ருண்டிலேயே தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கைத் தீவிலும் சமணர் இருந்தனர் என்று துணிந்து கூறலாம்.

இன்னும் ஊன்றி ஆராயப் புகுந்தால், கி.மு. மூன்ரும் நூற்ருண்டிற்குப் பல நூற்ருண்டுகளுக்கு முன்னரே சமண மதம் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிய வருகிறது. மகாபாரத காலத்திலே, அதாவது கண்ணபிரானுடைய காலத்திலே சமணர் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்ததாகத் தெரிகிறது. 22-வது தீர்த்தங்கரராகிய நேமிநாத சுவாமி கண்ணபிரானுடைய நெருங்கிய உறவினர் என்றும், கண்ணபிரான் எதிர்காலத்திலே சமண தீர்த்தங்கரராய்ப் பிறந்து சமண மதத்தை நிலேநாட்டப் போகிருர் என்றும் சமண நூல்கள் கூறுகின்றன. இக்காலத்துச் சமணருடைய நம்பிக்கையும் இதுவே. கண்ணபிரானும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் சமண சமயத்தவர் என்று சமண நூல்கள் கூறுகின்றன.

கண்ணபிரானிடத்தில் அகத்தியர் சென்று அவர் இனத்தவராகிய பதினெண் குடி வேளிரையும் அருளாளரையும் தமிழ்நாட்டிற்கு அழைத்து வந்து குடியேற்றிஞர் என்று தொல்காப்பிய உரையிலே நச்சிஞர்க்கினியர் கூறுகிருர் :

அகத்தியர் தென்ஞடு போதுகின்றவர் 'துவராபதிப் போந்து நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிக்கண் பதினெண் குடிவேளிரையும் அருவாளரையும் கொண்டு போந்து'' காடுகெடுத்துநாடாக்கி குடியேற்றிஞர் என்று கூறுகிருர் ; (தொல் : எழுத்து. பாயிரம் உரை).

''இது மலயமாதவன் நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண் வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும் வேந்தன் தொழில் உரித்தென்கிறது;''

(தொல் : பொருள். அகத்திணே. 32-ஆம் சூத்திரத்திற்கு நச்சிஞர்க்கினியர் எழுதிய உரை).

மலயமாதவஞகிய அகத்தியர், நிலங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணலாகிய கண்ணபிரானிடமிருந்து பதினெட்டுக் குடியைச் சார்ந்த வேளிரையும் அருவாளரையும் தமிழ் நாட்டிற்குக்கொண்டுவந்து குடியேற்றிய செய்தி இதனுல் அறியப்படும். அகத்தியர் என்னும் பெயருடையவர் பலர் இருந்தனர். அவர்களுள் ஓர் அகத்தியர் வேளிரையும் அருவாளரையும் தமிழ் நாட்டில் குடியேற்றிய செய்தியை நச்சிஞர்க்கினியர் கூறுகிருர். இவர் இவ்வாறு கூறுவது இவர் காலத்தில் கர்ணபரம்பரையாக வழங்கி வந்த வரலாருக இருக்க வேண்டும்.

கண்ணபிரான் சமணராக இருந்தால் அவர் வழியினராகிய அகத்தியரால் அழைத்து வரப்பட்ட பதினெண்குடி வேளிரும் அருவாளரும் சமணராக இருந்திருக்க வேண்டும். பதினெண் குடி வேளிர் தமிழ் நாட்டில் குடியேறிய பின், சேர, சோழ, பாண்டிய அரசர்களுக்குப் பெண் கொடுக்கும் உரிமையுடையராக வாழ்ந்து வந்தனர் என்று சங்க நூல்களிஞல் அறிகிருேம். அன்றியும் அவர்கள் அக் காலத்தில் சமண மதத்தவராக இருந்தனர் என்பதும் ஆராய்ச்சியிஞல் விளங்குகிறது. அகத்தியருடன் வந்த அருவாளர் தொண்டை நாட்டில் குடியேறிஞர்கள். அவர்கள் குடியேறிய பிறகு தொண்டை நாட்டிற்கு அருவா நாடு (அருவாளர் நாடு) என்று பெயர் உண்டாயிற்று. அருவாளரும் அக்காலத்தில் சமண மதத்தராக இருந்தனர் என்று கருதப்படுகின்றனர். நெல்லூர் மாவட்டம் கண்டகூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த மாலகொண்டா என்னும் மலே மேல் உள்ள ஒரு குகையில் கி. மு. 3-ஆம் நூற்ருண்டில் எழுதப்பட்ட சாசனம் ஒன்று காணப்படுகிறது. இது பிராகிருத மொழியிலே பிராமி எழுத்திஞல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ''அருவாஹி (ள) குலத்து நந்த செட்டி மகன் சிறீ வீரி செட்டி செய்வித்த குகை'' என்று இந்தச் சாசனம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் கருத வேண்டியதென்னவென்ருல், தமிழ் நூல்களில் அருவாளர் என்று கூறப்படுபவர் தாம் இச் சாசனத்தில் அருவாஹிள குலம் என்றுகூறப்படுகிருர் என்பதும் இந்தக் குகை சமணத் துறவிகளுக்காக அமைக்கப்பட்டது என்பதும் அருவாளர் பண்டைக் காலத்தில் சமணராக இருந்தனர் என்பதும் ஆகும். இன்னெரு சிறப்பு என்னவென்ருல், இந்தச் சாசனம் காணப்படுகிற இடம் பண்டைக் காலத்தில்

தமிழ் நாடாக (தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையாக)இருந்தது என்பதே. கி.பி. 2-ஆம் நூற்ருண்டில் இருந்த டாலமி என்னும் யவன ஆசிரியர் அருவார்னுய் (Aruvarnoi) என்னும் இனத்தார் இந்தப் பகுதியில் (தொண்டை நாட்டில்) வாழ்ந்தனர் என்று கூறுவது இந்த அருவாளரைத்தாம் போலும்!

கண்ணபிரான் மரபினராகிய பதினெண்குடி வேளிரும் அருவாளரும் சமண சமயத்தவராக இருந்ததோடு அவர்கள் தென்னுட்டிற்கு வந்த பிறகு கண்ணன் பலராமன் என்னும் இருவரையும் வழிபடும் வழக்கத்தைத் தமிழ் நாட்டில் நிலைநாட்டினுர்கள் என்றும் தெரிகிறது. கண்ணன் பலராமன் வணக்கம் சங்க காலத்திலே தமிழ் நாட்டில் சிறப்புற்றிருந்தது என்பதைச் சங்க நூல்கல பல இடங்களில் கூறுகின்றன. வைணவ மதம் தலை எடுத்த பிற்காலத்திலே பலராமன் வணக்கம் மறக்கப்பட்டுக் கண்ணபிரான் வணக்கம் மட்டும் (கண்ணன் திருமாலின் அவதாரம் என்னும் முறையில்) கைக்கொள்ளப்பட்டது.

இச்செய்திகளை இங்குக் குறிப்பிட நேர்ந்த காரணம் என்னவென்ருல் கி.மு. 3-ஆம் நூற்ருண்டுக்கும் பல நூற்ருண்டுகளுக்கு முன்னரே—கண்ணபிரான் வாழ்ந்திருந்த மகாபாரதக் காலத்திலேயே—சமண சமயம் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தது என்பதைக் கூறுவதற்கே யாகும். கண்ணபிரான் தொடர்புடைய பாரதப் போர் நிகழ்ச்சியைச் சரித்திர நிகழ்ச்சியாக இந்திய சரித்திர நூல்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறபடியினுலே, கண்ணபிரான் காலத்தில் இருந்த அவர் உறவினரான நேமிநாத தீர்த்தங்கரரும் சரித்திர காலத்தவர் ஆவார். ஆகவே, நேமிநாத தீர்த்தங்கரர் காலத்திலே—கண்ணபிரான் பாரதப் போர் செய்த அந்தக் காலத்திலே—அகத்திய முனிவருடன் தமிழ் நாடு வந்த பதினெண்குடி வேளிர் அருவாளர் ஆகிய இவர்கள் மூலமாகச் சமண சமயம் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்திருத்தல் கூடும். மிகப் பழைய அந்தக் காலத்திலே சமயப் பகையும் காழ்ப்பும் அதிகமாகப் பாராட்டப்படவில்லை ; சமயப் பகையும் மதப் போர்களும் நிகழ்ந்தது மிகப் பிற்காலத்திலேயாகலின், சமரச நோக்கமுடைய மிகப் பழைய காலத்தில் எல்லா மதங்களும் சகோதர பாவத்துடன் இருந்தன. தமிழ் நாட்டிலிருந்த மதங்களில் மிகப் பழைமையானது சமண மதம் என்பதில் யாதோர் ஐயமும் இல்லை.

வர்த்தமானர் வரலாறு

இரண்டாயிரத்து அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு !

வட இந்தியாவில் சின்னஞ்சிறு நாடுகளாகப் பதினறு அரசுகள் இருந்தன. அவற்றில் மகதமும் ஒன்று. அதனையடுத்திருந்த விதேக நாட்டில் உள்ள குந்தக் கிராமம் என்ற ஒரு நிலப் பகுதியைச் சித்தார்த்தன் என்னும் சிற்றரசன் ஆண்டு வந்தான். செல்வாக்கு மிகுந்திருந்த அவன், அருகில் இருந்த லிச்சாவியர்களின் மன்னனை சேதக மாமன்னனின் மகள் திரிசிலை பிரியகாரிணியைத் திருமணம் செய்தான். அவர்கள் இருவருக்கும் கி.மு. 599 ஆம் ஆண்டு, சித்திரைத் திங்கள், பதின்மூன்றும் நாளில் வளர்பிறைப் பருவத்தில் ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது.

மன்னனுக்குச் செல்வன் பிறந்ததை எண்ணி மக்கள் மகிழ்ந்தார்கள். நகர் முழுதும் தோரணங்கள் கட்டி அணி செய்தார்கள். மகன் பிறந்ததனால் மகிழ்ச்சியுற்ற மன்னனும் வரிகளைக் குறைத்தான்; சிறைக் கைதிகளுக்கு விடுதலை கொடுத்தான். அறிஞர் பெருமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கினான்.

குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து நாட்டில் செல்வம் பெருகிக் கொண்டே இருந்ததால்-மன்னனும், அவன் தேவியும் மனமகிழ்ந்தனர். குழந்தைக்கு 'வர்த்தமானன்' என்று பெயர் சூட்டினர்.

பிள்ளைப் பருவத்தில் ஒருநாள், வர்த்தமானரும் அவரது நண்பர்களும் ஒரு பூங்காவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு மரத்தின் மீதிருந்து ஒரு பாம்பு படம் எடுத்து ஆடியது. அதனைக் கண்டதும் பிள்ளைகள் அனைவரும் பயந்து நடுங்கி ஓடி ஒளிந்து கொண்டனர். ஆனால் வர்த்தமானர் சிறிதுகூட அச்சம் இல்லாமல், மரத்தின் மீது ஏறி, பாம்பின் படத்தின் மீது கால்களை ஊன்றி, அதன் கொட்டத்தை அடக்கினார். இவ்வாறு, சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே அஞ்சாமையுடனும் வீரத்துடனும் திகழ்ந்ததனால் 'மகாவீரர்' என்னும் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றார்.

ஊக்கம், விடா முயற்சி, அஞ்சாமை, பிறர்க்கு உதவி செய்தல் முதலிய நற்பண்புகள் அவரிடம் இளம் பருவத்திலேயே குடிகொண்டிருந்தன.

வர்த்தமானர் காளைப் பருவம் எய்தியவுடன் அவருக்கு மணம் முடிக்க வேண்டுமென்று பெற்றோர் நினைத்தனர். தங்கள் கருத்தினைத் தூதுவர்களின் வாயிலாகத் தம் மகனிடம் கூறினர். ஆனால் வர்த்தமானர் மணம் செய்ய மறுத்துத் துறவியாகிவிட்டார். (மணம் செய்துகொண்டார் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்)

வர்த்தமானர் பிறந்து வளர்ந்த காலத்தில் மக்கள், பொருட்செல்வத்தில் திளைத்துஇருந்தனர். சுதந்தரமாகவும் உரிமையோடும் வாழ்க்கை நடத்தினர். என்றாலும் தியாகம், நேர்மை, சத்தியம், உறுதி, ஊக்கம், இரக்கம் முதலிய அறநெறிப் பண்புகள் குறைந்து காணப்பட்டன. எனவே மக்களிடம் அறநெறி வாழ்க்கையைப் பரப்பிட, வர்த்தமான மகாவீரர் தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டார்.

அக்காலத்தில், இந்து மதத்தினர் வேள்வி என்ற பெயரால் உயிர்க்கொலை நடத்தி வந்தனர். 'வேள்வியில் உயிர்களைப் பலியிடுதல் கொலையாகாது' என்றும் கூறி வந்தனர். வர்த்தமான மகாவீரர் உயிர்க்கொலையைக் கண்டித்தார். கொல்லாமையைவலியுறுத்தினார்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடும் நோன்புகள் இயற்றினார். அதன் பின்னர் நாடெங்கும் அலைந்து அறநெறிகளைப் போதித்தார். தமது எழுபத்திரண்டாவது வயதில் பாவாபுரி என்னும் ஊருக்குச் சென்று அறவுரை நிகழ்த்தினார்.

அப்போது, அவரது சீடர்களில் ஒருவர் அவரிடம் கேட்டார்:

''ஐந்து அறங்களில் முதன்மையானது எது ?''

''கொல்லாமை எனப்படும் அகிம்சைதான் முதன்மையான அறம்''—வர்த்தமானர் கூறினார்.

அறவுரை முடிந்தவுடன் மகாவீரர் துயிலில் ஆழ்ந்தார்; வீடுபேறடைந்தார். அவர் வீடுபேறடைந்தது கி.மு. 527 ஆம் ஆண்டு எனத் தெரிகிறது.

சமண சமயத் தீர்த்தங்கரர்களில் 24வது தீர்த்தங்கரரான வர்த்தமான மகாவீரர், மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்கினார். மற்றத் தீர்த்தங்கரர்களை விட இவர், அனைத்து நாட்டினருக்கும் அறிமுகமாகி விட்டார்.

த. பி.

ஜைனமும் பொதுவுடைமையும்

ஜீவபந்து டி. எஸ். ஸ்ரீபால்

பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் மக்கள் சமுதாயம் சீர்குலைந்தது. நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணராமல் தங்கள் தங்கள் விருப்பம்போன்று, கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமாக மக்கள் வாழ்ந்தனர். இந்நிலையில்தான் பகவான் விருஷபதேவர் தோன்றினர். மக்களின் வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்த முனைந்து அதற்கான பல திட்டங்களை வகுத்தார். அத்திட்டங்களின் தலையாய அறமாக அகிம்சையை அமைத்தார். இப் பேரறத்தின் அடிப்படையில் மக்களுக்குக் கல்வி, உழவு, வாணிபம், சிற்பம்போன்ற பல தொழில்களைக் கற்பித்து மக்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை உண்டாக்கினர். அகிம்சையே அமைதியும், அன்பும் இன்பமும் கொண்ட சமுதாயத்தை வளர்க்கும் என்பதை விளக்கிப் பொருளாதாரத் தத்துவத்தையும் வகுத்தார். பொருள் ஈட்டுவோர் ஒவ்வொருவரும் பொருளை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மிகு பொருள் ஈட்டிப் பிறருடைய வாழ்க்கையைத் தாழ்வுறச் செய்யக் கூடாது என அறிவுறுத்தினர்.

ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்பு செய்யும் அகிம்சா தருமத்தில் பொருளை வரையறுத்துக்கொண்டு வாழ்தலும் அடங்கும். அகிம்சையின் தத்துவம் மக்கள் பலரும் ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியையும், பொருளை ஈட்டுவோர், பலரும் வாழ நாமும் வாழ்வோம் என்ற பரந்த நோக்கங்கொண்டு மிகுபொருள் விரும்பாது, பிறரும் பொருளீட்டும் வாய்ப்பையும் பெறவல்ல பொருளாக அறிவியல் தத்துவத்தை விளக்கினர் பகவான் விருஷபதேவர்.

உள்ளத்தாலும், உரையாலும், செயலாலும் பிறருக்கு ஊறு நேரா வகையில் அருளறத்தைக் கடைபிடிப்பது போன்று, பொருளாலும், பிறருக்கு இன்னல் விளையலாகாதென்ற கொள்கையை முதன் முதல் உலகுக்கு உரை செய்த பொருளாதார நிபுணர் நாம் போற்றற்குரிய பகவான் விருஷபதேவர். அதுமட்டுமல்ல, சமதர்மக் கொள்கைகளுக்கு வித்திட்ட முதல் அரசியல் தலைவரும் அவரே. இப்புதிய சமுதாயக் கொள்கையை அகிம்சா சமுதாயம் அல்லது அறநெறிச் சமுதாயம் எனப்போற்றி அழைத்து வந்தனர். இக்காலத்தில் ஜைனம் என அழைக்கின்றனர்.

இவ் அறநெறித் தத்துவக் கொள்கையை ஆழமாக ஆராய்ந்தறிய வேண்டும். பரிவு உணர்ச்சியோடு கூடிய கண்ணோட்டத்துடன் பயில வேண்டும். தன்னலமற்ற பொதுமைக் கண் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அகிம்சையின் உள்ளடக்கிய பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தின் மேன்மை வெளிப்படும். அமைதியான உலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது என்ற உணர்வு தோன்றும். அதுமட்டுமல்ல, இம் மாண்புமிக்க அகிம்சா சமுதாயத்தின் வழியில் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்ற கடமை உணர்ச்சியும் உள்ளத்தில் உருவாகும். எனவே, அக்கால மக்கள் அப்புனித சமுதாய வாழ்க்கையை ஆர்வமொடு ஏற்று அப்பாதையில் ஒழுகலாயினர். அப்பெருமகன் வகுத்தருளிய தொழில்களை உணர்ச்சியோடும், ஊக்கமோடும் புரியலாயினர். அவ்வாறு மக்கள் செயற்பாடு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வந்தது. தொழில்கள் பலவும் தனிச் சிறப்பைப் பெற்றன. அவர்களுக்குள் வளர்ந்து வரும் ஒற்றுமையும் ஒருமைப்பாட்டின் உணர்ச்சியுமே அவ்வாறு பணிபுரியச் செய்தது. அவர்களுக்கு சாதி, சமயம் என்ற சொற்களே தெரியாது. அன்றுள்ள மக்களை இன்றுபோல் உங்கள் சாதி என்ன? உங்கள் சமயம் யாது ?

எனக் கேட்டால் அச்சொற்களையே கேட்டறியாத அவர்கள் விழிப்பார்கள். உங்கள் தருமம் யாது என வினவிடின் 'அகிம்சா தருமம்' என்று விரைந்து விடை பகருவார்கள்.

இப்புனித அருளறமும், சமதர்ம சமுதாயமும், பகுத்துண்டு வாழும் பண்பும் பல்லாயிரம் ஆண்டு வரை பாரதநாட்டில் ஒளிவிட்டு வீசிற்று. பகவான் விருஷபதேவருக்குப்பின் அப்பெருமகனுக்கு ஒப்பாக இருபத்து இரண்டு தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றி அவ்வப்போது அப்புனிதக் கொள்கைகளை நாடெங்கும் பரப்பி வளர்த்துவந்தனர். இம்மாபெரும் அறநெறிகள் மிகமிகப் பிற்காலத்தில் சிதறுண்டன. பல்வேறு கொள்கைகளைக் கொண்ட பல்வேறு மதங்கள் தோன்றின. அன்றைய அறநெறிக்கு மாறாக மதங்களின் பெயராலும், தெய்வத்தின் பெயராலும் சாதிப் பாகுபாடுகளும், சமய வேறுபாடுகளும் தோன்றி மக்கள் சமுதாயத்தைச் சீர்குலைத்தன. தன்னலமும், தயவின்மையும் தலைவிரித்தாடின. எங்கும் சுரண்டல்! எங்கும் பதுக்கல்! எங்கும் ஆண்டான் அடிமை போன்ற தீமைகள் மலிந்திருந்தன.

பகவான் மகாவீரர்:

இச்சூழ்நிலையில்தான் பகவான் மகாவீர வர்த்தமானர் தோன்றினார். இவர் கி.மு. 599-ல் பீஹாரைச் சேர்ந்த குண்டலபுரத்தில் அரசர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இப்புனிதர், பகவான் விருஷபதேவர் வழியில் தோன்றிய இருபத்துநான்காம் தீர்த்தங்கரர் ஆவார். இவர் கருவிலேயே திருவுடையவராகத் திகழ்ந்தமையால் ஆட்சியைவிட ஆன்மீகத் துறையிலேயே அவர் மனம் சென்றது. எனவே மக்களின் வாழ்க்கைப் பண்பில் அக்கறை கொண்டார். அக்கால மக்கள் பண்டைய அறநெறிகளுக்கு மாறாக மக்கள் வாழ்க்கை சென்று கொண்டிருந்ததைக் கண்டார். நாம் மேலே கூறியவாறு சாதிச் சண்டையும், சமயப்போரும் மற்றும் பல தீய செயல்களும் எங்கும் காணப்பட்டன. இவைகளைச் சட்டத்தின் வாயிலாகத் திருத்த இயலாது என்றும், ஆட்சியின் வலிமையால் சட்டம் இயற்றினாலும் தம் ஆட்சியிலன்றி மற்றப் பகுதிகட்கு உதவாது என்பதை உணர்ந்தார். பகவான் விருஷபதேவர் அருளிய பண்டைய அறநெறிகளை எங்கும் பரப்ப வேண்டும் என எண்ணினார். இவ்வெண்ணம் வெற்றி பெற வேண்டின் வாழ்க்கையைத் துறப்பதேவழி எனத் துணிந்தார். செல்வத்தையெல்லாம் ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளித்தார். நாட்டாட்சியைத் துறந்து துறவரசரானார். இம்மாபெரும் தியாக உணர்ச்சியொடு நாடெங்கும் சென்று அறவுரை நிகழ்த்தலானார். அகிம்சையின் அடிப்படையில் அக்கொள்கைகளை மக்கள் கருத்திலும், வாழ்க்கையிலும் ஊடுருவச் செய்தார். எல்லா உயிர்களையும் உன் உயிர்போல் கருது; எல்லா மக்களையும் உடன் பிறந்தாராக நேசி; என்பது அவர் வீர உரைகளுள் முதன்மையானவை. அகிம்சை அல்லது கொல்லாமை, மிகுபொருள் விரும்பாமை, பகுத்துண்டு வாழ்தல், பொய் பேசாமை, களவாடாமை, கள்ளுண்ணாமை, ஊனுண்ணாமை, பிறர்மனை நயவாமை, சான்றோரை இகழாமை போன்ற நல்லறங்களை நாடெங்கும் பரப்பினார். இப்பேரறங்கள் பெரும்பாலான மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. எங்கும் மக்கள் வாழ்க்கை தூய்மையாகக் காணப்பட்டது. எங்கும் அறிவொளி வீசிற்று. பண்டைய அறநெறிகள் மறுமலர்ச்சியுற்றதாக மக்கள் தோன்றினார்கள். இவ்வுண்மை வரலாற்றை 'ஆதிகால இந்தியாவில் பொதுவுடைமை' என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரையைத் தமிழாக்கம் செய்த திரு. எஸ். என். என்ற அறிஞர் 9-6-1947-ஆம் தேதி பாரத தேவியில் பின்வருமாறு வெளியிட்டுள்ளார்.

''கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் 5 அல்லது 7-ஆம் நூற்றாண்டில் அஃதாவது ஜைன சமயம் தலையெடுத்திருந்த காலத்தில் நம் நாட்டில் பொதுவுடைமை அமலில் இருந்திருக்கிறது.' எல்லா நிலங்களும் பொதுவாக உழப்படும். பலன் எல்லார்க்கும் பங்கிடப்படும். செல்வமும் சமமாகப் பங்கிடப்பட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் கிடையாது. நிலச்சுவான்தாரும் கிடையாது.''

இவ்வரலாற்றால் அக்காலத்தில் மிகுபொருள் விரும்பாக் கொள்கையும் பகுத்துண்டு வாழ்தலுமாகிய அகிம்சா சமுதாயம் அமைந்திருந்ததை அறிகின்றோம். பகவான் மகாவீரரால் மறுமலர்ச்சியுற்ற இப்பேரறங்களைப் பிற்கால அறிஞர்களும் புலவர்களும் அவரவர்கள் மொழிகளில் சொற்பொழிவு வாயிலாகப் பரப்பி வந்ததோடு இலக்கியங்களாகவும், நீதி நூல்களாகவும் இயற்றி உலகுக்கு வழங்கினர். அத்துறையில் தமிழகத்தில் திருவுள்ள தேவர் என்ற பேரறிஞர் மகாவீரரின் கொள்கைகளைத் திருக்குறள் என்ற பெயரால் ஒரு சிறந்த நீதிநூலை இயற்றித் தந்தார். அப்புகழ்ச்சி நூலுள்

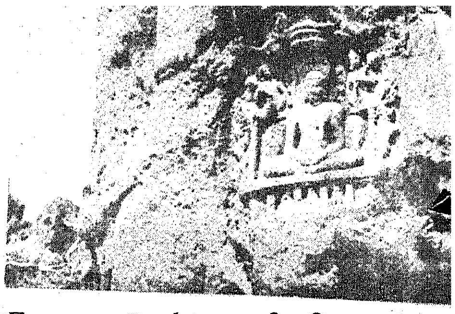

(Famous Book) மிகுபொருள் விரும்பாமை என்ற பேரறம் மிளிர்வதைக் காண்போம்.

மிகுபொருள் வெஃகாமை

நமது தமிழ்மறையாகிய திருக்குறளில் வெஃகாமை என்னும் அதிகாரத்தை ஆராயின், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் நிலங்கள் அல்லது பொருள் வருவாய்களுக்கு வரம்பு கோல வேண்டும் என்னும் அறநெறியைக் காணலாம். ''வெஃகாமை'' என்னும் அதிகாரம் 'மிகுபொருள் வெஃகாமை' என்ற தலைப்பில்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் முதலாளித்துவ மனப்பான்மை படைத்தவர்கள் அக்கொள்கையை உலகம் அறியாவண்ணம் செய்ய வேண்டி வெஃகாமை என்று மாற்றியதோடு அதனடியாக விளங்கும் குறள்களுக்கும் போலி உரைகூறி மறைத்து வைத்துள்ளார்கள்.

''நடுவின்றி நன்பொருள்
வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்''

என்னும் குறளில், நன்பொருள் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் போன்றவர்கள் பிறருடைய நல்ல பொருள் என உரை கூறியுள்ளார்கள். இவ்வுரைப்படி நோக்கின் திருக்குறளாசிரியரின் பொருளாதாரக் கொள்கையும், அக்காலத்தில் நிலவியிருந்த மிகுபொருள் விரும்பாத மேலான அறநெறியும் மாய்ந்து, மக்களிடையே சுயநலக்கொள்கைகள் வளர்ந்துவிடுகின்றன. எனவே குறளாசிரியர் கொள்கை எதுவென ஆராய்வோம்.

நன்பொருள் என்பதற்கு நல்ல பொருள் அல்லது மிகுபொருள் என்பது பொருள். நல்ல என்பதற்கு மிகுதி என்னும் பொருள் உண்டென்பதை, ''நல்ல மழை பெய்தது'' ''நன்றாக அடித்துவிட்டான்'' என்ற உலகியல் வழக்கிலே காணலாம். தொல்காப்பியத்திலும் ''நன்று பெரிதாகும்'' என்பது சூத்திரம். எனவே நடுவின்றி நன்பொருள் என்பதனால் இங்கே நடுநிலைமையின்றித் தேவைக்கு மேலான பொருளைப் பதுக்கி வைத்தல் என்பது கருத்

தாகும். பரிமேலழகர் கூற்றுப்படி பிறர்பொருள் எனக்கொண்டால், பிறருடைய நன்பொருளை வெஃகாமல் தீயபொருள்களை விரும்பலாம் என்றாகிறது. ஆகவே தேவைக்கு மேலான பொருள்களை மேலும் மேலும் சேர்த்துப் பதுக்கி வைத்தல் நேர்மையன்று என்பதுதான் குறளாசிரியர் கொள்கை.

பொருளீட்டுவோர் பேராசையால் பொருளை வரம்பின்றிக் குவிக்கின்றனர். இச்செல்வர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் கௌரவத்திற்கும் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கும் ஆசைப்பட்டுத் தங்கள் வியாபாரம் முதலிய பொருள் சேர்க்கும் துறைகளில் கொள்ளை லாபம் அடித்து, பொருளைக் குவிக்கின்றனர். நிலம் பெற்றவர்களும் பொருளாசையால் விளைபொருள்களைப் பதுக்கி வைக்கும் இரக்கமற்ற முறையைக் கையாளுகின்றனர். இவை யாவும் பொருளாதார உரிமையின் பெயரால் நடைபெறுகின்றன. உரிமை பெற்றிருந்தாலும் அம்மிகுதிப் பொருள் பிறருடையதே என்பது தேவர் கருத்து. மக்கள் நலமேம்பாட்டிற்குரிய ஐம்பெரும் அறங்களில் மிகுபொருள் வெஃகாமை ஒன்று என்பதையும், அவ்வறத்தை மேற்கொண்டு வாழ்வோரே அறிவுடையார் என்பதையும் விளக்கவே திருக்குறள் ஆசிரியர் தேவர், ''அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்' எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

மக்கள் சமுதாயம் சமானத்துடனும் சகோதர உணர்ச்சியுடனும் வாழ, 'கொல்லாநெறி' எத்துணை இன்றியமையாததோ அத்துணை இன்றியமையாதது மிகுபொருளை விரும்பாமை என்னும் கொள்கை. தன் தேவைக்கு மேலான பெரும் பொருள்களை ஒருவர் பதுக்கி வைத்திருந்தால் அது பிறருடைய வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும். ஆகவே அவ்விழி செயல் மனித சமூகத்திற்குத் துரோகம் செய்த குற்றமும் பாவமும் ஆகும். ஏன்? அது களவைவிட எந்தவிதத்திலும் குறைந்தது அன்று. ஆகவே திருக்குறளாசிரியர், கொல்லா விரதமும், மிகுபொருள் விரும்பா நோன்பும் மக்கள் சமுதாயத்திற்கு இன்றியமையாத இரு பேரறங்கள் என்பதை.

''பகுத்துண்டு பல்லுயிர்
ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை

என அழகாக அறிவுறுத்துகின்றார். இக் குறட்பாவிலே ''பகுத்துண்ணலையும், பல்லுயிர் ஓம்புதலையும்'' அறங்களாக முதன் முதல் தொகுத்தளித்த நூலோராகிய வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவனையும் நமக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். இதனால் பகுத்துண்டு பல்லுயிரோம்பும் பண்பு பண்டைக்காலத்திலிருந்தே நமது நாட்டில் நிலவியிருந்ததென்பதையும் அறிகின்றோம். பகுத்துண்ணலெனில் தாம் ஈட்டும் பொருள்களில் மிகுதியாயுள்ள பொருள்களைப் பதுக்கி வைக்காமல் பலருக்கும் பயன்படுமாறு சமுதாய நலத்திற்கு உதவ வேண்டும் என்பதாகும். அதுமட்டுமன்று, தமது பொருளீட்டலுக்கு வரம்பு வைத்துக் கொள்ளுதலுமாகும். இதனால் பிறருக்கும் பொருளீட்டும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. பலரும் இன்புற்று வாழ்வர். நாட்டில் வறுமையும் பசியும் தலைகாட்டா. இவ்வின்பக் காட்சியைக் காண்பதற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும்மேற் கூறிய 'பகுத்துண்ணலும்', 'பல்லுயிரோம்பலும்' ஆகிய இரு பேரறங்களையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றார் நம் குறளாசிரியர்.

அகிம்சையை அரசியலிலே புகுத்தி அகிம்சையின் பெருமையை உலகறியச் செய்த மகாத்மா காந்தியடிகள் தாம் எழுதிய 'இந்திய சுயராஜ்யா' என்ற நூலில்,

''மனிதன் தனக்குத் தேவைக்கு வேண்டிய பொருளைத் தேடிக் கொண்டு தனது ஆசைக்கு அணை கட்டிவிட வேண்டும்'' என எழுதியுள்ளதினின்றும் மகாத்மா காந்தியடிகளும் அகிம்சையையும் மிகுபொருள் விரும்பான்மையையுமே மக்கள் சமுதாய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதனவ என்பதை மேற்கொண்டவர் என அறிகின்றோம்.

பசியும், பிணியும், வறுமையும் இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தை நமது உள்ளத்தில் கற்பனையாகப் படைத்துக் காணின், நமதுள்ளத்தே நம்மையுமறியாமல் ஓர் இன்ப உணர்ச்சி உண்டாகிறதல்லவா? இக்கற்பனை இன்பத்தை உண்மையிலேயே நடைமுறையில் மக்களிடையே காணின், நமதுள்ளம் எவ்வாறு விளங்கும்! மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கித் திளைக்குமே! இப்பெருங் களிப்பு எத்தகையதென்பதையும் தேவர் நமக்குக் கூறத் தவறவில்லை.

''தம்மில் இருந்து தமது பாத்
துண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு''

என்னும் குறளில் அரிவை முயக்கும் பத்துண்ணலால் உண்டாகும் இன்பத்தைப் போன்றதென உவமையாகக் கூறி உவமையைப் பொருளாக்கி உணருமாறு செய்துள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியங்களும் பகுத்துண்டு வாழ்தலும்

இனி திருக்குறள் கூறும் மிகுபொருள் வெஃகாமை, பகுத்துண்டு வாழ்தல் என்னும் சீரிய கொள்கைகளை வற்புறுத்தும் தமிழ் இலக்கியங்களைக் காண்போம்.

பாரதநாட்டு ஜைன அறவோர் அறநெறிகளையும் பொருளாதாரக் கொள்கையையும் பிணைத்தே மக்கள் வாழ்க்கை நலத்திற்கு வழி வகுத்துள்ளார்கள். இல்லறத்தாருக்குரிய அறங்களாகக் கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, பிறர்மனை நயவாமை, மிகுபொருள் விரும்பாமை ஆகிய பஞ்சசீலங்களையும் அன்னார் வகுத்துள்ளனர். இதனை திருக்கலம்பக ஆசிரியர்,

''விரையார் மலர்மிசை வருவார்
திருவறம் விழையார்
தொலைவினை விழையார் பொய்
யுரையார் களவினை யொழுகார்
பிறர்மனையுவவார்
மிகுபொருள் உவவார்''

என அழகாக விளக்கியுள்ளார். இவைபோன்றே பகுத்துண்டு வாழ்தலைப் பற்றித் திருத்தக்க தேவர் தமது நரிவிருத்தத்தில்

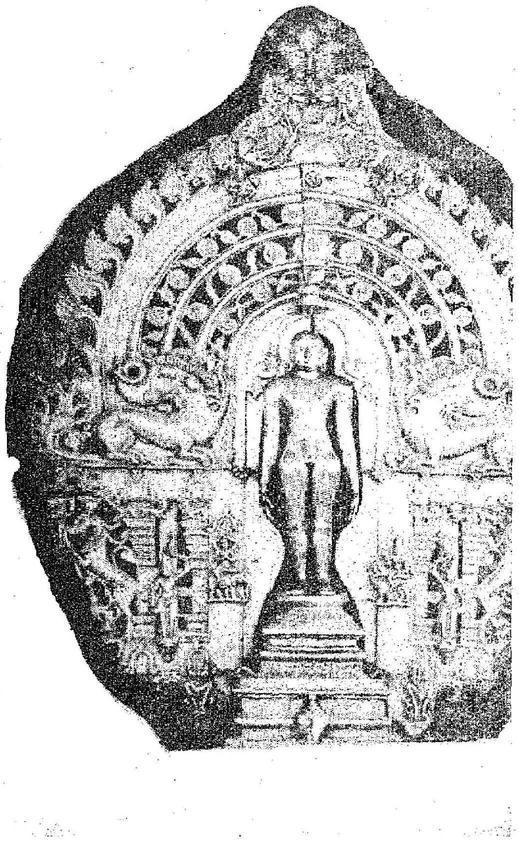

''பங்காமை செல்வராகிப் பகுத்
துண்டு வாழ்தல் ஒன்றே
தாங்கிய தவத்தின் மிக்க தவநிலை
நிற்றல் ஒன்றே''

என்றும் சீவகசிந்தாமணியில்,

''அட்டுநீர் அருவி குன்றத்
தல்லது வயிரந்தோன்ரு
குட்டநீர் குளத்தினல்லால்
குப்பைமேற் குவளை பூவா
விட்டுநீர் வினவிக் கேண்மோ
விழுத்தகையவர்கட் கல்லால்
பட்டது பகுத்துண் பாரிப்
பார்மிசை இல்லைகண்டாய்''

என்றும் வலியுறுத்தியுள்ளார். இவ்வாறே திருக்குறள் நெறியைப் பின்பற்றும் பல இலக்கியங்களில் பொருள் வருவாயை வரையறுத்துக் கொள்ளும் அறநெறியை வற்புறுத்துவதைக் காணலாம். இதனுல் பகுத்துண்டு வாழும் பண்பு இயல்பாகவே அமையும். பொருளாதாரச் சமத்துவம் பொலிவுடன் மக்களிடையே தோற்றமளிக்கும்.

''இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு''

என்னும் தமிழ்மறையின் ஆட்சி காட்சியளிக்கும். உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும், செறுபகையும் சேராத இன்பநாடாகத் திகழும். இத்தகைய நாட்டையும் நமது தமிழ் இலக்கியம் அறிமுகப் படுத்துகின்றது.

மேருமந்தரபுராணம் என்னும் பேரிலக்கியத்தில் விதேக நாட்டின் சிறப்பைப்பற்றி அதன் ஆசிரியர்,

''பாரிலுள்ளவர்க் கெலாம் படு
பயன் பொதுவுமாய்
ஏர்மலிந்திடங்க ளெங்கும் இன்
பமே பயந்துநல்
வேரிசாந்த மூடுபோகி மேவி
யாடல் பாடலொடும்
வாரமாதர் போன்றமாட வூர்
கடோறும் மாடெலாம்''

என்ருர். விதேக நாட்டுச் செல்வங்களும் விளைபொருள்களும் பொதுவுடைமையாக்கப்பட்டுப் பலருக்கும் பயன்படுமாறு பகுத்தளிக்கப்பட்டன. அதனுல் அந்நாடு ஆடல் பாடல்களிலே மிகுந்து, மக்கள் இன்பமாக வாழ்ந்தனர் என்ருர். பொதுவுடைமை நாட்டையே படம் பிடித்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது, இக்கவியிலே! எனவே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பொருள் வருவாயை வரையறுத்துக் கொண்டு, பிறருடைய வாழ்க்கை வளர்ச்சிக்கு வழிதிறக்கும் இவ்வரிய 'மிகுபொருள் வெஃகாமை' என்னும் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தை மேற்கொண்டு சோஷலிசக் கொள்கையை நிலைநாட்டுவோமாக !

தொடர்கதை

காணி நிலம் வேண்டும்

அடுத்த இதழில் இடம்பெறும்.

சமணர்களுக்குரிய சுவஸ்திகம்

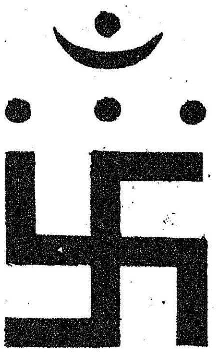

இந்த சுவஸ்திகச் சின்னம் ஜெர்மனியை ஆட்சி செய்த இட்லரின் உடையில் இடம் பெற்றிருந்ததை அறிவோம். உண்மையில் இந்தச் சின்னம் சமண சமயத் தத்துவத்தின் விளக்கமாகும். இதற்குப் பிறவிச் சக்கரம் என்று பெயர்; உயிர்கள், தாம் செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தகுந்தவாறு, தேவகதி, விலங்குகதி, நரககதி, மனிதகதி என்னும் நான்கு கதிகளில் பிறந்து உழல்வதை இது குறிக்கிறது.

பிறவிச் சக்கரத்திற்கு மேலே உள்ள மூன்று புள்ளிகள் மும்மணிகளைக் குறிக்கின்றன. அதாவது, நல்ஞானம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் என்பவற்றைக் குறிக்கின்றன.

மூன்று புள்ளிகளுக்கு மேலே பிறைக்கோடும், அதன் மேல் ஒற்றைப் புள்ளியும் காணப்படுகின்றன. ஒற்றைப்புள்ளி வினைகளை நீக்கி வீடு அடைந்த உயிரைக் குறிக்கிறது.

இந்தத் தத்துவக் குறியைச் சமணர் இல்லங்களிலும் ஆலயங்களிலும் காணலாம்.

தமிழகமும் சமண சமயமும்

திருவரங்கம் சீதரன்

பண்டைக் காலத்தில் தமிழகத்தில் பரவியிருந்த மதங்களில் சமண சமயமும் ஒன்று ஆகும். சுமார் கி. மு. நான்காம் நூற்றுண்டுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் சமண சமயம் பரவத் தொடங்கியது. சமணர் சமயத்தைத் தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர்கள் போற்றியதன் காரணமாக நாடெங்கும் சமணக் கோயில்களும், திருமேனிகளும் செய்விக்கப்பட்டன.

சமண சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கு அவ்வப்போது உலகத்தில் பெரியார் தோன்றுவார்கள் என்பது சமண சமயத்தின் கொள்கை. அவர்கள் தெய்வமாகவும் வழிபட்டனர். அவர்களுக்குத் தீர்த்தங்கரர் எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். தீர்த்தங்கரரின் திருமேனிகள் தமிழகத்தின் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. அவை எவ்வாறு இருக்குமெனின், தீர்த்தங்கரரின் உருவச் சிலைகளின் இரு பக்கங்களிலும் சாமரம் வீசும் தேவர்களின் உருவங்களும், மத்தியில் ஒன்றன் மேல் ஒன்ருக மூன்று குடைகளும் காணப்படும்.

''திங்கள் மூன்றடுக்கிய திகழ்முக் குடைக்கீழ்
செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதை தாழ்பிண்டிக் கொழுநிழ லிருந்த
ஆதியிற் ருேற்றத்து அறிவனை வணங்கி''

என இளங்கோவடிகள் போற்றுகின்றனர்.

இத்தகைய சமணக் கோயில்களும், சமணத் திருமேனிகளும் தமிழகத்தின் பல இடங்களில் உள்ளன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஆனந்த மங்கலம், காஞ்சிபுரம், திருப்பருத்திக்குன்றம் ஆகிய ஊர்களிலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருமலை, சேவூர், திருவோத்தூர், திருப்பனப்பூர், வள்ளிமலை ஆகிய ஊர்களிலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவதிகை, சிறுகடம்பூர், திருநறுங்கொண்டை ஆகிய ஊர்களிலும், திருச்சி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் வெள்ளனூர், செயங்கொண்ட சோழபுரம், வெட்டுவாந்தலை, நார்த்தாமலை, சடையா பாறை ஆகிய ஊர்களிலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருநாகேசுவரம், பழையாறை, திருவலஞ்சுழி, மன்னார்குடி, தீபங்குடி ஆகிய ஊர்களிலும், இராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்களில் பிரான்மலை, இளையான்குடி, ஆனைமலை, திருப்பரங்குன்றம் ஆகிய ஊர்களிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் எருவாடி, கொற்கை, கழுகுமலை, வீரசிகாமணி ஆகிய ஊர்களிலும், கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில் விசயமங்கலம், ஆனைமலை, வெள்ளோடு, திங்களூர், திருமூர்த்திமலை ஆகிய ஊர்களிலும் இத்தகைய திருமேனிகள் காணப்படுகின்றன.

சமணர் வாழ்ந்த குகைகள்

சமணத் துறவிகள், மலைகளில் இயற்கையாக அமைந்த குகைகளில் தங்கினர். அவைகள் எளிதில் அடைய முடியாத இடத்திலும் இயற்கையாக அமைந்த சுனைகளின் அருகிலும் உள்ளன. மன அமைதியுடன் இருக்க இத்தகைய சூழ்நிலைகளை விரும்பி அவர்கள் அங்கு வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு அரசர்களும், வணிகர்களும் குகைகளின் உட்புறத்தைத் தங்குவதற்கு ஏற்ப மழமழப்பாக்கியும், கல்லிலேயே தலையணை போன்ற அமைப்பினைச் செய்தும் அளித்தனர். அவ்வாறு அளித்ததைக் குறிப்பதற்காக அப்படுக்கைகளின் மேலும், குகையின் முகப்பிலும் கல்வெட்டுக்களாகப் பொறித்தனர். இப்படுக்கைகள் 'பாழி' என்றும், 'பஞ்சபாண்டவர் படுக்கைகள்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய படுக்கைகள் தமிழகத்தின் பல குன்றுகளில் காணப்படுகின்றன.

மதுரையின் அருகேயுள்ள குன்றுகளில் இத்தகைய படுக்கைகளும், கல் வெட்டுக்களும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. சமணர் வாழ்ந்த மதுரையின் அருகேயுள்ள இடங்களை ஒரு பாடல் குறிப்பிடுகின்றது :

''பரங்குன்று ஒருவகம் பப்பாரம் பள்ளி
அருங்குன்றம் பேராந்தை ஆனை-இருங்குன்றம்
என்றெட்டு வெற்பும் எடுத்தியம்ப
[வல்லார்க்குச்
சென்றட்டு மோபிறவித் தீங்கு''

—பெருந்தொகை

உதாரணமாக, ஆனைமலை குகைக் கல்வெட்டு,

''இவகுன்றத்து உறையுள் பாதந்தான் எரி
அரிதன் அத்து வாயி அரட்ட காயிபன்''

எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது, அத்துவாயி அரட்ட காயிபன் என்பவன் அக்குகையிலுள்ள படுக்கையைச் செய்து அளித்தான் என்பது பொருள். இவகுன்றம் என்பது ஆனைமலையைக் குறிப்பிடுவதாகும்.

பள்ளிச் சந்தம்

தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர்கள் சமண, பௌத்த கோயில்களுக்கு நிலங்களையும், ஊர்களையும் தானமளித்தனர்.

சமணர் கோயில்கள் 'பள்ளிகள்' என அழைக்கப்படும். தானமாக அளிக்கப்பட்ட நிலங்கள் 'பள்ளிச் சந்தம்' எனக் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் உள்ள 'பள்ளிச்சந்தம்' என்ற ஊர் இத்தகைய சமணப் பள்ளியால் பெயர் பெற்றது எனலாம். அவ்வூரின் அருகில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டுச் செய்தியினுல் அங்கு 'கண்டராதித்த பெரும்பள்ளி' என்ற சமணர் கோயில் இருந்ததாகத் தெரிய வருகின்றது. இவ்வாறு பல சமணப் பள்ளிகளுக்குத் தானமளிக்கப்பட்டதாகப் பல கோயில் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. இதனுல் தமிழக வேந்தர்கள் எல்லா மதங்களையும் வேற்றுமையின்றி ஆதரித்தனர் என்பது தெரிகின்றது.

—இமா

இந்திய நாட்டில் சமண சமயம், பௌத்த சமயம், இந்து சமயம், சொராத்திரிய சமயம், இசுலாமிய சமயம், சீக்கிய சமயம், கிறித்தவ சமயம் என ஏழு சமயங்களைச் சார்ந்த மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவற்றில், சமணம், சீக்கியம், பௌத்தம் ஆகிய மூன்று மட்டுமே இந்தியாவில் தோன்றியவை. ஏனையவை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதியானவை. இவற்றில் சமணமே மிகத் தொன்மையான சமயம்.

* * *

இந்தியா முழுவதிலும் எண்ணிக்கை அளவில் பார்த்தால் ஜைனர்களின் தொகை மிக மிகக் குறைவு. ஏறக்குறைய 25 லட்சம் ஜைனர்கள்தாம் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். இராஜஸ்தானம், மராட்டியம், குசராத், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில்தாம் ஜைனர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள்.

அளவில் குறைந்திருந்தாலும் இன்று, வணிகத் துறை, தொழில் துறை, கல்வித் துறை ஆகியவற்றில் ஜைனர்கள் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். பத்துப் பேருக்கு எட்டுப் பேர், படித்தவர்களாக உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

* * *

கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதற்காக நாளேடுகளும், கிழமை ஏடுகளும் கருத்து விளக்கப் படங்கள் தீட்டி வருவதை நாம் காண்கிறோம் அல்லவா? இந்த முறையை முதலில் உருவாக்கியவர்கள் சமணர்கள்தாம். அவர்கள் தங்கள் சமயத்தின் தத்துவங்களைக் கருத்துச் சித்திரங்களின் வாயிலாகத் தெரிவித்துள்ளனர்.

* * *

சமணத்திற்கும் பௌத்தத்திற்கும் அடிப்படையான வேற்றுமைகள் உள்ளன. சமணர்கள், கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை இரண்டையும் மிகவும் வலியுறுத்துகின்றனர். பௌத்தர்கள் கொல்லாமையை ஏற்கிறார்கள்; ஆனால் புலால் உண்ணலை அவர்கள் வலியுறுத்தவில்லை. பௌத்தத் துறவியிடம் திருவோடு, கமண்டலம் உண்டு; அவை கூட ஆசையின் அடையாளம் என்று சமணர் கருதுவதால் சமணத் துறவிகளிடம் திருவோடு கூடக் கிடையாது. பௌத்தத் துறவிகள் பிச்சை கேட்பார்கள். சமணத் துறவிகள் எவரிடமும் கேட்க மாட்டார்கள். தெருவில் நடந்து வரும்போது எவராவது வலிய வந்து உணவு தந்தால், தங்கள் கரங்களை நீட்டி வாங்கி, நின்ற நிலையிலேயே அருந்திச் செல்வர். அமர்ந்து உணவு உண்பது கூடாது என்பது சமணத் துறவிகள் பின்பற்றிய ஒழுக்கம்.

‘உருக்கமுடன் என்பசிக்கே
உணவுவந்தா லுண்பேன்,
பெருக்க அழைத்தாலும்
போகேன்’

என்று பட்டினத்தடிகள் சொல்லிய வாசகத்தைச் செயற்படுத்தியவர்கள் சமணத் துறவிகள்.

* * *

சமண சமயத்தை நிறுவியவர் வர்த்தமான மகாவீரர் என்று பலர் எண்ணி வருகின்றனர். இது தவறான கருத்தாகும். சமண சமயத்தைத் துவக்கியவர் ரிஷபதேவர் என்று அழைக்கப் பெற்று வந்த ஆதி பகவன் ஆவார். இந்தியாவின் மிகத் தொன்மையான மொழி என்று கருதப்படும் பிராமி மொழியை உருவாக்கியவரும் இவர்தான். பிராமி என்னும் அவரது மகளின் பெயரால் அவர் கண்டுபிடித்த மொழி அழைக்கப் பெற்றதாகத் தெரிகிறது.

* * *

ஜைன சமயம், ஆருகத சமயம் நிகண்ட சமயம், அநேகாந்தவாத சமயம், சியாத்வாத சமயம் என்னும் பெயர்களும் சமண சமயத்திற்கு உண்டு.

சமணர்—ஸ்ரமணர் என்றால் துறவிகள் என்று பொருள். துறவை வற்புறுத்திக் கூறி, துறவு பூண்டோரே வீடு பெறுவர் என்று இந்தச் சமயம் சாற்றுகிறது.

புலன்களையும் வினைகளையும் வென்றவர்—ஜெயித்தவர். ஆதலின் தீர்த்தங்கரருக்கு ஜினர் என்னும் பெயர் உண்டு. ஜினரைக் கடவுளாக உடைய சமயம் ஜைன சமயம் என வழங்கப் பெற்றது.

சமண சமயக் கடவுளுக்கு அருகன் என்னும் பெயர் உண்டு. அருகனை வணங்குவோர் ஆருகதர் என்றும், அதனால் இது ஆருகத சமயம் என்றும் சொல்லப் பெற்றது.

சமணக் கடவுள் பற்றற்றவர் ஆதலால் நிர்க்கந்தர் அல்லது நிகண்டர் எனப்பட்டனர். அதன் காரணமாகச் சமண சமயத்திற்கு நிகண்ட சமயம் என்னும் பெயரும் கிட்டியது.

பொதுவாகச் சமயங்கள் ஏகாந்தவாதம், அநேகாந்தவாதம் என இரு வகைப்படும். சமணத்தைத் தவிர ஏனையவை ஏகாந்தவாதம் ஆகும். சமணம் ஒன்றுதான் அநேகாந்தவாதத்தைக் கூறுவது; ஆகவே இதற்கு அநேகாந்தவாத சமயம் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. சியாத்வாதம் என்றாலும் அதே பொருள்தான்.

அசோக (பிண்டி) மரத்தைப் போற்றுவது சமணர் வழக்கம். அதனால் சமணர், பிண்டியர் என்றும் வழங்கப்படுகிறார்கள்.

* * *

சமண சமயத் தத்துவ நூல்களில் கடவுளைப் பற்றிக் கூறவில்லை. பற்றினின்றும் விடுபட்டு,

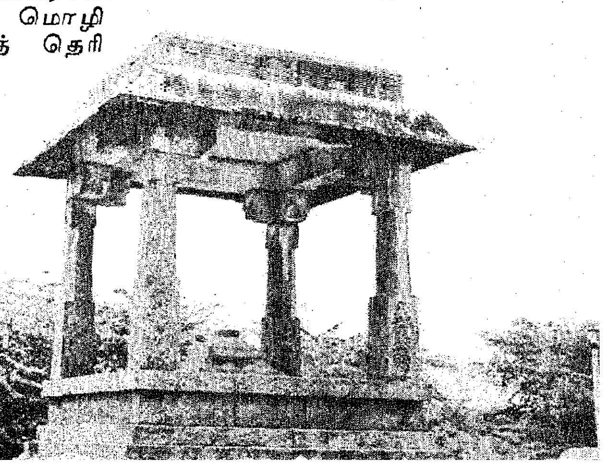

சமணமும் சமணரும்

சில சுவையான தகவல்கள்

வீடுபேறு அடைநத உயிரே கடவுள் என்பது சமண சமயக் கருத்து. சைவம், வைணவம் முதலிய சமயங்களில் உயிர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தனிக் கடவுள் குறிக்கப்படுவதுபோல் சமண சமயத்தில் கடவுள் குறிக்கப்படவில்லை.

* * *

கொல்லாமை, வாய்மை, திருடாமை, துறவு, அவாவறுத்தல் ஆகிய ஐந்தும் சமணத் துறவிகள் தவருது கைப்பிடித்து வரும் நோன்புகள் ஆகும்.

* * *

சமண சமயத்தில் குறிக்கப்பெறும் தீர்த்தங்கரர்கள் 24 பேரின் சிலே வடிவங்களும் ஒரே அமைப்பில்தான் உள்ளன. வேறு வேறு முகச்சாயல் கிடையாது. அவரவர்களின் பீடத்தில் உள்ள இலச்சினேயைக் கொண்டுதான் அடையாளம் கூற முடியும். பீடத்தில் சிங்கம் இருக்குமானல் அவர் வர்த்தமான மகா வீரர்; சங்கு இருக்குமானல் அவர் நேமிநாதர்; பிறை நிலவு இருக்குமானல் சந்திர பிரபர்; தலேக்கு மேல் ஐந்து தலேப் பாம்பு இருந்தால், அவர் பாசுர்வநாதர்; இவ்வாறு ஒவ்வொரு தீர்த்தங்கரருக்கும் உள்ள இலச்சினேயைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* * *

வர்த்தமான மகா வீரரும் புத்த மதத்தை உருவாக்கிய கௌதம புத்தரும் ஒரே காலத்தில் வசித்தவர்கள் என்று வரலாறு தெரிவிக்கிறது.

புத்த சமயம், மகாயாணம், ஹீனயாணம் என்று இருபிரிவாகப் பிரிந்தது போல, சமண சமயமும் பிற்காலத்தில் மூன்று பிரிவுகளாக ஆகியது. அவை சுவேதாம்பர சமணம், திகம்பர சமணம், ஸ்தானகவாசி சமணம் என்பன.

சுவேதாம்பர சமணத் துறவிகள் வெண்ணிற ஆடை அணிவர்; ஆலயங்களில் உள்ள தீர்த்தங்கரர் திருவுருவங்களுக்கும் வெண்ணிற ஆடை அணிவிப்பர். திகம்பர சமணத் துறவிகள் ஆடை அணிய மாட்டார்கள். பிறந்த மேனியாக இருப்பார்கள். அவர்களது ஆலயங்களில் உள்ள தீர்த்தங்கரர் திருவுருவங்களுக்கும் ஆடை அணிவிக்க மாட்டார்கள். ஸ்தானகவாசி சமணர் உருவ வழிபாடு செய்ய மாட்டார்கள். தங்களது ஆலயங்களில் சமண ஆகம நூல்களே வைத்து, அவற்றையே தீர்த்தங்கரராகவும் அருகக் கடவுளாகவும் கருதி வணங்குவார்கள்.

* * *

தமிழ் நாட்டில் இன்று வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில்தான் சமண சமயத்தினர் வாழ்கிருர்கள். சமணர்கள் என்ருலே துறவிகள் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. இந்த மாவட்டங்களில் வாழ்கின்ற சமண சமயத்தினர், இல்லற வாசிகளாக உள்ளனர். வாணிகம், வேளாண்மை, கல்வி ஆகிய பலவகைப் பணிகளேச் செய்து வருகிருர்கள். இவர்களுக்குள் சாதி உட்பிரிவு என்பது மருந்துக்குக்கூடக்கிடையாது. அனேவரும் சமணர் என்பதைத் தவிர—தங்கள் பெயர்களுக்குப் பின்ஞல் நயிஞர் என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்வதைத் தவிர, சாதியைத் தெரிவிக்கும் எந்தச் சமயச் சொல்லும் கிடையாது. தமிழ் நாட்டில் உள்ள சமணர் அனேவரும் பெயருக்குப் பின்ஞல் நயிஞர் என்றும், வட நாட்டில் உள்ள சமணர்கள் பெயருக்குப் பின்ஞல் ஜெயின் என்றும் போட்டுக் கொள்வதைத் தவிர, வேறு எந்த அடையாளமும் கிடையாது.

* * *

பொதுவாக அறிந்தவர்களேக் கண்ணுறும்போது வணக்கமும், அவருடன் வந்திருக்கும் அறியாத—புதிய ஒருவரைக் கண்ணுறும் போது தயக்கமும் காட்டுவது பெரும்பான்மையான சமயத்தவர் பண்பாக இருந்து வருகிறது. ஆஞல் சமண சமயத்தவர் அப்படி அல்லர்-தங்கள் உறவினர் ஒருவருடன் வந்திருக்கும் உறவினரல்லாத வேருெருவரையும் மனப்பூர்வமாக 'வாருங்கள்' என்றழைத்து 'வணக்கம்'—அல்லது 'நமஸ்காரம்' கூறுகிருர்கள். உள்ளம் மகிழ மெய்யான வரவேற்பை நல்குகிருர்கள் சமண சமயத்தவர்கள். வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினர்க்கு உணவு படைக்காமல் அவர்கள் அனுப்புவது கிடையாது.

* * *

இல்லறத்தில் ஒழுகும் சமண சமயத்தவர் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்கள் பத்தாகும். அவை :

கொல்லாமை, பொய்யாமை, திருடாமை, பிறன்மனே நயவாமை, பொருள் வரைதல், கள் உண்ணுமை, ஊன் உண்ணுமை, தேன் உண்ணுமை, இரவு உண்ணுமை, பெரியோரை வணங்குதல்.

இவற்றில் பொருள் வரைதல் என்ருல், பொருளே இவ்வளவுதான் ஈட்ட வேண்டும் என்று வரையறுத்துக் கொண்டு, அதன்படி பொருளீட்டுவதாகும்.

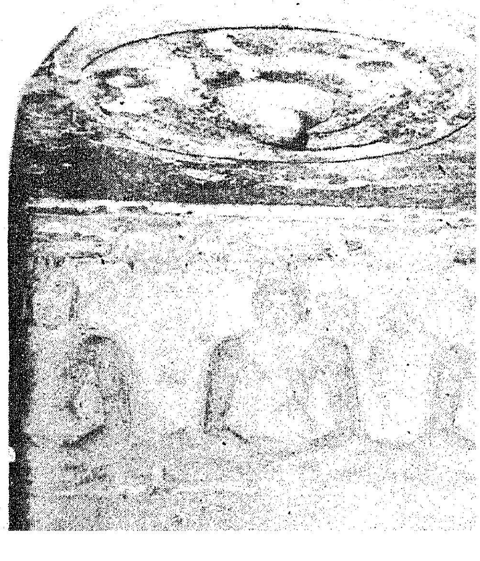

குமார்—

சமண சமயத்தார் தாங்கள் எந்தெந்த நாட்டிற்குப் போனாலும், அந்தந்த நாடுகளில் வழங்குகின்ற தாய் மொழியிலேயே தங்கள் சமய நூல்களை எழுதினார்கள். இதனால் அந்தந்த நாட்டு மக்கள், எளிதில் சமண சமயக் கொள்கைகளை அறிந்து கொண்டு அவற்றைக் கைக்கொள்ள முடிந்தது. மக்கள் அறியாதபடி வேறு மொழியில் சமயக் கொள்கைகளை மறைத்து வைப்பது மன்னிக்க முடியாத பெருங் குற்றம் என்றும், பெரும்பாவம் என்றும் சமணர் கருதினர். அதனால்தான், அந்தந்த நாட்டு மக்களின் தாய் மொழியிலேயே தமது சமய நூல்களைச் சமணர் உருவாக்கினர்.

* * *

சமணர் நான்கு வகைத் தானங்களைச் செய்வதைத் தங்களின் பேரறமாகக் கருதி வந்தனர். அவை : அன்னதானம், அடைக்கலதானம், ஔடத தானம், சாத்திர தானம்.

அன்னதானம் : பசித்தோர்க்கு அன்னம் வழங்குதல்.

அடைக்கலதானம் : அச்சம் கொண்டு அடைக்கலம் நாடி வந்தவர்களுக்கு அபயமளித்துக் காத்தல்.

ஔடததானம் : நோயாளிகளுக்கு இலவசமாக மருந்து கொடுத்து நோய் தீர்த்தல்.

சாத்திரதானம் : பள்ளிகளிலே ஊர்ச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தல். (பள்ளிக்கூடம் என்று வகுப்பறைக்குப் பெயர் வந்ததற்குக் காரணமே—சமணர்கள் தங்கள் பள்ளிகளில் நடத்திவந்த கல்விப் பணிதான்.).

* * *

சமண முனிவர்களின் கூட்டம், சங்கம் என்று அழைக்கப் பெற்று வந்தது. துவக்கத்தில் சமண சங்கம் ஒரே கூட்டமாக இருந்தது. மூலச் சங்கம் என்று வழங்கப் பெற்றது. பின்னர், சங்கம் பெரிதாக வளர்ந்த பின்னர், அது நான்கு பிரிவாகப் பிரிக்கப் பெற்று, நந்தி கணம், சேன கணம், தேவ கணம் எனப் பெயர் இடப்பட்டது. நந்தி கணத்தில் கனக நந்தி, நமண நந்தி, குணநந்தி, பவநந்தி போன்ற முனிவர்களும், சேன கணத்தில் சந்துசேனன், இந்து சேனன், தருமசேனன் போன்ற முனிவர்களும், சிம்ம கணத்தில் கனகவீரர், கரும வீரர், குண வீரர் என்னும் முனிவர்களும், தேவகணத்தில், திருத்தக்க தேவர், தோலாமணித் தேவர், போன்ற முனிவர்களும் குறிப்பிடத் தக்கவராவர்.

* * *

சமணமும் பௌத்தமும் ஏக காலத்தில் இந்தியாவில் இருந்தது என்றாலும் அவை இரண்டும் அடிக்கடி தங்களுக்குள் மோதிக் கொள்வதுண்டு. சமண சமயத்தைக் கண்டிக்க பௌத்தர்கள் குண்டலகேசி என்னும் நூலை உருவாக்கினர்; உடனே சமணர்கள், பௌத்தத்தைத் தாக்குவதற்கு நீலகேசி என்னும் நூலை இயற்றினார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில், (கி.பி. 753-ல்) சமண சமய குருவான அகளங்க முனிவர், பௌத்த பிக்குகளுடன் சொற்போர் செய்து அவர்களை வென்றார். தோல்வியுற்ற பிக்குகள் இலங்கைக்குச் சென்று விட்டனர்.

* * *

ஊன்உணவு அல்லாத காய்கறி உணவு தற்போது சைவ உணவு என்று சொல்லப்படுகிறது. சமண சமயம் செல்வாக்கடைந்திருந்த பழங்காலத்திலே மரக்கறி உணவுக்கு ஆருகத உணவு என்று பெயர் வழங்கப் பெற்றதாகத் தெரிகிறது. ஈழத்தில் வாழும் தமிழர்கள் மரக்கறி உணவை ஆரத உணவு என்று இந்நாளிலும் கூட வழங்கி வருகின்றனர். ஆருகத உணவு என்பதுதான் திரிந்து, ஆரத உணவாகியிருக்கிறது.

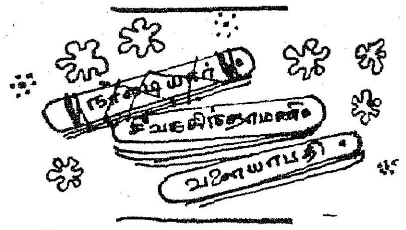

சமண சமயத்தில் குறிப்பிடப் பெற்ற தீர்த்தங்கரர்கள், சாதாரண ஆண்டிகளல்லர். மண்டலத்தை ஆண்ட மன்னர்கள்; அவர்களில் பலர் இளவரசுப் பட்டம் பெற்று, பின்னர் மன்னராக முடிசூட்டப்பெற்று, இல்வாழ்வில் ஈடுபட்டுச் சிறிது காலம் கழித்துத் துறவு நாடி வந்தவர்களாவர். எனவே தான் தீர்த்தங்கரர் சிலைகளில் மன்னர்களுக்குரிய சில சிறப்பம்சங்களை நாம் காணலாம். அவர்களது பீடங்கள் அரியாசனம் போல் அமைக்கப் பெற்றிருப்பதையும் நாம் காணமுடிகிறது. அவர்களின் தலைக்கு மேல் மூன்று குடைகள் காணப்பெறுகின்றன.

* * *

சமணர் ஆலயங்களில் நுழைந்தவுடன், கொடிமரத்துக்கு முன்னர் மிக உயரமான ஒரு கற்றூணைக் காணலாம். இதற்கு மானஸ்தம்பம் என்று பெயர். மனத் தூய்மைக் கம்பம் என்பது இதன் பொருள். மிக உயர்ந்தவர்கள் என்று தம்மைக் கருதிக் கொள்பவர்கள் (அகங்காரம் கொண்டவர்கள்) கூட, ஆலயத்துக்குள் நுழைந்தவுடன் கண்களில் காட்சி தரும் மனத் தூய்மைக் கம்பத்தைப் பார்த்தவுடன் வியப்படைந்து மன அடக்கம் கொண்டு விடுகிறார்கள். இவ்வாறு மனத்தை அடக்குவதற்காகவே இந்தக் கம்பம் ஒவ்வோர் ஆலயத்திலும் இடம் பெறச் செய்திருக்கிறார்கள்.

* * *

சமண சமயத்தில் இருபத்து மூன்றாவது தீர்த்தங்கரரான பார்சுவநாதர், அப்பாண்டைநாதர் என்றும் வழங்கப்படுகிறார். அப்பனாகவும் ஆண்டையாகவும் காத்தளிக்கிறார் என்னும் கருத்தில் அப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

* * *

சமணர் ஆலயங்களிலுள்ள தீர்த்தங்கரர் உருவச் சிலைகளின் மீது மலர்கள் அல்லது மாலைகள் அணிவிப்பதில்லை. அவர்கள் அனைவரும், உலகத்தையும் உலக இன்பங்களையும் துறந்த துறவிகள் என்பதனால், அவர்களது திருமேனிகளில் மலர்களைத் தூவாமல், திருவடிகளில் படைக்கின்றனர். பொதுவாகப் பால், தயிர், இளநீர், பழங்கள், சந்தனம் ஆகியவற்றால் திரு முழுக்காட்டுகின்றனர். தேன் மட்டும் இந்தப் பணிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. தேனீக்களைக் கொன்றுதானே தேனை எடுக்க வேண்டும்? அதனால், கொல்லாமையை வற்புறுத்தும் சமயத்தினர் தேனை ஒதுக்கி விட்டார்கள்.

* * *

நமது நாடு, சகுந்தலை பெற்ற மைந்தன் பரதனின் பெயரால் பாரத நாடு என்று வழங்கப்பெற்றதாக நாம் அறிவோம் ; ஆனால் சமண சமயத்தவர்கள் வேறு காரணம் கூறுகிறார்கள். சமண சமயத்தை உருவாக்கியவரும் முதல் தீர்த்தங்கரருமான ஆதிநாதர் என்னும் விருடப தேவரின் முதல் புதல்வனான பரதன்தான் இந் நாட்டின் முதற் சக்கரவர்த்தி என்றும், அதனால்தான் இந்நாட்டிற்குப் பாரத நாடு, பரதகண்டம் என்று பெயர்கள் ஏற்பட்டன என்றும் சொல்லுகின்றன.

—தொகுப்பு : தமிழ்ப்பித்தன்

தமிழக வரலாற்றில் சமணம்

— இரா. நாகசாமி —

பகவான் மகாவீரரின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி வளர்ந்த சமண சமயம் இந்திய மண்ணில் உதித்த மிகப் பெரிய சமயங்களில் ஒன்று. தமிழகத்திலும் பரவி மலர்ந்து நிறைந்த இச்சமயத்தின் வரலாறு தமிழ் இலக்கியத்துடனும், கலையுடனும், தத்துவங்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது.

கிறிஸ்துவுக்கும் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே சமணப் பெரியார்கள் தமிழகத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். தங்கள் அறிவுரைகளைப் போதித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்கள் அவர்களைப் போற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் ஏராளமாகக் கிடைத்துள்ளன. முற்றும் துறந்த முனிவர்களாக வாழ்ந்த சமணத் துறவிகள் அக்காலத்தில் மலைகளிலும் குன்றுகளிலும் இயற்கையாக அமைந்த குகைத் தளங்களிலும் வசித்து வந்தார்கள். உயிர் தவம் புரிந்த அவர்களுக்கு அரசர்களும் வணிகளும் பாறைகளைச் செதுக்கி எளிமையான கல் படுக்கைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கொடுத்தவர்கள் வரலாறு செய்த பயனாகக் கல்வெட்டுகளைப் பண்டையத் தமிழ் எழுத்துக்களில் பொறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த சமணப் பெரியாருக்காக யார் படுக்கைகளைக் கொடுத்தார்கள் என்ற செய்திகள் பெரும்பாலும் அக்கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

இவை போன்ற கல்வெட்டுகள் உள்ள பல குன்றுகளும் மலைகளும் தமிழகத்தில் காஞ்சியிலிருந்து குமரி வரையில் காணப்படுகின்றன. இந்த மலை வாழ் பகுதிகள் சாதாரணமாகச் சென்று காணச் சற்று அரிதான இடங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு சென்று விட்டால் அங்கு நிலவுகின்ற தனிமையும், சூழ்நிலையும், அதற்குப் புறத்தே சாந்தமாகக் காணப்படும் இயற்கை அன்னையின் எழிலும், தூய அமைதியை இன்றும் கொடுப்பவையாக இருக்கின்றன. இவ்வியற்கைத் தளங்களின் அருகே இனிமையான நீர் ஊற்றுகள் உண்டு. கல் படுக்கைகளிலும், பாறை முகடுகளிலும் இக் கல்வெட்டுகள் பண்டைத் தமிழ் எழுத்து வடிவங்களை நமக்கு எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு இன்றும் மிளிர்கின்றன.

இவ்வாறு சமணர்கள் தங்கிய மலைகளும் குன்றுகளும் எங்கு அதிகம் இருக்கின்றன என்று பார்க்கும்பொழுது ஓர் உண்மையும் வெளிப்படுகிறது. அன்று திகழ்ந்த முடியுடை மூவேந்தர்களுடைய தலைநகர்களைச் சுற்றியே இவை அதிகம் காணப்படுகின்றன. சங்கம் வைத்துச் சிறந்த தமிழ் மதுரை, சேரர் தலைநகராம் கருவூர், சோழர் உறைவிடமாம் உறையூர், வடபால் சிறந்த காஞ்சி, ஆகிய நகர்களின் அருகில் இக் கல்வெட்டுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வெட்டுகளில் அரசர்களும், பொருள் ஈட்டுவதிலேயே முனைந்திருந்த வணிகர்களும், தானங்கள் கொடுத்ததாகக் கல்வெட்டுகள் குறிப்பதிலிருந்து அரசியல் செல்வாக்கும், வணிகப் பெருமக்களுடைய போற்றுதலும் இச்சமயத்தார்களுக்கு முழுமையாகக் கிட்டியது என்று ஊகிக்கலாம்.

இவ்வாறு கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளில் மிகவும் தொன்மையான கல்வெட்டு, பாண்டிய பெரு மன்னனால் கொடுக்கப்பட்டது. அவன் பணவன், கடலன், வழுதி என்று பட்டம் ஏற்ற நெடுஞ்செழியன் என அவன் கல்வெட்டிலிருந்து அறிகிறோம். மதுரையிலிருந்து சுமார் 12 கல் தொலைவில் மீனாட்சிபுரம் என்ற இடத்தில் அவன் கொடுத்த சமணப் பாழி இருக்கிறது. திருமாலிருஞ்சோலை என்றும், பழமுதிர்சோலை என்றும் புகழப் பெறும் அழகர் மலையிலும் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டுகளும் இருக்கைகளும் இருக்கின்றன. அழகர் மலை ஊரிலிருந்து மலையோரமாகச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் நான்கு கல் தொலைவு சென்றால் கரடிப்பட்டி என்னும் ஊரிலே இருந்து இரண்டு கல் தொலைவில் புதர் மண்டிக் கிடக்கும் பாதை வழியே சென்று நெட்டுக் குத்தலாக உள்ள மலை மீது ஏறினால் இவ்விடத்தை அடையலாம். அன்று மதுரையில் இருந்த வணிகர்கள் பலர் அங்கு பாழி அமைக்கப் பெரும்பொருள் கொடுத்து உதவியிருக்கிறார்கள். உப்பு வணிகன், பொன் வணிகன், கூல வணிகன் முதலிய பல்துறை வணிகர்களும் பொருள் கொடுத்ததை 32 அடி உயரத்திற்கும் மேலே பாறை முகட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டில் காணலாம்.

மணிவாசகப் பெருமான் பிறந்த திருவாதவூரிலும் கிறிஸ்துவுக்கு 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்த தடயங்களும், கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. இதுபோல் கருங்கால்க்குடி, கீழவளவு, கொங்கர் புளியன் குளம், முத்துப்பட்டி, மேட்டுப்பட்டி, வரிச்சியூர் ஆகிய இடங்களில் சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்த இடங்களும் கல்வெட்டுகளும் அன்று எவ்வளவு மேன்மையான நிலையில் இச்சமயம் திகழ்ந்தது என்பதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

இந்த மலைகளில் மட்டும் சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். மதுரையைச் சுற்றியுள்ள எல்லா மலைக் குன்றுகளிலும் சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்த தடயங்கள் இருக்கின்றன. சற்றேறக் குறைய கிறிஸ்துவின் சம காலத்துச் சமணக் கல்வெட்டுகள் நாம் அனைவரும் அடிக்கடி செல்கின்ற ஆனைமலை, திருப்பரங்குன்றம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. 'ஆனை மாமலை ஆதியாய இடங்களில்' என்று ஞானசம்பந்தப்பெருமான் பாடுகின்றாரே, அந்த மலையினுடைய பெயர் 'இவகுன்றம்' என்று (இவம் — யானை: யானைக்குன்று) 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டு கூறுகின்றது. அப்பொழுதிருந்தே இம்மலை யானைமலை என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்பதற்கு இது சான்று.

திருப்பரங்குன்றத்தில் அந்துவன் என்ற ஒருவர் கற்படுக்கை கொடுத்துள்ளார். சங்க இலக்கியத்தில் நல்லந்துவன் என்ற ஒரு புலவர் குறிக்கப்படுகிறார் என்று நான் அறிவோம்.

சேரர் தலைநகராம் கருவூருக்கு அருகில் பல குன்றுகளில் சமணர்கள் வாழ்ந்த இருக்கைகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் புகளூருக்கு அருகில் ஆறுநாட்டார் மலை என்ற மலை ஒன்றில் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய கல்வெட்டு ஒன்று இருக்கிறது. (அதைப் பற்றிய கட்டுரையை பிறிதொரு இடத்தில் காண்க).

கருவூரிலிருந்து சுமார் 15 கல் தொலைவில் அரச்சலூர் என்று ஒரு இடம் உண்டு. அங்கு கி.பி. 2, 3-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் தேவன் சாத்தன் என்ற ஒரு பெரியார் நாட்டியத்திற்கு ஏற்ப சில இசை வண்ணங்களைத் தொகுத்து அதைக் கல்வெட்டிலேயே பொறித்து வைத்திருக்கிறார். ''எழுத்து புணர்தான் மணிவண்ணக்கன் தேவன் சாத்தன்' என்று கல்வெட்டு கூறுகிறது. இது சற்றேறக் குறைய சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்ட காலமாகும். பல்வேறு இசை எழுத்துக்களை தொகுக்கவல்லஇசை ஆசிரியனைச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அதே காலத்தில் திகழ்ந்த இப்பெரியார் இசையைத் தொகுத்துள்ளது அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

உறையூரில் சென்னைப்பல்கலைக் கழகம் நடத்திய அகழ்வாய்வில் பண்டைய எழுத்துக்கள் பொறித்த பானை ஓடுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. சிறுப்பள்ளி மலையில் சமணர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள், என்று தடயங்கள் கூறுகின்றன. தமிழகத்தில் தலைசிறந்த கல்விக் கூடமாகவும், அறிவின் பிறப்பிடமாகவும் திகழ்ந்த காஞ்சியம்பதிக்கு 12 கல் தொலைவில் மாமண்டூர் என்ற இடத்தில் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது கல்வெட்டுகள் அங்கே இருக்கின்றன.

கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டு இறுதி வரையில் சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு செல்வாக்குடன் திகழ்ந்த சமண சமயம் உருவ வழிபாட்டைப் பின்பற்றியதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் தங்கியிருந்த குன்றுகளிலோ அல்லது கல்வெட்டுகள் இருக்கின்ற பகுதிகளிலோ சமண உருவங்கள் ஏதும் காணக் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் இந்தியாவின் வடபால் இதே காலத்தில் மாவீரர் போன்ற பெரியார்களின் உருவங்கள் சிலைகளிலே எழுத்துகளோடு காணப் படுகின்றன என்பதனையும் நினைவில் கொள்ளல் தகும்.

தமிழகத்தில் சற்றேறக்குறைய கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தனர். 9-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையில் அவர்களது ஆட்சி சிறந்திருந்தது. பல்லவர்களில் சிலர் சமண சமயத்தில் ஈடுபட்டு அச் சமயத்தைப் போற்றிருக்கிறார்கள் சிம்மவர்மன் என்ற பல்லவ மன்னனின் காலத்தில் சிம்மநந்தி என்பவர் 'லோகவிபாகம்' என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். இது சகவருடம் (கி.பி. 455-இல்) எழுதப்பட்டது என்று அந்நூலிலிருந்து அறிகிறோம். மகேந்திரவர்மனுடைய பாட்டன் சிம்மவர்மன் என்பவன் சமண சமயத்தை ஆதரித்திருக்கிறான். வச்சிரநந்தி என்ற பெரியாருக்குத் திருப்பருத்திக்குன்றில் நிலம் தானமாக அளித்திருக்கிறான். அவன் கொடுத்த தானத்தைச் செப்புப் பட்டயத்தில் எழுதிக் கொடுத்தான். அப்பட்டயம் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளது. வச்சிரநந்தி என்ற அச் சமணப் பெரியார் 'நந்திசங்கம்' என்பதைச் சார்ந்தவர் என்றும், பருத்திக் குன்று, வர்த்தமானேஸ்வர தர்ம தீர்த்தம் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது என்றும் அறிகிறோம். மகேந்திரனுடைய தந்தை சிம்மவிஷ்ணுவும் சமண சமயத்தைப் போற்றினான் என்று வரலாற்று ஆசிரியர் கூறுவர்.

பல்லவ மன்னர்களில் சிறப்பு வாய்ந்த மகேந்திரன் முதலில் சமண சமயத்தைத் தழுவியிருந்து பின்னர் சைவ சமயத்திற்கு அப்பரால் மாற்றப்பட்டார் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுவர். திருவதிகையில் அவன் காலத்தில் வழிபாட்டில் இருந்த சமணச் சிற்பங்கள் இரண்டு இன்றும் இருக்கின்றன.

திருச்சியிலுள்ள இவனது கல்வெட்டு புறச்சமயத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாறினான் என்று கூறுகிறது. முன்னர் சித்தன்னவாசல்குகை ஓவியங்கள் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் தீட்டப்பட்டன என்று கருதினார்கள். இப்போது அக்கருத்து தவறு என்று கல்வெட்டுக்களிலிருந்து அறிகிறோம்.

மகேந்திரனுக்குப் பிறகு சமண சமயத்தை ஆதரித்த பல்லவ மன்னன் சிவபெருமானிடத்தில் ஈடில்லா பக்தி கொண்டு சைவப் பெருங்கோயில் பலவற்றை எழுப்பியவனும் சிவசூடாமணி என்று பட்டம் பெற்றவனும் ஆன இராஜசிம்மன் ஆகும். இவன் காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சந்திரபிரபா தீர்த்தங்கரர் கோயில் காஞ்சிக்கு அருகில் திருப்பருத்திக்குன்று என்ற இடத்தில் இன்றும் உள்ளது. இதே காலத்தில் வடஆர்க்காடு மாவட்டம் திருமலை என்ற இடத்தில் பாறையில் அழகிய சமண உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் மிகவும் எழில்வாய்ந்த சிற்பம், இருமருங்கும் அழகிய இருபெண்கள், நிற்க, நின்ற நிலையிலே நிற்கும் 'பாகுபலி' தேவரின் சிற்பமாகும். பல்லவர்கால சமண சிற்பங்களில் ஒப்பற்ற அழகு வாய்ந்த சிற்பம் இதுவே ஆகும்.

8-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆண்ட நந்திவர்மன் என்ற பல்லவ மன்னன் காலத்திலும் சமண சமயம் போற்றப்பட்டது. வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பஞ்சபாண்டவர் மலையில் நந்திவர்மனின் 50-வது ஆட்சி ஆண்டில் ஒரு இயக்கி உருவம் சிற்பமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வுருவம் பொன்னியக்கி என்று கல்வெட்டில் குறிக்கப்படுகிறது. இதை சமணர் தொழும் 'சித்தாயிகா' என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். வடஆர்க்காடு மாவட்டம் சாத்தமங்கலம் என்ற ஊரிலும் சமணர்கள், பல்லவர் காலத்தில் சிறப்புற்று வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் அங்கு பெரும் கோயில்கள் இருந்திருக்கின்றன. நந்திவர்மன் காலத்துக் கல்வெட்டுகள் அங்கே உள்ளன.

அங்கு கம்பவர்மனாகிய பல்லவன் காலத்திலும் சமணப் பள்ளி சிறப்பாக புதுப்பிக்கப்பட்டு யச்ஷி தேவதைக்கு ஒரு கோயிலும் எடுக்கப்பட்டது என்று அறிகிறோம். பார்த்திவேந்திர வர்மன், இராஜராஜ சோழன் ஆகியவர்களது காலத்திலும் சாத்தமங்கலம் சமணர்களுடைய சிறந்த புண்ணிய தலமாக திகழ்ந்திருக்கிறது.

8-ம் நூற்றாண்டில் மத்தியில் செஞ்சிக்கு அருகில் திருநாதர் குன்று என்ற மலை சமணத் தலமாக திகழ்ந்துள்ளது. அங்கு சந்திரநந்தி என்ற ஆசிரியர் 57 நாட்கள் உண்ணாநோன்பு இருந்து உயிர் நீத்தார் என்று ஒரு வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு கூறுகிறது 'ஐம்பத்தேழு அனசனம் நோற்ற சந்திரநந்தி ஆசிரியர் நிசீதிகை' என்று அக்கல்வெட்டு கூறுகிறது. இதற்கு அருகில் பாறையில் 24 தீர்த்தங்கரர்களின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டு காணப்படுகின்றன. இவை இம்மலை எவ்வளவு புண்ணியத் தலமாக கருதப்பட்டது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இதே காலத்தில் வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆறுமாமலை என்ற குன்றில் (அறுகர் மாமலை) சமணர்கள் தங்கி சிறந்திருக்கிறார்கள். இயற்கையாக அமைந்த ஒரு குகைத் தளத்தில் செங்கற் சுவரெழுப்பி பள்ளி அமைத்து அழகிய ஓவியங்களை வரைந்து இருக்கிறார்கள். எண் திசைக் காவலர்களின் ஓவியங்களும், கொடிகள், பறவை இனங்கள் ஆகியவற்றின் ஓவியங்களும் இப்பள்ளியை அழகுபடுத்தியுள்ளன. அவற்றின் ஒரு பகுதி இன்றும் எஞ்சியுள்ளது.

பொதுப்படையாக நோக்கும் பொழுது பல்லவர் காலத்தில் சமண சமயம் சிறந்த நிலையிலே இருந்து வந்திருக்கிறது.

பாண்டியப் பெருமன்னர்கள் சமண சமயத்தைச் சிறப்பாக போற்றியிருக்கிறார்கள். கூன் பாண்டியன் என்றும், நின்றசீர் நெடுமாறன் என்றும் பெயர் பெற்ற அரிகேசரி சமண சமயத்தைப் பின்பற்றியவர் என்று பெரியபுராணம் முதலிய நூல்கள் கூறும். ஞானசம்பந்தரால் அம்மன்னன் சைவத்திற்கு மாற்றப்பட்டான். பராந்தக நெடுஞ்சடையன் ஆகிய பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் சமணம் சிறந்த செல்வாக்கு பெற்றிருந்தமைக்கு சான்றுகள் உள்ளன. ஆனைமலை, திருப்பரங்குன்றம், கீழக்குயிலிக்குடி, கழுகுமலை முதலிய இடங்களில் சிறந்த சமணர் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டு வழிபாட்டுக்காக பொருள்களும், பூமியும் கொடுக்கப்பட்டன. சிறப்பாகக் கழுகு மலையில் ஏராளமான சமணத் திருவுருவங்கள் செதுக்கப்பட்டு அவற்றின்கீழ் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பல பெரிய சமணப் பெரியார்களுடைய பெயர்களும், பெண் துறவிகளுடைய பெயர்களும் இக்கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுகின்றன. இறந்துபட்ட பலரின் நினைவாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பல சமணத் திருவுருவங்கள் இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வுருவங்கள் அழகும், கலைச்சிறப்பும் மிக்கவை.

ஆனைமலையிலும் கீழவளவு என்ற இடத்திலும் இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமண உருவங்களில் பண்டைய ஓவியங்களின் பகுதிகள் எஞ்சியுள்ளன. இவை அனைத்திலும் சிறந்த பணி ஸ்ரீமாற ஸ்ரீவல்லபன் என்ற பாண்டிய மன்னன் காலத்தில் சித்தன்னவாசலில் குடைவரையைப் புதுக்கி அழகிய ஓவியங்களைத் தீட்டி வைத்திருப்பதாகும். மதுரை ஆசிரியன் இளங்கௌதமன் என்பவர் இவ்வெழில் பணியைச் செய்தமைத்தார் என்று கல்வெட்டுக்களிலிருந்து இப்பொழுது தெளிவாகிறது.

பொதுவாகப் பார்க்கும் பொழுது 8-ம் நூற்றாண்டில் சமணப் பெரியார்களின் உருவங்கள் ஏராளமாக மலைகளிலும், குன்றுகளிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளதிலிருந்து சமண சமயத்தில் அது ஒரு சிறந்த காலமாகத் திகழ்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. தேவார ஆசிரியர்கள் காலத்திற்குப் பிறகு சமண சமயம் வீழ்ச்சி அடைந்தது என்றும், சமணர்கள் கழுவிலேற்றப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்றும் சில இலக்கியங்கள் குறிக்கின்றன. ஆனால் உண்மையில் சமணம் தளர்வு பெறாமல் மிகவும் சிறப்பாகவே திகழ்ந்திருக்கிறது என்று பல இடங்களிலுள்ள கல்வெட்டுகளும், சிற்பங்களும் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

சோழர் காலத்தில் சமணம் செல்வாக்குக் குறைவின்றிச் சிறந்து வந்திருக்கின்றது. பராந்தக சோழர், கண்டராதித்த சோழர், இராஜராஜ சோழர் ஆகிய சோழப் பெருமன்னர்களுடைய காலத்தில் பல சமணக் கோயில்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றிற்கு நிலங்கள் தானமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை பள்ளி சந்தங்கள் என்று கல்வெட்டுகள் கூறும், சிவஞானச் செம்மல் என்று புகழப்படும் கண்டராதித்த தேவர் பெயரால் கண்டராதித்தப் பெரும்பள்ளி என்று சமணப் பள்ளி இருந்தது. ஏராளமான சிவன் கோயில்களுக்குப் பொருள் கொடுத்து உதவியவரும் இராஜராஜருக்குத் தஞ்சையில் பெருங்கோயில் கட்ட ஊக்கம் அளித்தவரும் ஆன இராஜராஜனின் தமக்கை குந்தவைப் பிராட்டியார் மூன்று இடங்களிலே ஜினாலயங்களை (சமணக் கோயில்களை) எழுப்புயுள்ளார். திருமலை, தாதாபுரம், திருமழபாடி ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் குந்தவை பெயரால் சமணப் பள்ளிகள் தோன்றின. அவற்றில் திருமலையில் இன்றும் குந்தவை தோற்றுவித்த சமணத் திருவுருவம் உள்ளது. பாறையில் 16 அடி உயரத்திற்கு மேலாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நேமிநாத தீர்த்தங்கரரின் உருவம் மிக அழகாக இன்றும் இருக்கிறது.

சோழர்களுக்குப் பின்னர் வந்த விஜயநகர மன்னர் காலத்திலும் சமணம் காப்பாற்றப்பட்டு வந்தது. திருப்ருத்திக்குன்றம், வெண்குன்றம், பொன்னூர், வெடால், திருமலை, வெள்ளிமலை, மன்னார்குடி, ஆனைமலை, திருப்பரங்குன்றம், நாகர்கோவில், கழுகுமலை போன்ற தலங்கள் சமணர்களுடைய புண்ணிய தீர்த்தங்களாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ளன. தமிழ் மன்னர்கள் தங்களுக்கெனத் தனிச் சமயத்தைப் பின்பற்றிய போதிலும், பிற சமயத்தைப் புறக்கணிக்காது போற்றி வந்துள்ளதை இச்சான்றுகள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. எவ்வாறு இந்து சமயக் கோயில்களிலே பல்வேறு கலைகள் சிறந்தனவோ, அதுபோலக் கட்டடம், சிற்பம், செப்புத் திருமேனிகள், ஓவியங்கள் ஆகிய பல கலைகளுக்கும் தமிழகத்துக்குச் சமணப் பெரியார்கள் செய்துள்ள தொண்டு அளவற்றது; போற்றத்தகுந்தது வரலாற்றில் இடம் பெற்றது.

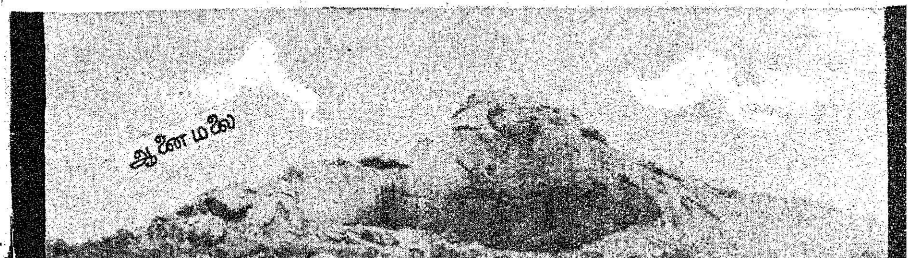

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த உதவுங்கள்

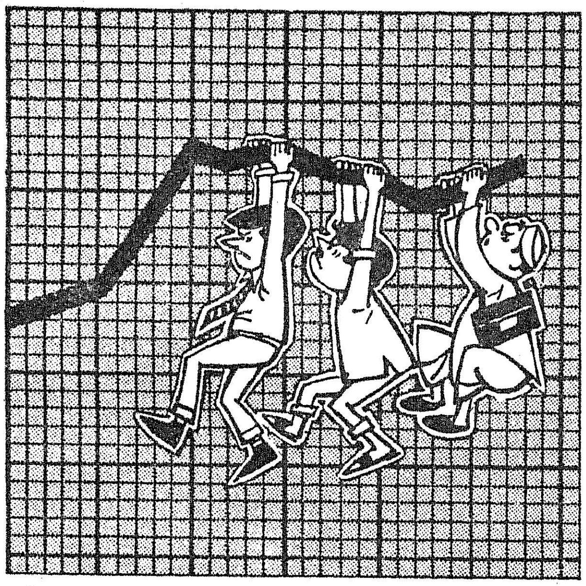

அதிக விலை கொடுக்காதீர்கள்

சங்கர் சிமெண்ட் தரம் நிறைந்த சிமெண்ட். ஆனாலும் கூட அதற்கு நீங்கள் அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியதில்லை.
அங்கீகாரம் பெற்ற எங்கள் விற்பனையாளர்களிடமிருந்தே வாங்குங்கள். எங்கள் விற்பனையாளர்களிடம் கம்பெனி கொடுத்துள்ள சான்றிதழ் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.
எங்கள் விற்பனையாளர்களின் கடைகளில் அமுலில் உள்ள நிர்ணய விலை பட்டியல் இருக்கும். அதன்படி நிர்ணய விலையே கொடுத்து வாங்குங்கள்.

SANKAR IC CEMENT

இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட்
175/1, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை 2

IS: 269 மார்க்குடன் உத்தரவாதம் கொண்டது.

சங்கர் சிமெண்

தயாரிப்பாளர்கள்

IDSIC/1813TMA

இலக்கியங்களுக்கு
இறவாப் புகழ் தருவது...

காகிதம்

ஹோமர் முதல் ஹெமிங்வே வரை,
காளிதாசர் முதல் காஃப்காவரை,
ஆதிசங்கரர் தொட்டு அரிஸ்டாடில் வரை,
திருவள்ளுவர் தொட்டு தோரூவரை......

தரமான காகிதம், சிந்தனையாளர்களின் எண்ணங்களும், கருத்துக்களும் காலத்தால் அழிவுறு வண்ணம் காத்து எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு வழங்கி உதவுகிறது.

சேஷசாயி பேப்பர் அண்ட் போர்ட்ஸ் லிமிடெட்

பள்ளிப்பாளையம்,
சேலம் மாவட்டம்
தமிழ்நாடு

SPB

The Watermark of Quality

எழுத, அச்சிட, உறையிட
உன்னதமான காகிதங்கள்

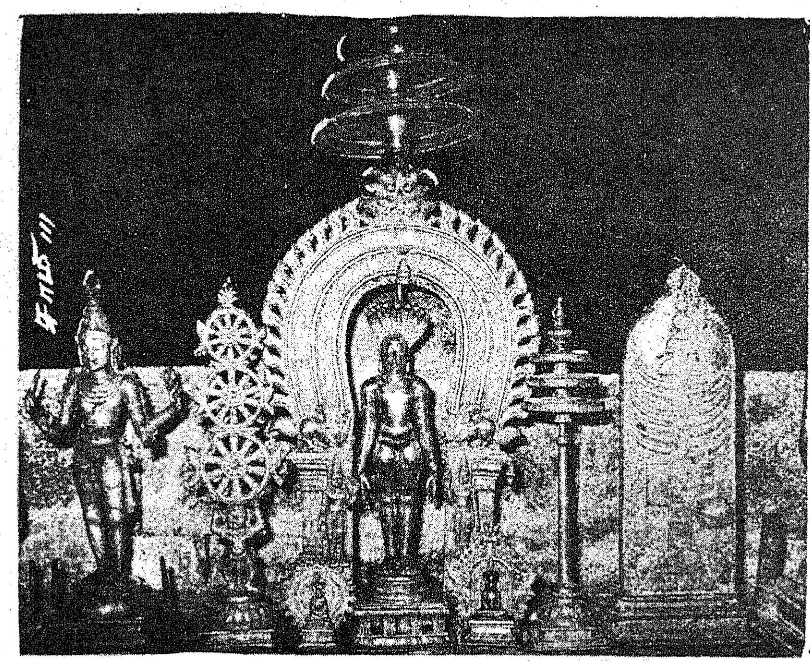

சமண நெறி

சு. ஸ்ரீபால்
காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர்.

சமணர்கள் நம்பும் வரலாறு மிகப் பழைய காலத்தில் இந்நாட்டில் சமண நெறியே பரவி நிலவியதாக எழுதுகிறது. வேத காலத்திற்கு முன்னும் இந்நாட்டில் இருந்த, வாழ்ந்த நெறி அதுவே என்று அந் நூல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவர்கள் வணங்குகின்ற ''தீர்த்தங்கரர்களில்'' முதலாவதான ''இருடப தேவர்'' பரப்பிய நெறிகள் எல்லோராலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன என்பர். அந்நெறிகளின் அடிப்படை ''கொல்லாமை''க் கொள்கையேயாம். இருடப தேவர், ''ஆதி நாதர்'', ''ஆதி பகவன்'' என்ற பெயர்களாலும் குறிக்கப்படுகிறார். இவரைப் பற்றிப் பாகவதப் புராணம், விஷ்ணு புராணம், வாயு புராணம் போன்ற புராணங்களிலும் குறிப்புக்கள் வருகின்றன. இவரை, விஷ்ணுவின் மிகப் பழைய அவதாரமென்று விஷ்ணு புராணம் குறிக்கும்.

மக்கள் வாழுகின்ற வகையறியாது வாட்டமுற்றிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்குத் தொழில் முறைகளைக் கற்பித்து, வாழ்க்கை நெறிகளை உணர்த்தியவர் ஆதிபகவன் என்றும், பன்னெடுங்காலம் அரசோச்சிப் பின்னர் தன் புதல்வன் பரதனிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்துக் கடுந்தவம் புரியக் கானகம் சென்றார் என்றும் கூறுவர். வேளாண்மைத் தொழிலைத் தலையாய தொழிலாக இவருடைய நெறி கருதியது. நாட்டிலிருப்பவரும், காட்டில் தவம் நோற்பவரும் நெறி பிறழாது வாழ்வதற்கு வேளாண்மைத் தொழில் சிறப்புற நடைபெற வேண்டும் என்பதை உலகுக்குச் சுட்டிக்காட்டியவர் இவர் என்று அவரைப் பற்றி எழுதப் பெற்றுள்ள நூல்கள் சொல்லும். ''கொல்லாமை''க் கொள்கையைக் குவலயம் முழுதும் பரப்பி விலங்குகளை வேள்வித் தீயில் இடுவது விண்ணுலகு ஏக வித்திடுவது என்ற வேத உரையை இவருடைய சமயம் மறுத்தது. தான் கொல்லக் கூடாது. பிறர் கொன்று பெறுகின்ற புலாலைப் புசிப்பது புன்னெறி அன்று என்று போதித்த புத்த சமயக் கூற்றை இவருடைய சமயம் புறக்கணித்தது. இவருடைய சமயத்திற்குத் தெரிந்த சாதிகள் இரண்டு. ஒன்று, இல்லறம் நடத்தும் சாதி. இன்னொன்று, துறவறம் பேணும் சாதி. இந்த இரண்டு சாதிகளும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கைகள் தெளிவாக விளக்கப்படுகின்றன. இல்லறத்தார் பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கைகளை ''அனுவிரதம்'' என்றும், துறவறத்தார் காக்க வேண்டிய கொள்கைகளை ''மகா விரதம்'' என்றும் கூறுவர்.

இல்லறத்தார் பின்பற்ற வேண்டிய ஐந்து சிறந்த அனுவிரதக் கொள்கைகள் ''கொல்லாமை'', ''பொய்யாமை'', ''களவாமை'', ''பிறனில் விழையாமை'', ''பற்றின்மை'' ஆகும். துறவறத்தார் நோற்க வேண்டிய 10 முக்கிய கொள்கைகள் பின்வருமாறு :—

(1) அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலப் பொறுமை;
(2) யான், எனது எனும் செறுக்கு இல்லாமை;
(3) உள்ளும் புறமும் தூய்மை;
(4) எப்போதும் பொய்யாது ஒழுகுதல்;
(5) நல்லறச் சிந்தையோடு இருத்தல் ;
(6) அருள் சேர்ந்த நெஞ்சோடு பழகுதல்;
(7) நடுங்காத்தவம் ஆற்றல்;
(8) எதனினும் நீங்கி இருக்கும் பற்றற்ற தன்மை;
(9) ஓதியுணர்ந்து பிறர்க்கு உரைக்கும் தெளிவு;
(10) இல்லறப் பழக்கங்கள் அனைத்தும் நீக்கி நிற்றல்.

இந்தக் கொள்கைகளை நம்பி அணுவளவும் பிசகாது முறையாக நடப்பவர்கள் இறுதியில் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்துகின்ற ஆற்றலைப் பெறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பிறப்புக்கும் ஆன்மா ஒன்றுண்டு. இந்த ''ஆன்மா'' இயல்பான தூய்மையை உடையது. இல்லறத்திலேயே ஈடுபட்டு வாழ்கின்ற போது, நெறி தவறிச் செயல்படும் நிலைமைகள் பல தோன்றும். அதனால், தூய்மையான ஆன்மா மாசுற்று, உற்ற மாசின் அளவைப் பொருத்துத் தன்னுடைய அடுத்த பிறவிக்கு வழி கோலுகிறது. எண்ணற்ற பிறவிகளுக்குக் காரணம் தீவினையேயாகும். பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தும் ஆற்றலைப் பெறுவது நல்வினையாகும். இந்த நல்வினையைத் தேடிக் கொள்வது உலகில் வாழும் ஒவ்வொருவரின் பொறுப்புமாகும். நல்வினையைத் தேடிக் கொள்ள நமக்குக் கிடைக்கும் நாட்கள் சில. இதை உணர்த்தும் வகையில், கீழ்க்கண்ட பாக்கள் அமைந்திருக்கின்றன :

''உளநாள் வரையாது ஒல்லுவ தொழியாது
செல்லும் தேஎத்துக் குறுதுணை தேடுமின்''
—வரந்தரு காதை, சிலப்பதிகாரம்.

''அன்றறிவாம் என்னா தறம்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை''
—திருக்குறள்.

''நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்''
—திருக்குறள்.

''வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்''.
—நாலடியார்.

''வேற்றுவர் இல்லா நுமர்ஊர்க்கே செல்லினும்
வெகுண்டீர் போல
ஆற்றுணுக் கொள்ள தடிபுறத்து வைப்பீரே அல்லீர்
போலும்
கூற்றங்கொண்டோடத் தமியே கொடுநெறிக்கட்
செல்லும் போழ்தின்
ஆற்றுணுக் கொள்ளீர் அழகலால் அறிவொன்றும்
இலிரே போலும்.
—சீவகசிந்தாமணி.

சீவகசிந்தாமணியில் திருத்தக்கத் தேவர் இன்னோரிடத்தில் இதே கருத்தை நயம்பட நவில்வார். ஒரு வழிப் போக்கன் சீவகனைப் பார்த்து, ''ஐயா, உங்களுக்கு மனைவி, மக்கள் உண்டா?'' என்று வினவ, அதற்குச் சீவகன், ''எனக்கு நான்கு மனைவியர் உள்ளனர். அவர்கள் அனைவருடைய வயிற்றினுள்ளும் பிறந்த ஒரே மகன் உண்டு'' என விடையறுக்கிறான். எப்படி முடியும்? என்று வியந்த வழிப் போக்கனுக்குத் தெளிவுறுத்துமுகத்தான், சீவகன் ''என்னுடைய மனைவியர் ''நற்றானம், சீலம், நடுங்காத்தவம், அறிவர் சிறப்பு'' ஆகிய நால்வராவர்; இவர்கள் அனைவர் வயிற்றினுள்ளும் பிறந்த ஒரே மகன் நல்வினையாம் என்றான். இருள்சேர் இருவினையையும் நீக்க வேண்டிய இன்றியமையாமையை இந்த உவமை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியைப் போல் விளக்குகிறது.

தீவினை மிகுதியாக ஆன்மாவோடு சேருவதற்கு அதிகம் காரணமாக இருப்பது உள்ளத்தில் எழும் அகந்தையும், பற்றும் ஆகும். ''அற்றது பற்றெனின், உற்றது வீடு'' என்ற ஒரு மொழி உண்டு. பற்று அறுத்தல் என்பதைச் சமண சமயம் பெரிதும் வலியுறுத்துகிறது. தீவினைகள் காதி, அகாதி, வினைகள் என்று எட்டு வினைகளாகவும், இந்த எட்டு வினைகளையும் களைகின்றவர் எட்டுக் குணங்களையும் பெறுகிறார் என்றும் சமண சாத்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

சமணர் வணங்குகின்ற தீர்த்தங்கரர்கள், அரகந்தர் என்ற நிலையிலேயே இருப்பவர்கள். எல்லா வினைகளையும் களைந்தவர் சித்தர் என்ற நிலையில் இருப்பவர்கள். வினைகளைக் களையும் துறவை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள் சாதுக்கள் நிலையிலிருப்பவர்கள். அரகந்தர், சித்தர், சாதுக்கள் ஆகியோர் போதித்திருக்கிற தரும நெறிகளைப் பின்பற்றுவது ஒவ்வொரு சமணனுடைய கடமையுமாகும். செல்வத்தின் செருக்கும், உடல் வலியின் வனப்பும், எல்லாம் கற்றவன் என்ற நினைப்பும் அகந்தையைத் தோற்றுவிக்கும். வேடிக்கையாக ஒன்று சொல்லுவார்கள். சாதாரண மனிதன் ''நான்'' என்று மட்டுந்தான் தன்னைப் பற்றி

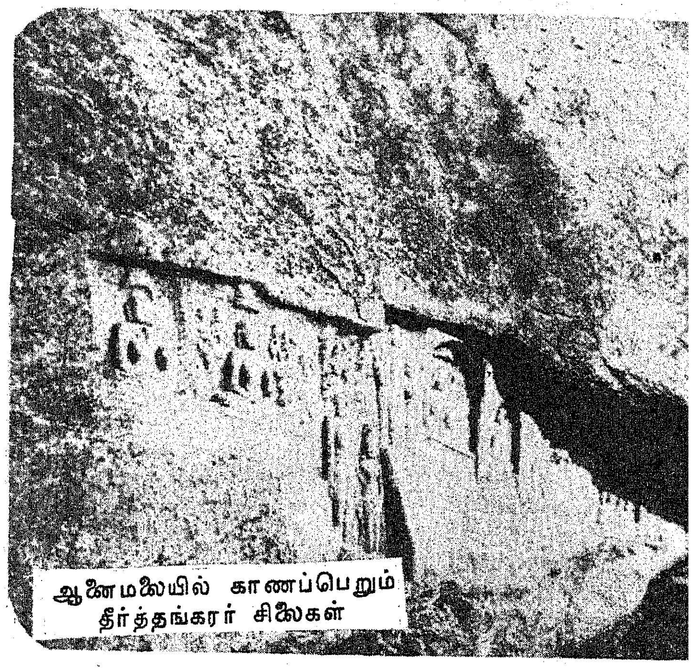
ஆனைமலையில் காணப்பெறும்
தீர்த்தங்கரர் சிலைகள்

நினைத்துக் கொண்டிருப்பான். ''நீ'' என்று எதிரிலே இருப்பவரையும் சேர்த்து, என்று ஒருவன் ''நான் நீ'' என்று நினைக்கத் தொடங்குகிறானோ, அன்றே அவன் ஞானியாகிறான் என்பார்கள். இன்னொன்றும் சொல்வார்கள். அடிக்கடி நாம் நினைத்தது நடக்கவில்லையே என்கிறோம். இதன் பொருள் நடக்க இயலாததை நினைக்கும் ஆசை, பற்று நம்மிடம் உள்ளது என்பதாகும். மனத்தில் எழும் பற்றைப் பற்றிப் பகரும்போது எனக்கு எங்கோ படித்த ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. ஈரக்கையால் காக்கை கூட ஓட்டாத—நெஞ்சில் ஈரமில்லாத — ஒரு கருமி ஓர் ஊரில் வாழ்ந்தானாம். அவனைச் சந்தித்த ஒரு பெரியவர், அவனிடத்தில் ஒரு சிறு ஊசியைக் கொடுத்துவிட்டு இதை நீ எனக்கு அடுத்த பிறவியிலே திருப்பிக் கொடுத்து விடு என்றாராம். உடனே, அவன் அடுத்த பிறவியிலே இறந்த பிறகு எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும் என்று கேட்டானாம். நீ பிறருக்கு ஈயாமல், சேர்த்து வைத்திருக்கும் செல்வத்தை அடுத்த பிறவிக்கும் எடுத்துச் செல்லப் போவதில்லையா என்று அவர் கேட்டபோது, அந்தக் கருமி வெட்கித் தலை குனிந்தானாம். இறந்தவரைத் தொடருவது அவரவர் செய்த வினைப் பயனே அன்றி வேறெதுவும் இல்லை என்பது இதிலிருந்து நன்றாகப் புலனாகும்.

சமணர்கள், இல்லறத்திலே இருப்பவர்கள் வாழ்க்கையிலே பின்பற்ற வேண்டிய நெறியினை மூன்றாக ''மும்மணி'' என்று கூறுவார்கள். இவை, நன்னம்பிக்கை, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம் எனப்படும். முன்னோர் மொழிந்த முதுமொழிகளை நம்பிப் பின்பற்றுவது நன்னம்பிக்கையாகும். நன்னம்பிக்கை என்பதை நற்சாட்சி என்றும் நவில்வர். முது நெறிகள் மீது கொள்ளும் நம்பிக்கையே இது என்றும் கொள்ளலாம். 'அருங்கலச் செப்பு' செப்பும்:

''பறையன் மகனெனினும் காட்சியுடையன்
இறைவன் என உணர்ற் பாற்று''.

சென்ற இடமெல்லாம் செல்லவிடாமல் தீது ஒழித்து நன்னெறியின்பால் செலுத்துகின்ற தன்மையை உடையது நல்லறிவு. நல்லதை உணர்ந்து அல்லவை ஒதுக்கும் மனப்பக்குவத்தைத் தருவது

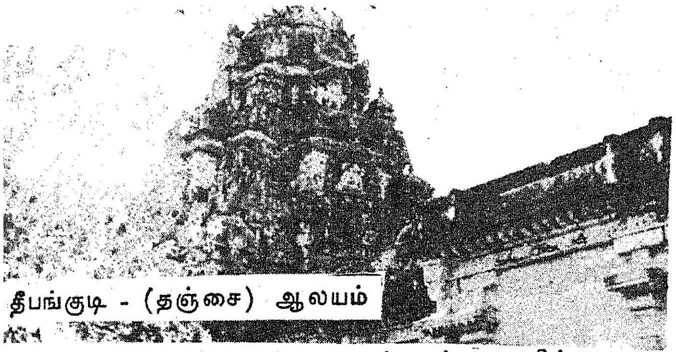

தீபங்குடி - (தஞ்சை) ஆலயம்

நல்லறிவு. வாழ்க்கை என்னும் கடலில் ஆசை அலைகள் முன்னும் பின்னும், மேலும் கீழும், இடமும், வலமும், மோதிக் கொண்டிருக்கும். அந்தக் கடலில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற நம்முடைய உள்ளம் காகிதப் படகாக இருக்கலாம். அலைகள் மோத மோத அந்தப் படகு நனைந்து மீள்வதற்கு வழியின்றிக் கடலில் மூழ்கிவிடலாம். அலைகள் மோதுகின்றபொழுது நல்ல மரத்தாலான படகு கூடச் சற்றுச் சலனமுறும். ஆனால் சிறிது நேரத்தில் அந்த மரப் படகு தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்டு, தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்து கரையேறும். பக்குவமடைந்த நெஞ்சங்கள் சலனத்திற்கு உள்ளானாலும், மீண்டும் நிலைப்படுத்திக் கொள்ளும் வலிவு உடையவை. நல்லறிவால்நாம் உணர்கின்ற நெறிகள் காகிதப் படகாகத் தொடங்குகின்ற நம்முடைய உள்ளத்தை மெல்ல மெல்ல மரப் படகாக மாற்ற வேண்டும். இந்த மனப்பக்குவத்தைப் பெறுவதற்கு நல்லறிவு துணை நிற்கும்.

முது நெறிகளை நம்பி அத்தகைய பல நெறிகளை அறிவால் உணர்ந்து கவனத்துடன் அவைகளை நடத்திக் காட்டுவதே நல்லொழுக்கம் ஆகும். நம்முடைய சிந்தையிலும், சொல்லிலும், செயலிலும் தூய்மை இருக்க வேண்டும்.

அகமும் புறமும் வெளுத்தால், இகமும் பரமும் ஒன்றாகிவிடும் என்று கூறுவார்கள். ஒழுக்கத்தில் கவனம் இன்றியமையாதது. இறை நெறி ஒழுகுவதைத்தான், இறைவனடி ஏத்துதல் என்பார்கள். பல துன்பங்களுக்கும், துயரங்களுக்கும் இடையிலே உழன்று கொண்டிருப்பவன் இறைவனடி ஏத்துதல் இயலாத காரியம். இதனால்தான் ''வானின்று அமையாது ஒழுக்கு'' என்று புலவர் பேசுகின்றார்.

ஆகவே சமணர், 'எத்திறத்தாரும், அத்திறத்தாருக்கு உரிய நெறியை ஆர்வத்துடன் பின்பற்ற, வேளாண்மைத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டனர். வாழ்க்கையில் நல்ல நிலையில் வாழ்பவர்களும், இறை நெறிக்குப் புறம்பாக வாழக் கூடாது.

பண்டைக் காலத்திலிருந்த ஒரு மாமன்னன், மாடமாளிகையிலே வாழ்பவன், கொடி இடை மகளிரிடம் கூடிக் குலவுபவன் எப்படி இறைப் பற்றுடையவனாக இருக்க முடியுமென்று அவனுடைய நகரத்திலே வாழ்ந்த குடிமகன் ஒருவன் ஏளனமாக எள்ளி நகையாடினான் என்று ஒரு கதை உண்டு. சமண நூல்களில் இக்கதையைப் படிக்கலாம். இதை அறிந்த அரசன், அந்தக் குடிமகனை அழைத்தான். அவனுடைய உள்ளங்கையில் ஒரு அகல் விளக்கை வைத்தான். அது நிறைய எண்ணெய்யை ஊற்றினான். இந்த நகரத்திலிருக்கும் கடைத் தெருவின் வழியாகச் சென்று வா, எண்ணெய்யின் ஒரு துளி உன் உள்ளங்கையில்சிந்தியிருக்குமானால் சிரச் சேதம் செய்யப்படுவாய், என்று ஆணையிட்டு அனுப்பினான். அவன் சென்ற பிறகு அங்காடிகளை யெல்லாம் அழகூட்டச் செய்து வழியெல்லாம் ஆடல் பாடல்களையும் அரசன் ஏற்பாடு செய்தான். சென்ற குடிமகன் திரும்பினான். உள்ளங்கையில் ஒரு துளி எண்ணெய்யும் சிந்தியிருக்கவில்லை. அதனைக் கண்ட காவலன் கடைத் தெருவில் கண்டது என்ன? என்று கேட்டான். கை விளக்கின் மீது கவனம் இருந்ததால் கடைத் தெருவில் எதையும் கவனிக்க முடியவில்லை என்று குடிமகன் கூறினார் அவனுக்கு அறிவுரை புகன்ற அரசன் வாழ்க்கை எனும் கடைத் தெருவில் நான் நடந்து கொண்டிருந்தாலும் கை விளக்கின் மீதுஉன்னுடைய கவனம் நிலைத்திருந்ததைப் போல, என்னுடைய கவனம் இறை நெறி மீது நிலைத்து நிற்கிறது என்றான்.

இன்று இந்தியாவின் வடக்கிலிருந்து தெற்கு முனை வரை சமணர்கள் பல்வேறு மாநிலங்களில் அந்தந்த மாநில மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு சிறுபான்மையினராக வாழ்கின்றார்கள். இந்தச் சமயமும் இந்தியாவில் இன்று ஒரு சிறுபான்மைச் சமயமே.

தீபாவளி எவ்வாறு தோன்றியது ?

தீபாவளி நமது நாட்டில் இந்து சமயத்தவர் கொண்டாடும் விழா என்பதை அனைவரும் அறிவோம். தீபாவளி, சமண சமயத்தவராலும் கொண்டாடப்படுகிறது என்பதைப் பலர் அறிய மாட்டார்கள். அது சமணர்களால் ஏன் கொண்டாடப்படுகிறது, என்பதைப் பார்ப்போம்.

வர்த்தமான மகாவீரர், பாவாபுரி நகரத்திலே அவ்வூர் மன்னனின் அரண்மனையில் தங்கியிருந்தபோது, அங்கிருந்த மக்களுக்கு அறிவுரை செய்தார். இரவு முழுதும் நடைபெற்ற சொற்பொழிவு, பொழுது விடியும்போது முடிவுற்றது. சொற்பொழிவைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மக்கள் அவரவர் இடத்திலமர்ந்தபடியே உறங்கிவிட்டார்கள். வர்த்தமான மகாவீரரும் தாம் அமர்ந்திருந்த இருக்கையிலமர்ந்தபடியே வீடு பேறடைந்தார். பொழுது புலர்ந்து, அனைவரும் விழிப்படைந்து எழுந்து பார்த்தபோது, மகாவீரர் வீடு பேறடைந்திருப்பதைக் கண்டனர். உடனே தமது மன்னருக்குத் தெரிவித்தனர். மன்னன் ஏனைய அரசர்களை வரவழைத்தான். அவர்களுடன் கலந்துரை செய்தபின்னர், 'உலகத்திற்கு அறிவொளியாகத் திகழ்ந்த மகாவீரரை நினைவுகூர்ந்து வழிபடும் பொருட்டு, அவர் வீடுபேறு பெற்ற நாளில் இல்லம்தோறும் விளக்குகளை ஏற்றிவைத்து விழாக் கொண்டாடும்படி ஆணையிட்டான். மக்கள் அவ்வாறே செய்தனர். அந்த விழா நாள் தான் தீபாவளி: தீபாவளி என்றால் தீபங்களின் வரிசை என்று பொருள். மகாவீரர் விடியற்காலையில் வீடு பேறடைந்ததனால், தீபாவளியும் விடியற்காலையில் கொண்டாடப்பெறும் விழாவாக அமைந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் சமணர் திருக்கோயில்கள்

கரநதை (வடஆர்க்காடு) வர்த்தமான மகாவீரர் ஆலயம்.

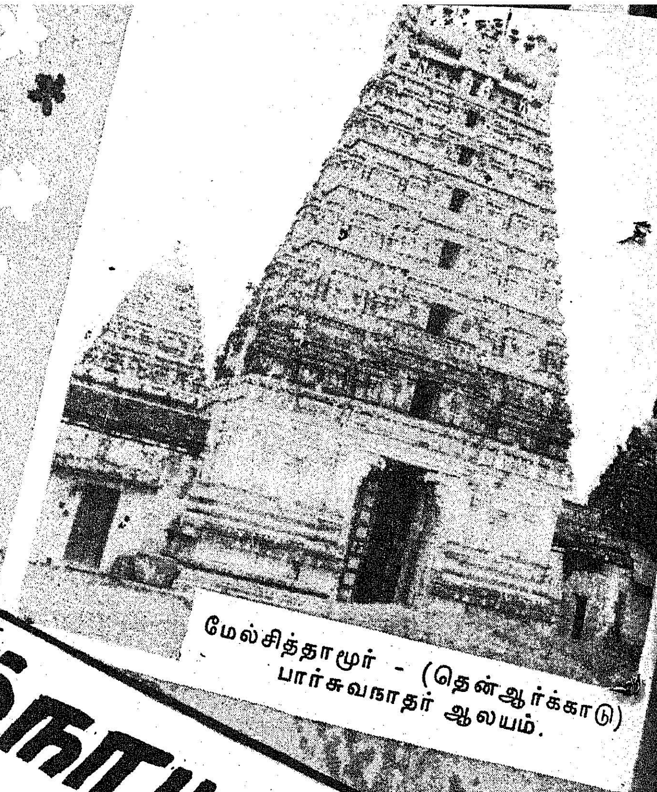

மேல்சித்தாமூர் - (தென்ஆர்க்காடு) பார்சுவநாதர் ஆலயம்.

திருநறுங்குன்றம் பார்சுவநாதர் ஆலயக் கோபுரம்.

திருப்பரிதிக்குன்றம் திரிலோக்யநாதர் ஆலயம்.

குமார்—...

திறக்கோயில் என்னும் ஊரில் காணப்பெறும் பாழடைந்த ஆலயம்.

தமிழ் நாட்டில் பல மாவட்டங்களில் சமணர் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு சில ஆலயங்கள் இங்கே காட்சி தருகின்றன.

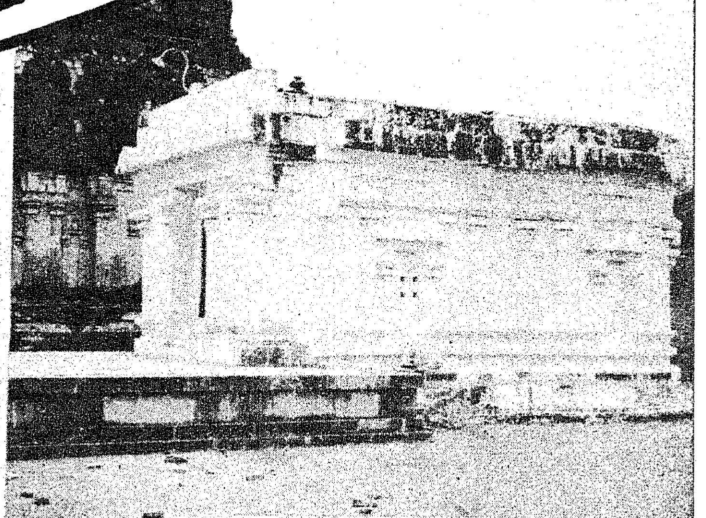

கரந்தை (வடஆர்க்காடு) ஆதிநாதர் ஆலயம்.

குந்தவை ஜினாலயம் என்று வழங்கப் பெறும் திருமலை பார்சுவநாதர் ஆலயம்.

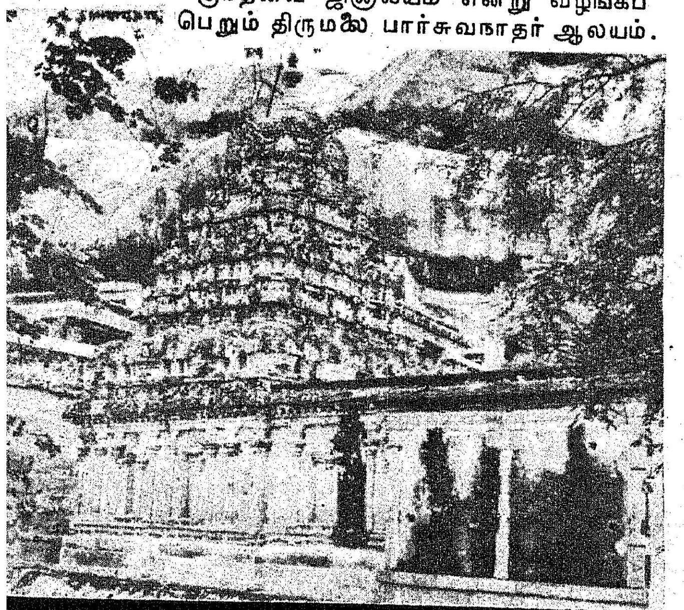

காஞ்சிபுரம் அருகில் உள்ள திருப்பரிதிக்குன்றம். திரிலோக்யநாதர் ஆலயத்தின் உட்புறம்.

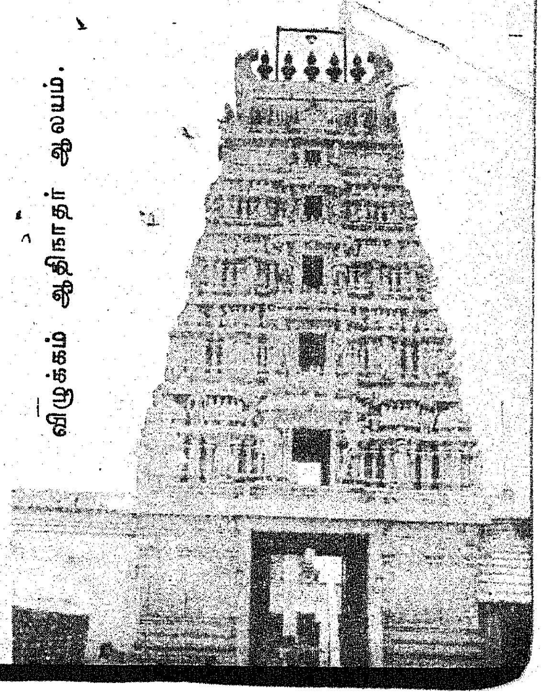

விழுக்கம் ஆதிநாதர் ஆலயம்.

சமணர் - தமிழுக்குத் தந்தவை

தமிழ் இலக்கிய உலகம், மிகப் பரந்து விரிந்து நிற்பதாகும். சமண சமயத்தவர், தங்கள் கருத்துக்களை இலக்கியங்களின் வாயிலாகத் தெரிவித்து வந்துள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சமணர் செய்திருக்கும் தொண்டு மிகச் சிறப்பானதாகும். சமணர்கள் உரு வாக்கியதாகச் சொல்லப்படும் நூல்களின் பட்டியல்

இலக்கியம் :—

* 1. பேரகத்தியம்
2. தொல்காப்பியம்
3. திருக்குறள்
4. சிலப்பதிகாரம்
5. சீவகசிந்தாமணி
6. நரிவிருத்தம்
7. சூளாமணி
8. பெருங்கதை
* 9. வளையாபதி
10. மேருமந்தரபுராணம்
* 11. நாரதர் சரிதம்
12. சாந்தி புராணம்
13. உதயண குமாரகாவியம்
14. நாககுமார காவியம்
15. கலிங்கத்துப் பரணி
16. யசோதர காவியம்
* 17. இராமகாதை
* 18. கிளிவிருத்தம்
* 19. எலிவிருத்தம்
* 20. இளந்திரையம்
* 21. புராண சாகரம்
* 22. அமிர்தபதி
* 23. மல்லிநாதர் புராணம்
* 24. பிங்கல சரிதை
* 25. வாமன சரிதை
* 26. வர்த்தமானம்

இலக்கணம் :—

1. நன்னூல்
2. நம்பியகப் பொருள்
3. யாப்பருங்கலம்
4. யாப்பருங்கலக்காரிகை
5. நேமிநாதம்
* 6. அவிநயம்
7. வெண்பாப்பாட்டியல்
* 8. சந்தநூல்
* 9. இந்திரகாளியம்
* 10. அணியியல்
* 11. வாய்ப்பியம்
* 12. மொழிவரி
* 13. கடியநன்னியம்
* 14. காக்கைப்பாடினியம்
* 15. சங்கயாப்பு
* 16. செய்யுளியல்
* 17. நக்கீரர் அடிநூல்
* 18. கைக்கிளைச் சூத்திரம்
* 19. நத்தத்தம்
* 20. தக்காணியம்

நீதி நூல்கள் :—

1. நாலடியார்
2. பழமொழிநானூறு
3. ஏலாதி
4. சிறுபஞ்ச மூலம்
5. திணைமாலை நூற்றைம்பது
6. ஆசாரக் கோவை
7. அறநெறிச் சாரம்
8. அருங்கலச் செப்பு
9. ஜீவ சம்போதனை
10. ஔவை (அகத்தில் சூடி)
11. நான்மணிக்கடிகை
12. இன்னா நாற்பது
13. இனியவை நாற்பது
14. திரிகடுகம்

தர்க்க நூல்கள் :—

1. நீலகேசி
* 2. பிங்கலகேசி
* 3. அஞ்சனகேசி
* 4. தத்துவதரிசனம்

இசை நூல்கள் :—

* 1. பெருங்குருகு
* 2. பெருநாரை
* 3. செயிற்றியம்
* 4. பரதசேனாதிபதியம்
* 5. சயந்தம்
* 6. இசைத்தமிழ்ச்செய்யுட் கோவை
* 7. இசைநுணுக்கம்
* 8. சிற்றிசை
* 9. பேரிசை

நாடக நூல்கள் :—

* 1. குணநூல்
* 2. அகத்தியம்
* 3. கூத்தநூல் சந்தம்

ஓவிய நூல் :—

1. ஓவிய நூல்
* 2. கலைகோட்டுத்தண்டம் (நிகண்டனார் இயற்றியது)

நிகண்டுகள் :—

1. சூடாமணி நிகண்டு
2. திவாகரம்
3. பிங்கலந்தை

கணித நூல்கள் :

1. கெட்டிஎண் சுவடி
* 2. கணக்கதிகாரம்
3. நல்லிலக்க வாய்ப்பாடு
4. சிறுகுழி வாய்ப்பாடு
* 5. கீழ்வாய் இலக்கம்
* 6. பெருக்கல் வாய்ப்பாடு
* 7. அவினந்தமாலை

சோதிட நூல்கள் :—

1. ஜினேந்திரமாலை
2. உள்ளமுடையான்

பிரபந்தங்கள் :—

1. தோத்திரத்திரட்டு
2. திருக்கலம்பகம்
3. திருநூற்றந்தாதி
4. திருவெம்பாவை
5. திருப்பாமாலை
6. திருப்புகழ்
7. ஆதிநாதர்பிள்ளைத்தமிழ்
8. அப்பாண்டைநாதர் உலா
9. திருமேற்றிசையந்தாதி
* 10. தர்மதேவியந்தாதி
11. திருநாதர் குன்றத்துப் பத்துப் பதிகம்

சதகங்கள் :—

1. கொங்கு மண்டல சதகம்
* 2. நேமிநாத சதகம்

*, இக்குறியிடப் பெற்ற நூல்கள் மறைந்து போனவை; உரை ஆசிரியர்களின் மேற்கோள்களினின்றும் திரட்டப் பெற்றவை.

சமணப் பெண் துறவியர்

சு. சுனந்தா தேவி

பண்டைக் காலத்தில் சமண சமயம் தமிழ் நாடு முழுவதும் பரவி நிலைபெற்றுச் செல்வாக்கும் பெற்றிருந்தது. இது பிறப்பினால் உயர்வு, தாழ்வு கருதாத பெருஞ்சமயம். இதை,

''பறையன் மகனெனினும் காட்சி யுடையான்
இறைவன் என உணரற் பாற்று''

என்ற அருங்கலச் செப்பினால் அறியலாம். ஐம் பொறிகளை அடக்கி ஆண்டவர், ஊழினைக் கடந்து வென்றவர் என்ற பொருளில் சமண சமயத்தைக் கண்டவர் 'ஜினர்' என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர் கண்ட உண்மைகளை ஜைனம் என்றும் இவரைப் பின்பற்றுவோர் ஜைனர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். துறவை வற்புறுத்தும் இச்சமயத்தில் துறவியர்க்குப் பஞ்சமில்லை. அவர்கள் அருளிச் செய்த அறவுரைகளும் கொஞ்சமில்லை. வஞ்ச மனத்தவர் பெறுவது நஞ்சினும் கொடிய நரகம்- அருகனைத் தஞ்சமடைந்தவர் பெறுவது மிஞ்சுபுகழ் வீடு என்று அவர்கள் கொஞ்சுதமிழில் அருளியிருக்கும் நூல்கள் அருமையுடையன. அனைவரும் ஏற்றும் பெருமையுடையன. இத்தகு சிறப்பு பெற்ற சமயத்தில் இருந்த பெண் துறவியரைப் பற்றி இங்குக் காணலாம்.

''நந்திய பிண்டி வாமன் நன்னெறிவழாதுநோற்பாள்
கந்தியே அவ்வை அம்மை கன்னியே-கௌந்திஎன்ப''

என்று சூடாமணி நிகண்டும்,

''பைம்மையும் கெந்தியும் அருந்தவப் பெண் பெயர்'' என்று பிங்கல நிகண்டும்,

''சாமி குரத்தி பெருமாட்டி ஆசாள்தலைவி ஐயை
நாமங், கவுந்தியும் பைம்மையும் ஆருகதத்துத் தவப் பெண்''

என்று கயாதர நிகண்டும் கூறுவதிலிருந்து சமணப் பெண் துறவியர் கந்தி, அவ்வை, அம்மை, கன்னி, கௌந்தி, பைம்மை, சாமி, குரத்தி, பெருமாட்டி, ஆசாள், தலைவி, ஐயை என்ற பெயர்களால் அழைக்கப் பெற்றனர் என்று தெரியவருகிறது. ஆர்யாங்கனைகள் என்ற பெயராலும் அவர்கள் அழைக்கப் பெற்றமை நீலகேசி மூலம் அறிய வருகிறது.

நாகமதி கந்தியார், சசிமதி கந்தியார், ஸ்ரீமதி கந்தியார், நவிலூர் ராஜ்மதி கந்தியார், அநந்தமதி கந்தியார், மாங்கப்பெ கந்தியார் ஆகியோர் சிரவண பெள்குளக் கல்வெட்டுக்கள் கூறும் சமணப் பெண் துறவியர். பல பெண் துறவியர் இருந்தமை கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறியலாம். பிருத்வி விடங்க குரத்தி என்பவரும், குணசீர்த்தி படாரகனின் வழி மாணாக்கியர் கனக வீரக் குரத்தியர் என்பவரும் சமணத் துறவியரில் சிறந்தவர்களாகக் கல்வெட்டில் இடம் பெறுகின்றனர். மதுரைகொண்ட கோப்பரகேசரி வர்மர் காலத்து அரிஷ்ட நேமி படாரர் மாணாக்கியர் பட்டினி குரத்தி அடிகள், பெண் பள்ளியும், கிணறும் கண்டதாக ஒரு கல்வெட்டு கூறுகிறது. அக்கல்வெட்டு ஸ்ரீமிழலூர்க் குரத்தி, திருப்பருத்திக் குரத்தி என்று ஊர்ப் பெயரோடு விளங்கிய சமணப் பெண் துறவியரைக் குறிக்கிறது. பெருங்காவியமான சீவக சிந்தாமணியில் 450 பாடல்கள் இடைச் செருகலாகக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றைக் கந்தியரின் பாடல்கள் என்றும் கூறுகின்றனர். திருத்தக்க தேவரின் பாடல்களைப் போன்றே எழுதும் அளவுக்குக் கந்தியார் திறமை வாய்ந்தவராக இருந்தமையால் அப்பெண் துறவியர்கள் அறிவில் சிறந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகு துறவியர்கள் இல்லறத்தில் இருக்கும் மகளிருக்குச் சமணக் கொள்கைகளையும் அறவுரைகளையும் புகட்டி வந்தனர். இனிச் சிறப்பு வாய்ந்த சில சமணப் பெண் துறவியரைக் காணலாம்.

இவர் நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் துறவியாவார். கோவலனும் கண்ணகியும் புகாரை விட்டு மதுரைக்குச் செல்லுமுன் இவரைச் சந்திக்கின்றனர். அந்த முதல் சந்திப்பிலேயே அவர், 'இவள் செல்வி அறிகுநர் யாரோ' என்று ஊழ்வினையைப் பற்றிக் கூறுகிறார். சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நிழல் நம்மைத் தொடர மறந்தாலும், நிலம் நம்மைத் தாங்க மறந்தாலும், வினை நம்மைத் தாங்க மறந்தாலும், வினை நம்மை விட்டு எங்கும் செல்லாது என்ற அசையாத கொள்கையுடையவர்கள் என்பதைக் கவுந்தியடிகள் மூலம் அறிகிறோம். மேலும் துறவியர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று அருகனுடைய அறநெறிகளைப் பரப்பும் விருப்பமுடையவர்கள் என்பதை, அறவுரை கேட்டு ஆங்கு அறிவனை ஏத்த' என்ற தொடரால் அறியலாம். மேலும் நாடுகாண் காதையில் சாரணர் தலைவனுடைய மொழியைக் கேட்டுக் கவுந்தியடிகள்,

''ஒருமுன் றவித்தோ னோதிய ஞானத்தி
திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந் திறவா''

என்று கூறுகிறார். இதில் என் செவிகள் காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்றினையுங் கெடுத்த அருகதேவன் அருளிய அறவுரைக்கு அல்லது பிறிதொன்றற்குத் திறவா என்று கூறுவதை,

''காமம் வெகுளி மயக்கம் இம் மூன்றும்
நாமம், கெடக்கெடும் நோய்''

என்ற திருக்குறளோடு ஒப்பு நோக்கலாம்.

பின்னர் கோவலன் தன் இடும்பையைக் கவுந்திகளிடத்து எடுத்துரைத்த போது அவர்,

''பிரிதல் துன்பமும், புணர்தல் துன்பமும்
உருவிலாளன் ஒறுக்குந் துன்பமும்
புரிகுழல் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கில்லை
பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமென்றுலகிற்
கொண்டோ ருறுஉங் கொள்ளாத் துன்பம்''

என்று அறிவுறுத்துகிறார். இதில் சமண சமய முனிவர்களுக்குரிய துறவும், அவாவறுத்தலும் வலியுறுத்தப்படுதலைக் காணலாம். பின்பு கண்ணகியை மாதரியிடத்து அடைக்கலமாக அளித்தபோது,

''தவத்தோர் அடைக்கலம் தான்சிறி தாயினும்
மிகப்பே ரின்பம் தருமது கேளாய்''

என்று கூறுகிறார். இங்கு, தானத்தின் சிறப்பு நன்கு விளக்கப்படுகிறது. கற்புக் கடம் பூண்ட தெய்வ மாகக் கண்ணகியைக் கண்ட கவுந்தியடிகள் இறுதி யில் கோவலனுக்கு நேர்ந்த கொடுமையறிந்து, உண்ணுநோன்பிருந்து உயிர் துறக்கிறார்.

இளங்கோவடிகள் தம்சமயக் கருத்துக்களை வலியுறுத்திக் கூறவே கவுந்தியடிகளைப் படைத் தார் எனலாம்.

''உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு''

என்று வள்ளுவர் கூறிய தவசியர் இலக்கணம் கவுந்தியடிகளுக்குப் பொருந்துமாற்றைக் காண் கிறோம். விளக்கைச் சுற்றி வாழும் விட்டிலுக்கு விளக்கின் கொடுமை தெரியாதது போல, ஆசை களுக்கு அடிபணியும் மனிதனுக்கும் அவற்றின் கொடுமை தெரிவதில்லை. வயலுக்கு வரப்பு தேவை; குளத்திற்குக் கரை தேவை; மனிதனுக்குக் கட்டுப் பாடு தேவை. அந்தக் கட்டுப்பாட்டை அளிக்கும் சிறந்த சான்றோராகவும்-சமண சமயக் கொள்கை களின் விளக்கமாகவும் கவுந்தியடிகளை நாம் பார்க் கிறோம்.

நீலகேசி

பலாலயம் என்ற இடுகாட்டில் முனிசந்திரர் என்ற முனிவருடைய கடுந்தவத்தைக் கலைக்க எண்ணி அந்நாட்டரசன் மகள் காமலேகை வடிவில் வந்து முனிவரோடு காதல் நாடகம் ஆடுகிறாள் நீலகேசி. ஆனால் முக்காலமும் உணர்ந்த துறவி யோ அவளை நோக்கி, நீ விரும்புவதுகாதலல்ல, என் அழிவே, ஆனால் தவவலிமையுடைய என்னிடம் உன் செயல்கள் பலிக்கமாட்டா என்று கூறவும் நீலகேசி வியப்படைந்து-அவர் காலில் விழுந்து தன்னை தீவினையினின்றும் கரையேற்றுமாறு வேண்டுகிறாள். முனிவரும் அவள் பக்குவநிலையை அறிந்து சமணநெறியை அவளுக்கு அறிவிக்கிறார். ஆகவே, குருவிடமும், அருகனிடமும் நன்றியைச் செலுத்தும் வகையில் நீலகேசி பல நாடுகளுக்கும் சென்று பலரோடு வாதித்துச் சமணநெறியைப் பரப்புகின்றாள்..

அபயமதி

அபயருசி இவரது தமையன்; இவர்கள் இரு வரும் இரட்டையர். யசோதர காவியத்தில் இடம் பெறுபவர்கள். இவர்கள் முற்பிறப்பில் மாக்கோழி யைப் பலியிட்ட காரணத்தால் பல பிறப்புக்களில் பிறந்து உழன்று, இறுதியாக அபயருசியும் அபய மதியுமாகத் தோன்றிப் பிறப்பைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்து, வினைகளும், வினைகள் தம்மால் விளை கின்ற பயன்களாலும் வெறுப்புற்றுத் துறவியான வர்கள். இவர்கள் வரலாற்றைக் கேட்ட அந்நகர மன்னன் மாரிதத்தன் முதலானோரும் துறவியா யினர்.

பம்பை

இவர் சீவக சிந்தாமணியில் குறிக்கப்படும் துறவியாவார். இவர் பெண் துறவியர் தங்கும் சமணப்பள்ளிக்குத் தலைவியாய் இருந்திருக்கிறார். இவர் தாமரையின் அகவிதழ்போல அமர்ந்து அற வுரை ஆற்றியதாகவும்-ஏனைய துறவியர் புறவிதழ் போல அமர்ந்து அறத்தைக் கேட்டதாகவும் திருத் தக்க தேவர் குறிக்கிறார். இவருடைய பள்ளியில் தான் சீவகனின் தாய் விசயமாதேவியும், வளர்ப்புத் தாய் சுநந்தையும், இன்னும் ஆயிரம் பெண்டிரும் துறவியாயினர்.

பிரிதி தேவி

இவர் நாககுமார காவியத்தில் வருகிறார். சயந்தர மன்னனின் துணைவி. இவர் சீரிமதி என் னும் ஆர்யாங்கனையை வணங்கித் துறவு மேற் கொண்டார்.

இலக்கணை

இவர் பிரிதி தேவியுடைய மருமகள். இவரைப் பற்றி நாககுமார காவியம்,

''கமலமல ராணிகர்நற் காட்சியிலக் கணையும்
துமிலமனைப் பதுமையெனுந் துறவாடி பணிந்
தாள்''

என்று கூறுகிறது. பதுமஸ்ரீ என்னும் ஆர்யாங் கனையை வணங்கி, இவர் துறவு மேற்கொண்டதை இவ்வடிகளால் அறியலாம்.

இராமதத்தா தேவி

மேருமந்தர புராணத்தில் வரும் ஆர்யாங்கனை சாந்தமதி ஹிரண்யமதி என்று இரு ஆர்யாங்கனை களின் அறவுரையால் தவத்தை விரும்பி ஏற்றவர்.

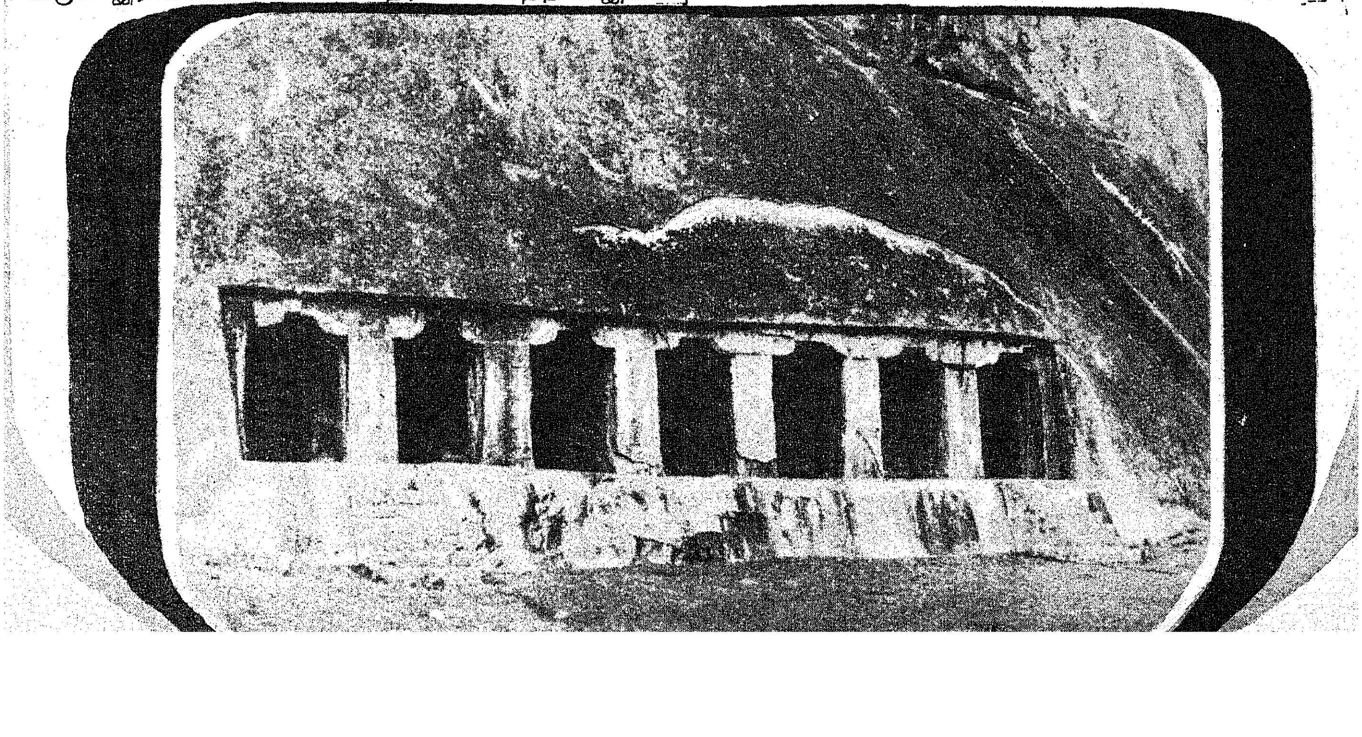

தன் மகன பூர்ணசந்திரன் காமத்தில் மனஞ்செலுத்திக் கொண்டிருந்தமையால், அவனுக்கு உபதேசம் செய்து அவன் திருந்தாமல் போக, மீண்டும் சிம்ம சந்திர முனிவரிடம் சென்று பழம் பிறப்புணர்ந்து அவனையும் உணர வைத்து அவனைத் திருத்தினர்.

இம்மேரு மந்தரத்தில்மேலும் ஸ்ரீதரை, யசோதரை முதலிய ஆர்யாங்கனைகளும் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

இந்தத் துறவியருள் விசயமாதேவி, பிரிதி தேவி, இலக்கணை, இராமதத்தா தேவி ஆகியோர் இல்லறத்திலிருந்து துறவற நெறி மெற்கொண்டவர்.

ஜைன இந்தூர் ஆலயத்தில் காணப்படும் சமணப் பெண் துறவி சிற்பம்.

சமணர் வாழ்க்கை சாவகர், சாரணர் என்று இருவகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. சாவகர்-இல்லறத்தார்; சாரணர்-துறவறத்தார். சமணர் கொள்கைகளைத் துறவியர் சிறிதும் பிறழாமல் காப்பாற்ற வேண்டும்; இல்லறத்தோரும் மிகக் கடுமையாகப் பின்பற்ற வேண்டும். சமணர்களின் இல்லற வாழ்வு துறவறத்திற்குச் - செல்ல இருக்கும்படி என்றே சொல்லலாம். இதைப் பல இலக்கியங்களிலிருந்து நாம் அறியலாம். ஸ்ரீபுராணம் தாமரையில் வண்டிருப்பதைப் பார்த்தும், மேகங்கள் மறைந்து தோன்றுவதைப் பார்த்ததும் வாழ்க்கையில் வெறுப்பு தோன்றியதை விளக்குகிறது. தலை நரைத்ததைக் கண்டு உலகநிலையாமையை உணர்ந்ததை யசோதர காவியம் கூறுகிறது.

மேலும் அதே காவியம் மாவினுல் செய்யப்பட்ட கோழியைப் பலியிட்ட காரணத்தால் நேர்ந்த துயரையும் கூறுகிறது. மந்தியின் கையிலிருந்து பழத்தை வேடுவன் பறித்ததால் சீவகனும் அவன் தேவிமாரும் துறவு பூண்டதைச் சீவக சிந்தாமணி கூறுகிறது. சீவகன் முற்பிறவியில் மனைவிக்காக அன்னத்தைச் சிறையிலிட்ட காரணத்தால் இப் பிறவியில் பற்றலரால் பற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது சமணர்கள் தீவினையை எந்த அளவுக்கு நம்பினர் என்றும், இல்லறத்திலும் எந்த அளவு பற்றின்றி வாழ்ந்தனர் என்பதையும் அறியலாம். ஸ்ரீபுராணத்தின் மூலமும் மற்ற இலக்கியங்கள் மூலமும் பல ஆயிரக் கணக்கான ஆர்யாங்கனைகள் இருந்ததை நாம் அறிகிறோம். இவற்றைப் பார்க்கும்போது சமணர்கள் எந்த அளவுக்குத் தமிழ்த் தொண்டும், சமயத் தொண்டும் புரிந்து வந்தனர் என்பதை நாம் காணலாம்.

தமிழரசு

சிறுகதைப் போட்டி (1974) முடிவுகள்

''தமிழரசு'' சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசுபெற்ற கதைகளும் அவற்றை எழுதியோர் விவரமும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற் பரிசு: ரூ. 500.

விடியாத இரவுகள் விடிகின்றன

எழுதியவர் :
திரு எஸ். மகாலிங்கம் (மாமல்லன்)
டி. குன்னத்தூர் அஞ்சல்,
திருமங்கலம்,
மதுரை மாவட்டம்.

இரண்டாம் பரிசு: ரூ. 300.

குழாய் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்!

எழுதியவர் :
திரு ஜி. அப்துல் பஷீர்,
7, தச்சர் சாலை, வட்டம் 18,
நெய்வேலி-3,
தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.

மூன்றாம் பரிசு: ரூ. 200.

பிளாட்பாரம் காந்தி

எழுதியவர்:
நெல்லை ஞா. இளவரசு (செல்வி பெப்ரீஷியா)
இளம் அறிவியல் இளம் கல்வி,
அடவித்துறை உயர்பள்ளி,
ஜமனுமாத்தூர் அஞ்சல்,
ஜவ்வாது மலை,
வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள் நவம்பர் 16-ந் தேதி இதழிலிருந்து தொடர்ந்து வெளிவரும். பிரசுரத்திற்குத் தகுதியான கதைகளும் அவ்வப்போது 'தமிழரசு' இதழில் இடம்பெறும்.

இந்தப் போட்டியில் நடுவர்களாகப் பணிபுரிந்த மாநிலங்களவை உறுப்பினர் திரு டி. கே. சீனிவாசன், தினமணி கதிர் ஆசிரியர் திரு எம். எஸ். விசுவநாதன் (சாவி), சென்னை அனைத்திந்திய வானொலியைச் சார்ந்த திரு பி. வி. அகிலாண்டம் (அகிலன்) ஆகியோர்க்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

—ஆசிரியர்

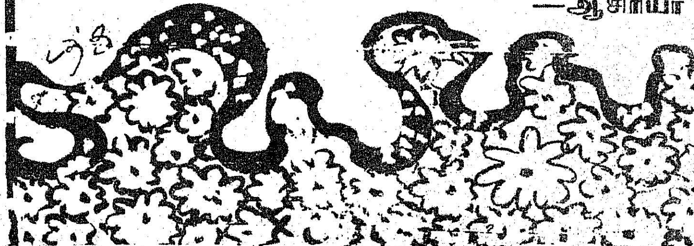

உங்கள்
எதிர்காலத்திற்கு
ஓர்
நற்செய்தி

TNSC
BANK

எப்பொழுதும் இல்லாத
அதிகப்படியான வட்டி
இப்பொழுது கொடுக்கிறது

23-7-1974 லிருந்து தவணை டெபாஸிட்டுகளுக்கு
கொடுக்கப்படும் வட்டி உயர்வு:

ரூ 100/-ம், அதற்கு மேலும்	வட்டி விகிதம் வருடத்திற்கு
91 நாட்களிலிருந்து 6 மாதங்களுக்கு குறைவாக	5.50%
6 மாதங்களிலிருந்து 9 மாதங்களுக்கு குறைவாக	6.00%
9 மாதங்களிலிருந்து 1 வருடத்திற்கு குறைவாக	7.00%
1 வருடமும் அதற்கு மேலும் ஆனால் 3 வருடங்களுக்கு குறைவாக	8.00%
3 வருடமும் அதற்கு மேலும் ஆனால் 5 வருடங்கள் வரை	9.00%
5 வருடங்களுக்கு மேல்	10.00%

தற்பொழுது உள்ள தவணை டெபாஸிட்டுகளுக்கும் 23-7-1974 லிருந்து தவணை தேதிவரை மேற்கண்டவாறு அதிகப்படி வட்டி கொடுக்கப்படும்.

ரூ 1000/-மும் அதற்கு மேலும், ஓராண்டு காலத்திற்கும் அதற்கு மேலும் முதலீடு செய்யப்படும் டெபாஸிட்டுகளுக்கு மாதந்தோறும் வட்டி கொடுக்கப்படும்.

"உங்கள் சேமிப்புக்கு எங்கள் சேவை"

தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி லிட்.

19/20, லிங்கி செட்டி தெரு, சென்னை-600001
தந்தி அர்பாங்க் தொலைபேசி: 20367 டெலக்ஸ்: 7225

என்.எல். ஹெப்ளிகர், நிர்வாக இயக்குநர்.
குடவாசல் சி. கிருட்டிணமூர்த்தி துணைத்தலைவர்
ஆர். கனகசபை, தலைவர்.

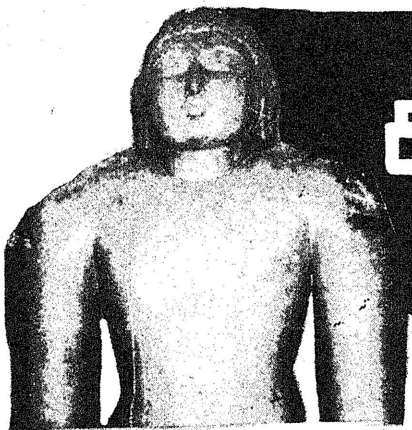

சமணரின் தமிழிலக்கணத் தொண்டு

க.ப.அறவாணன்

சமணர் தமிழிலக்கணத்திற்குச் செய்த பணி மிகப் பெரியது. எழுத்து, சொல், அகப் பொருள், புறப்பொருள், யாப்பு, பாட்டியல் என இலக்கணத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் ஏராளம். அவிநயம், அவிநயனார் யாப்பு, அவிநயனார் புறநடை, அவிநயனார் களவியல், அவிநயனார் புறத்திணைப் படலம், இந்திர காவியம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, அமுத சாகரம், நேமிநாதம், வெண்பாப் பாட்டியல், நன்னூல், நம்பியகப் பொருள் என்ற இலக்கண நூல்கள் இவர்களால் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 14-ஆம் நூற்றாண்டு வரை எழுதப்பட்டன.

இலக்கணம் எழுவதில் அயல்மொழிக் காரருக்கே ஆர்வம் அதிகம் என்ற கொள்கையுடைய சிலர், சமணரின் தமிழிலக்கணத் தொண்டைக் கொண்டு அவரை அயல்மொழியாளர்; அயல் நாட்டாளர் என்று ஒதுக்குகின்றனர். இது நாட்டு வரலாற்றுப் பார்வையிலும், இலக்கிய வரலாற்றுப் பார்வையிலும் பொருந்தாதது. அயலார்தான் இலக்கணப் படைப்பினர் என்றால் இறையனார் களவியல் முதலான இலக்கண நூல்கள் எழுதிய தமிழ் நாட்டுச் சைவரையும், மாறன் அலங்காரம்முதலான இலக்கண நூல்கள் எழுதிய தமிழ் நாட்டு வைணவரையும் அயல் நாட்டார் என்று கூற வேண்டிய வரலாற்று வழு வந்து சேரும். இது மட்டுமின்றி சமணர் தமிழ் மொழியினர், தமிழ் நெறியினர் என்பது பின்வரும் சான்றுகளால் உறுதியாகும்:

சமணர் தமிழை மிக நேசித்தனர். தமிழிலும் நயம் செறிந்த இலக்கியங்களையும், ஆழம் வாய்ந்த இலக்கணங்களையும் படைத்தனர். 'தமிழை ஒரு பெருங் கடல்' என்று புகழ்ந்துரைக்கிறார். யாப்பருங்கலப்பாயிர ஆசிரியர் (கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு) தமிழில் மிகச் சிறந்த யாப்பிலக்கண நூல்கள் இரண்டை எழுதிய அமுத சாகரரை மாயூரம் நீடூரில் உள்ள கல்வெட்டு (கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு), 'தண்டமிழ் அமுதசாகர முனி' என்று பாராட்டுகிறது. தமிழைக் கன்னித் தமிழ் என்று முதன் முதல் போற்றியவர், சைனத் தமிழரே (பார்க்க: யாப்பருங்கலக் காரிகை, 2) மிக அழகியதோர் அகப் பொருள் இலக்கணம் எழுதிய நாற்கவிராச நம்பி என்பவர் ஒரு தமிழாசானின் செல்வர். (கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு) இதனைப் பெருமையாக 'முத்தமிழ் ஆசான் மைந்தன்' என்று சொல்லிப் போற்றுகிறது, அந்நூலின் பாயிரம்.

இளம்பூரணர் என்பவர் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களுள் முதலாமவர்; மூத்தவர். பூரணர் என்ற அருகக் கடவுளின் பெயரைப் பூண்ட தமிழ் நாட்டுச் சமணத் துறவி. இவரில்லையேல் தமிழின் மூத்த நூல் எனப்படும் தொல்காப்பியமே இல்லை எனலாம். இத்தகு பெருமைக்குரிய, இளம்பூரணர் தன் சொல்லதிகார உரையில் குறிப்பிடும் கருத்து இங்கே நினைத்துப் பார்க்கத் தக்கது. வினாவிற்கு விடை எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு நல்க வேண்டும். அவர் தரும் எடுத்துக் காட்டுப் பின்வருமாறு: ''நும் நாடு யாது?'' என்று வினவினால், 'தமிழ்நாடு' என்று பதில் சொல்லுவது ஆகும்'' என்கிறார். அவரது காலம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு. அன்று நாடு காவிரி முதல் கங்கை வரை விரிந்து இருந்தது. அப்போது எழுதுகிறார் 'என் நாடு தமிழ்நாடு' என்று. எவ்வளவு பெருமையுடன் குறிப்பிடுகிறார்!

நேமிநாதம் என்னும் இலக்கண நூல் கி. பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இதன் உரையாசிரியர்: 'எம் நாடு தமிழ்நாடு' என்று நெஞ்சுவக்க, உரிமை மணக்க, கை இனிக்க எழுதுகிறார். 'தமிழ்நாடு' என்பதற்கு இலக்கியச் சான்று கேட்டவர்கள் பார்க்க வேண்டிய பகுதி இது. ஜ ஷ ஹ ஸ க்ஷ ஸ்ரீ போன்ற எழுத்துக்களைத் தமிழில்கலந்து எழுதுதல் கூடாது என்றும், 'ராமன்' என்று எழுதுதல் பிழை என்றும் 'இராமன்' என்று எழுதுதலே தமிழ்நெறி என்றும் முதன் முதல் விரிவாக எடுத்து விளக்கிக் காட்டியவர் சமணத் தமிழரே. கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த நன்னூலில் 146-149 எண்ணுள்ள நூற்பாக்களில் இவ் விதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இம்மட்டுமின்றி, தாம் எழுதிய இலக்கியங்களில், வேற்றுமொழி சொற்கள் வருமானால் அவற்றைத் தமிழ் ஒலிப்படுத்தி (Transliteration) எழுதுபவர்; அல்லது தமிழில் மொழி பெயர்த்தே (Translation) எழுதுவர். இதற்கெல்லாம் காரணம், தமிழகத்தில் கி.மு. தொடங்கி வாழ்ந்த சமணர், பிறப்பாலும் குடியாலும் பேசு மொழியாலும் தமிழராக இருந்தமையே தலைமைக் காரணங்கள் ஆகும்.

சமண சமயம் வட இந்தியாவில் (கி.மி. ஆறும் நூற்றாண்டிற்கு முன்) தோன்றியது கொண்டே அது திராவிடச் சமயம் அல்ல என்று ஒதுக்குதல் சரியன்று. ஏனெனில், ஆரியரின் வருகைக்கு முன்னர், இந்தியா முழுதும் வாழ்ந்தவர் தமிழரே அல்லது திராவிடர், என்பது அறிஞர் பலரின் கருத்து. டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர் அரசியல் துறையில் மட்டுமல்லாமல் எழுத்துத் துறையில் பல நூல்களைஎழுதிக் குவித்தவர். அவர் தமது ''The Untouchebles'' என்ற ஆங்கில நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: "Tamil or Dravida was not merely the language of south India, but before the Aryans Came, it was the language of the whole of India and was spoken from Kashmir to Cape Comorin."

ஆதலால் சமணம் பிறந்த இடம் வடபுலம் எனினும், அச்சமயம் பிறந்த போது, அங்கிருந்தவர் தமிழரே. ஆதலின் பகுத்தறிவு மதமான சமணம் திராவிட மதம் என்பது தெளிவு. சமணத்தைச் சார்ந்த அக்கால அறிஞர் தமிழரே என்பதும் தெளிவு.

காதி கிராப்ட்

அளிக்கிறது சுவையும், வெண்மையும்.

ஆடைகள் பளிச்சிட கோபுரம் மார்க் சோப்.

ஆரோக்யம் தரும் சுத்தமான தேன்,
கதர்த்துணி, பட்டுப்புடவைகள், ரெடிமேட்
ஆடைகள், சுத்தமான எண்ணெய்,
கலையழகு கொஞ்சும் கைவண்ணப்
பொருள்கள், பொம்மைகள், பனை வெல்லப்
பொருள் மற்றும் தரமேன்மையான பற்பல
பொருட்களையும் வாங்கலாம்.

தமிழ்நாடு மற்றும் பாண்டிச்சேரி
மாநிலங்களில் 200க்கும் மேலான
காதி கிராப்ட்கள் மக்களின் தேவைகளை
பூர்த்தி செய்கின்றன.

தொலைபேசி	சென்னை	திருச்சி	கோவை
	29684	3814	35051
	81954		

மகாவீரர் போதனை

மு. சண்முகம் பிள்ளை

பகவான் மகாவீரரின் தோற்றம் உலகில் அறவழிப்பட்ட சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பை உருவாக்கக் காரணமாயிருந்தது. அவர் பிறக்கும் பேற்றினைப் பெற்ற விதேக நாடு அவருடைய தோற்றத்தால் வளம் பலவும் பெருகித் திகழலாயிற்று. இதனால் மகிழ்ச்சியுற்ற பெற்றோர் சித்தார்த்தனும் திரிசீலை பிரியகாரிணியும் பெருமகிழ்ச்சி யுற்றனர். அவருக்கு 'வர்த்தமானன்' என்னும் காரணப் பெயரை இந்திரன் சூட்டினான். வர்த்தமானர் என்றால் பெருக்கத்திற்குக் காரணமானவர் என்பது பொருள்.

இளமையிலேயே வர்த்தமானர் அஞ்சாத நெஞ்சுறுதி படைத்த வீரராயும் விளங்கினார். எனவே, சங்கமன் என்னும் தேவனே முதலில் அவரை மகாவீரர் என்று புகழ்ந்து போற்றினான்.

'மகாவீரர்' என்னும் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்ற வர்த்தமானர், பின்னர் முற்றத் துறந்த முனிவராய், அப்பெயருக்கு முற்றும் ஏற்புடையவராயினார். புறப் பகைகளை வெல்வதினும் அகப் பகையாம் ஐம்பொறிகளையும் வென்று அடக்குவது எளிதன்று. புலனடக்கம் பெற்றோர் பெரு வீரர் ஆவர்.

'ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி ஐம்புலனும்
வென்றான்றன் வீரமே வீரம்...''

—தமிழ் நாவலர் சரிதை—59.

என்னும் ஔவை மூதாட்டியின் முதுமொழி இவ்வுண்மையை நன்கு விளக்கும்.

ஐம்புலனும் வென்று வினைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு முற்றும் உணர்ந்த இறைமை நிலை எய்திய வர்த்தமானர் மன்பதை எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகவே கண்டார். எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர்போல் நினைத்து இரக்கங் கொண்டு அவற்றிற்கு உதவ வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்.

'தனக்கு வரும் இன்னல்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு ஏனைய உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாதவனே உண்மைத் துறவியாவான்' என்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

''உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண்
செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு'

—குறள்—261.

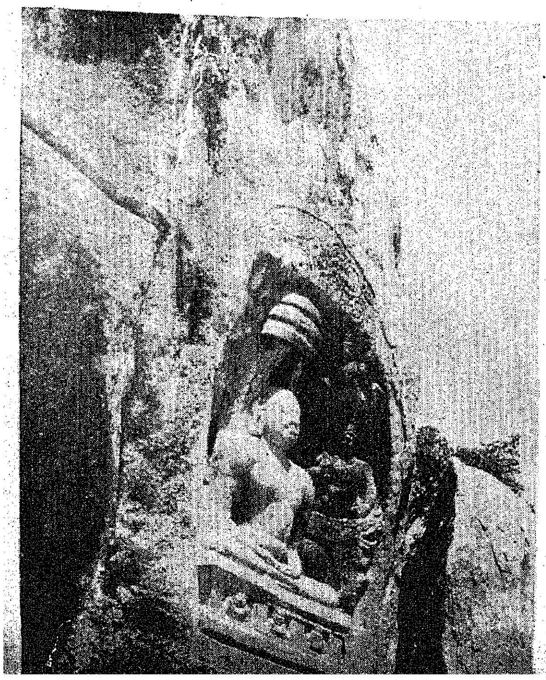

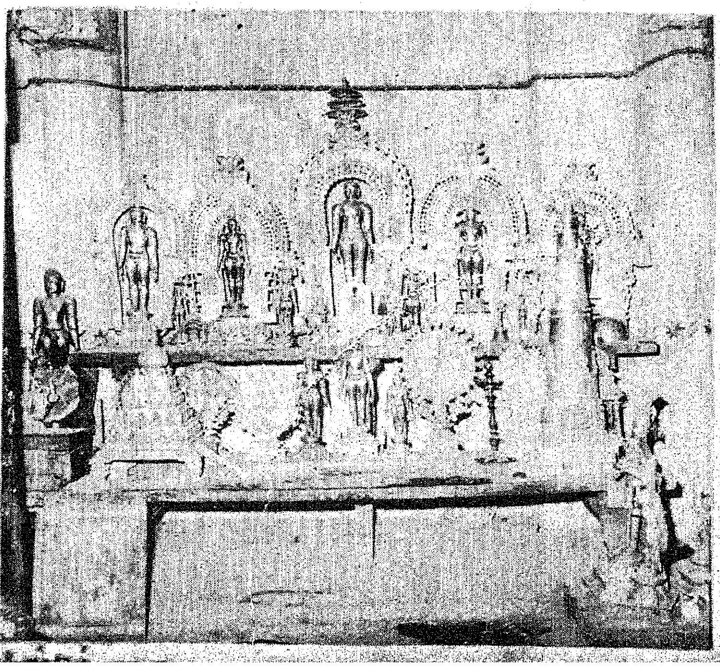

இன்றைய சேமிப்பு நாளைய மகிழ்ச்சி!!

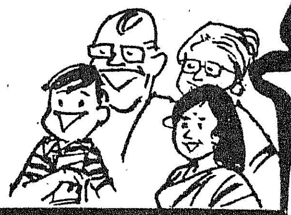

வளமான நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும்

சிறப்புமிக்க திட்டம் சிறுசேமிப்புத் திட்டம்

தற்போது அஞ்சலக சேமிப்புகளுக்கு 'அதிக வட்டி' அளிக்கப்படுகிறது.

சிறு சேமிப்புத் தரும் சிரிய திட்டங்களில் இரண்டு தொடர்வைப்புத் தொகை திட்டமும் (ரெக்கரிங் டெபாசிட் திட்டம்) வளரும் மாதச் சேமிப்புத் திட்டமும் ஆகும்.

	மாதம் செலுத்தும் தொகை	5 ஆண்டு இறுதியில் கிடைப்பது	10 ஆண்டு இறுதியில் கிடைப்பது
	ரூ	ரூ	ரூ
ரெக்கரிங்க டிபாசிட்	5/-	375/-	...
	10/-	750/-	...
வளரும் மாதச் சேமிப்பு	5/-	...	825/-
	10/-	...	1, 650/-

சலுகைகள்

1. தற்போது 1. 7. 1972 க்கு பிறகு ரெக்கரிங்க டிபாசிட் திட்டத்தின் கீழ் கணக்கு துவக்கியவர்கள் எதிர்பாராத விதமாக மரணமடைய நேரிட்டால் 5 ஆண்டு இறுதியில் கிடைக்க வேண்டிய தொகை முழுவதும் உடனடியாக அவர்களது வாரிசுகளுக்குக் கிடைக்கும். இந்தத் தேதிக்கு முன்னதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்னமும் நடைமுறையில் இருந்துவரும் ரெக்கரிங்க டிபாசிட் கணக்குகளுக்கும் இத்திட்டச்சலுகை கிட்டும். **இந்த ஈட்டுறுதிச் சலுகையை வேறு எந்தச் சேமிப்புத் திட்டமும் அளிப்பதில்லை.** சம்பளப்பட்டியல் மூலம் இத்திட்டத்தில் சேரலாம்.

2. வளரும் மாதச் சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் சேமிப்பவர்கள் செலுத்தும் தொகைக்கு ரூ. 20, 000 வரை வரிச் சலுகை உண்டு. இத்திட்டத்திலும் சம்பளப்பட்டியல் மூலம் சேரலாம்.

இப்போது தபால் நிலைய காலவரை வைப்புத் திட்டத்திற்கு 10% வட்டி அளிக்கப் படுகிறது.

உங்கள் குழந்தைகளின் சீர்மிகு வாழ்விற்காகவும்
நாடும் வீடும் வளம் பெறவும்,

''இன்றே ஒரு சேமிப்புக் கணக்கு துவங்குங்கள்''

இயக்குநர்,
சிறு சேமிப்புத் துறை,
அண்ணா சாலை, சென்னை-2.

என்னும் பொது மறை வர்த்தமான மகாவீரரின் வாழ்க்கையிலிருந்தே பிறந்தது என்னலாம்.

துறவியான மகாவீரர் எத்தனை எத்தனையோ இன்னல்களைத் தாங்கி, எவ்வகைப்பட்ட உயிருக்கும் தீங்கு செய்யாது ஒழுகினர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடுந்தவம் புரிந்து முழுதுணர் கேவல ஞானத்தை அவர் பெற்ருர். விருப்பு வெறுப்பு இன்றி உலகில் எல்லாவற்றையும் சமநோக்குடன் காண்கின்ற பெரு நோக்கினை அடைந்தார்.

முனிவர்களும் சாதுக்களும், சாவகர் சாவகிகளும் அவரை வணங்கி வழிபட்டு அவர் கூறும் அறவுரைகளைக் கேட்க வந்தனர். அவருடைய பெருமையை உணர்ந்து தேவர்களும் வந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்தனர். தேவர்கள் அமைத்த 'சமவ சரணம்' என்னும் அறவுரை மண்டபத்தில் அமர்ந்து மகாவீரர் உலகிற்கு உபதேசம் செய்து வரலானர். அவர் அருளிய போதனைகளுள் பொதுவான கோட்பாடுகள் கொண்ட சிலவற்றை இங்குக் காணலாம்.

தீர்த்தங்கரர்கள் போதித்த போதனைகளை அறம்' என்றே அனைவரும் போற்றினர் ;

'இறைவர்தம் அறத்தை நோக்கக் காதலன் அடிகள்'

—சீவக. 2653.

'நல்லறமே நினைமின்'

—சீவக. 2633—2634

'திருவறம் வளர்க'

—சீவக. வாழ்த்து.

எனவரும் சீவகசிந்தாமணிக் காப்பியத் தொடர்கள் இவ்வுண்மையை விளக்கும். மக்கள் அறவழி வாழ மகாவீரரின் அறவுரைகள் வழிகாட்டிகளாம்.

'ஆதியாய் உலகியல்பை அளித்தாய் நீயே!
அருந்தவனாய் அறம்பகர்ந்த அறவன் நீயே!
காதியாய் இருவினையைக் கடிந்தாய் நீயே!
கணம்ஈராறு அடியேத்தும் கடவுள் நீயே!
போதியாய்ப் பொருளெளவும் ஆனாய் நீயே!
பொறிவாயில் ஐந்தவித்த புனிதன் நீயே!
சேதியாய் நிலவுகுணச் செல்வன் நீயே!
ஸ்ரீவர்த்த மானனென்னும் தீர்த்தன் நீயே!

—ஜீவசம்போதனை—27

என்று உலகிற்கு அறம் வழங்கிய—வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவு பெற்றுக் கடவுளாகிய ஸ்ரீவர்த்தமானர் போற்றப்படுகிருர்.

பகவான் வர்த்தமான மகாவீரர் செய்தற்கரிய பெருந் தவத்தினராய் விளங்கிப் பகர்ந்த அறங்களுள் சிறந்தன சிலவற்றை இனிக் காண்போம் :

உயிர்க் குணம் :

உயிர் தெய்வத் தன்மை உள்ளது. ஒவ்வோர் உயிரும் உண்மையாகவே தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது. அதனிடம் கடையிலா அறிவு, கடையிலாக் காட்சி, கடையிலா வீரம், கடையிலா இன்பம் ஆகிய குணங்கள் உள்ளன.

—மேருமந். 69.

உயிரினது ஆற்றல் :

தான் தாங்கியிருக்கும் வடிவத்துக்குத் தக்கபடி தன்னைச் சிறியதாகவோ பெரியதாகவோ ஆக்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல் உயிருக்கு உண்டு.

—மேருமந். 81.

உயிரின் நிலை :

பாலில் வெண்ணெய் இருப்பது போலவும், எள்ளில் எண்ணெய் இருப்பது போலவும், விறகில் நெருப்பும் மலரில் மணமும் மறைந்திருப்பது போலவும், உடலில் உயிர் இருக்கிறது. இதையே ஜீவன், ஆத்மா என்று சொல்லுகிருர்கள்.

—திருநாவுக். தேவா. 5, 90:10.

தனக்குத் துணை தானே :

ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனவன் வாழ்க்கையின் சிற்பி. அவனுடைய இன்ப துன்பங்களுக்கு அவனேதான் காரணம்.

—நாலடி. 248, பழ. 56, அறநெறிச். 173-174.

வினைவித்து நான்கு :

கோபம் அன்பை அழிக்கிறது; கர்வம் அடக்கத்தை அழிக்கிறது; மாயை நண்பர்களை விலக்குகிறது; பேராசையோ எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறது.

—சீவக. 3076 உரை.

எவ்வினையும் செய்தவனையே சாரும் :

இல்வாழ் மனிதன் தன் அருஞ் சுற்றத்திற்காகத் தகாத செயல்களை மேற்கொள்கிருன். அவ்வினைகள் முதிர்ந்து அவைகளின் கொடிய வினைப் பயனைத் தரும்போது அவனொருவனே அதனை அடைய வேண்டியவனுகிருன். அவனுடை கெழுதகு கிளைஞர் ஒருவரும் அதில் பங்கு ஏற்பதில்லை.

—நாலடி. 30; அறநெறிச். 181.

வினைகள் நிழல்போல் தொடரும் :

மனிதனை நீங்காது தொடரும் அவனது நிழலைப் போன்று, அவனவன் செய்தவினை அவனவனையே தொடரும்.

—குறள். 208, நாலடி. 111.

வினைப்பயனாலாம் பிறப்பு :

ஒவ்வோர் உயிரும் அதனதனுடைய வினையின் காரணமாகவே தேவனுகவோ, மனிதனுகவோ, விலங்காகவோ, நரகனுகவோ பிறவியெடுக்கின்றது.

—மேருமந். 976, அறநெறிச். 60

வினை நீங்கின் வீடு சேரும் :

மண்ணினுல் பூசப்பெற்ற சுரைக்காய் தண்ணீரினுள் அமிழ்ந்து, பின்னர் மண் கரைந்ததும் அது எங்ஙனம் தண்ணீரின் மேல் எழுந்து மிதக்கின்றதோ அதைப்போல உயிர் வினையினின்றும் நீங்க நீங்க உலகின் உச்சியாகிய வீட்டை அடைந்து கடையிலா இன்பத்தை என்றும் துய்க்கும்.

—மேருமந். 113

வினை விட்ட ஆன்மா வீடு பெறும் :

வினைக் கட்டினின்றும் விடுபட்டுத் தூய்மையடைந்த உயிர் மீண்டும் பிறப்பதும் இல்லை ; இறப்பதும் இல்லை. எப்போதும் முடிவற்ற பேரானந்தத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

—குறள். 356, 359.

இல்லறத்தார் ஐங்கடமை :

பிற உயிர்களுக்கு ஊறு செய்யாமை, பொய் சொல்லாமை, திருடாமை, மனைவியைத் தவிர்த்து மற்ற மாதருடன் சேராமை, மிகுபொருள் விரும்பாமை.

—மேருமந். 356.

அஹிம்சையும் பகுத்துண்டு வாழ்தலும் :

அஹிம்சையை மேற்கொண்ட ஒவ்வொருவரும் பிறர் துன்பங் கண்டு இரங்கும் இயல்புடையவர்களாவர். இந்நிலையை உறுதியுடையவர்கள் தாங்கள் ஈட்டும் பொருளை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேவைக்கு மேலாக ஈட்டிய பொருளைச் சமுதாய நலத்திற்கும் பொருளற்றோருக்கும் பகுத்துண்டு வாழும் பண்பை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

—குறள். 181, 322, 333.

பாவத்திற்கு அஞ்சுதல் அறிவுடைமை :

பாவங்களைக் கண்டு அஞ்சுவதோ விலகி நிற்பதோ கோழைத் தனம் ஆகாது. சூதாடுதல், மது அருந்துதல், புலால் உண்ணுதல், திருடுதல், வியபிசாரம் செய்தல், வேட்டையாடுதல், பிறர் மனைவியை விரும்புதல் என்னும் இந்த ஏழு குற்றங்களையும் செய்யாமல் விலகியிருப்பது கோழைத் தனம் ஆகாது.

—குறள். 438, 920.

மும்மூடம் அகற்றி முழு அறிவு பெறுக :

தேவ மூடம், உலக மூடம், பாசண்டி மூடம் ஆகிய மும்மூடங்கள் அறிவைக் கெடுத்து அல்லலை விளைவிக்கும். எனவே, இம் மூடப்புலிகளை வென்றவர்களே முழு அறிவைப் பெற்றவர்கள். இப்பேரறிவே ஒருவரை அறநெறியில் செலுத்தும்.

—அருங்கலச். 30—33, அறநெறிச். 15,17.

எவன் அந்தணன் :

விருப்பு வெறுப்பு அற்றவனும் தவம் செய்பவனும் மன அமைதியுடையவனும் எவனோ அவனே அந்தணன் ஆவான். —குறள். 30.

அகத்தூய்மையில்லாப் புறத்தோற்றம் வீண் :

வெளி வேடத்தினால் பயன் இல்லை. மழித்த தலையுடையவன் துறவியாக மாட்டான். மறையை ஓதுதலினாலேயே ஒருவன் அந்தணன் ஆகமாட்டான். வனத்தில் வசிப்பதினாலேயே ஒருவன் முனிவனாக மாறிவிடான், மரவுரி உடுத்திக் கையில் தருப்பையைப் பிடித்ததினாலேயே ஒருவன் தவசியாகி விடான். மனத்தூய்மையுடையவனும் பற்றற்றவனும் விளங்குபவனே தலையாய மனிதனாவான்.

—குறள். 44, 280.

தன்னைத் தான் வென்றவன் வீரன் :

தன்னைத் தான் வென்றவன் போர்க் களத்தில் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை வென்றவனைவிட வல்லமையுடையவனாவான்.

—நீலகேசி.

பற்றற்ற வாழ்க்கை :

தடாகத்தில் வளரும் தாமரை தண்ணீரில் மிதப்பினும் தண்ணீர் ஒட்டாதிருப்பது போல, ஒருவன் சுற்றத்தாரால் சூழப்பெற்றுக் குடும்பத்தில் வாழினும் பற்றற்றவனாய் வாழ்தல் வேண்டும்.

—குறள். 58.

உத்தம மனிதனின் நிலை :

பொறுமையிலே பூமியைப் போன்றும், தண்ணளியில் தண்ணீரைப் போன்றும், பற்றற்ற தன்மையில் காற்றுப் போன்றும், ஒழுங்கு முறையில் ஆதவனைப் போன்றும், திடமான மனத்தில் சலியாத மலையைப் போன்றும் ஆழ்ந்த கருத்திலும் கம்பீரத்திலும் கடல் போன்றும் இருக்க வேண்டும்.

—குறள். 161, 134.

அறவோன் அனைவராலும் வணங்கப்படுவான் :

அறமே உலகில் உயர்ந்ததும் பெருமையுடையதும் ஆம். அது கொல்லாமை, தன்னடக்கம், தவம் ஆகியவற்றையுடையது. எவனுடைய மனம் எப்பொழுதும் அறத்தினிடத்து அழுத்தமாகப் பதிந்துள்ளதோ அவனைத் தேவர்களும் வணங்குகின்றார்கள்.

—குறள். 42, 50.

எவ்வுயிரையும் கொல்லற்க :

மன்பதை அனைத்தும் இன்பத்துடன் வாழத் துடிக்கின்றது; சாவையும் நோயையும் வெறுக்கின்றது. மன்னுயிர்கள் தத்தம் வாழ்க்கையை மிக அருமையாய்ப் போற்றுகின்றன. எனவே, எவ்வுயிரையும் கொல்லற்க. —குறள். 337.

பிறவுயிர்க்குச் செய்வது தன்னுயிர்க்கே ஆம் :

எவனொருவன் பிறவுயிரைத் துன்புறுத்துகின்றானோ அவன் தன்னைத் தானே முதலில் துன்புறுத்திக் கொள்கின்றான்.

—குறள். 329.

உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை :

உயிர் எல்லாருக்கும் இனிமையானது. ஒவ்வோர் உயிரும் வாழ்நாள் முழுவதும் இன்பமாக வாழ விரும்புகின்றது. ஆதலால் எவ்வுயிரையும் துன்புறுத்தாதே.

—குறள். 318.

உயிர்கள் அவதிப்படக் காரணம் :

பிற உயிர்களைத் துன்புறுத்துவதாலும் கொல்லுவதாலும் சம்சார பந்தம் என்னும் கடலுள் அழுந்தித் துன்புறுத்தும் உயிர்கள் அவதிப்படுகின்றன.

—குறள். 330.

கொல்லாமை பேரறம் :

ஒரு சிறு முள் குத்தினாலும் மிகுந்த வேதனை தருவதை உணர்கின்றாய். கூரிய படைகளால் அடித்துத் துன்புறுத்தப்படும் உயிரினங்கள் உறும் வேதனைகள் எவ்வளவு என்பதை எண்ணிப் பார். கொல்லாமை பேரறிஞர் கண்ட அறமாம்.

—குறள். 250.

கொல்லாமை எல்லார்க்கும் வேண்டும் :

பிற உயிர்களைக் கொல்லாமையும் அருளுடைமையும் பிறர்க்கு மட்டுமின்றித் தனக்குமாம். ஏனெனில், அதனால் தோன்றும் பாவங்கள், துன்பங்கள் ஆகியவற்றினின்றும் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கின்றான்.

—குறள். 326, 328.

அறம் ஆருயிரைக் காக்கும் :

மூப்பு, சக்காடு ஆகிய துன்பமாக் கடலுள் அழுந்துகிறவர்களை அறம் காக்கும். அறமே நல்ல தீவு போலவும், புகலிடம் போலவும், கோடை நன்னிழல் போலவும் காக்கின்றது.

இளமையிலேயே அறம் செய்க :

மூப்பு துன்பம் தரத் தொடங்குமுன், பிணிகள் பீடிக்குமுன், ஐம்பொறிகள் தளருமுன் ஒருவன் தருமம் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

—குறள். 36, அறநெறிச். 106—107.

தரும சிந்தனைக்குரியரல்லார் :

செருக்கு, வெகுளி, கவனமின்மை, பிணி, சோம்பல் ஆகியவற்றையுடையவர்களுக்குத் தரும சிந்தனைகள் உண்டாகா.

அன்புடையான் அறிஞன் ஆவான் :

எவனொருவன் உண்மையான அறத்தினிடத்துப் பற்றுடையவனாய்த் தன் செயல்களுக்குப் பயன் கருதாதவனாய், எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்புடையவனாய் இருக்கின்றானோ அவன் பேரறிவைப் பெறுதல் மிக எளிது. —குறள். 439.

அறுவகை உயிர்களிடத்தும்
அருள் நோக்கம் வேண்டும் :

அறிஞன் ஒவ்வொருவனும் ஆறுவகை அறிவுகளையுடைய உயிரினங்களைப் பற்றி நன்கு அறிதல் வேண்டும். அறிந்தபின் அவைகளுக்கு இன்னா செய்யாமை வேண்டும். பெரியதோ சிறியதோ, நுண்மையானதோ, பருமையானதோ, காட்சிக்கு எளியதோ, அரியதோ, உயிர்கள் எப்படியிருப்பினும் அவைகளினிடத்து அருள் நோக்கம் வேண்டும்.

—குறள். 254.

தமிழ்நாடு பரிசுப் பத்திரம் வாங்கிடுவீர்!
ஈடற்ற திட்டம்—
தேடரிய வெற்றி!
போட்ட முதல் அழியாமல் மீட்டிடவும் வாய்ப்பு!

ரூ. 100/- பரிசுப் பத்திரம்

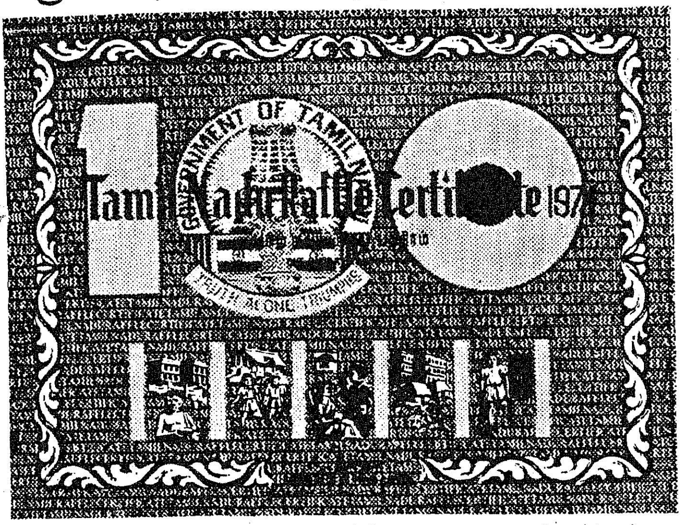

பரிசு	பரிசுகளின் எண்ணிக்கை	ஒவ்வொரு பரிசின் மதிப்பு ரூ.	மொத்தப் பரிசுத் தொகை ரூ.
I பரிசு	1	1,00,000	1,00,000
II பரிசு	1	50,000	50,000
III பரிசு	10	10,000	1,00,000
IV பரிசு	100	1,000	1,00,000
			3,50,000

இறுதி குலுக்கலுக்கு சிறப்புப் பரிசு
ரூ. 5,00,000

ரூ. 10/- பரிசுப் பத்திரம்

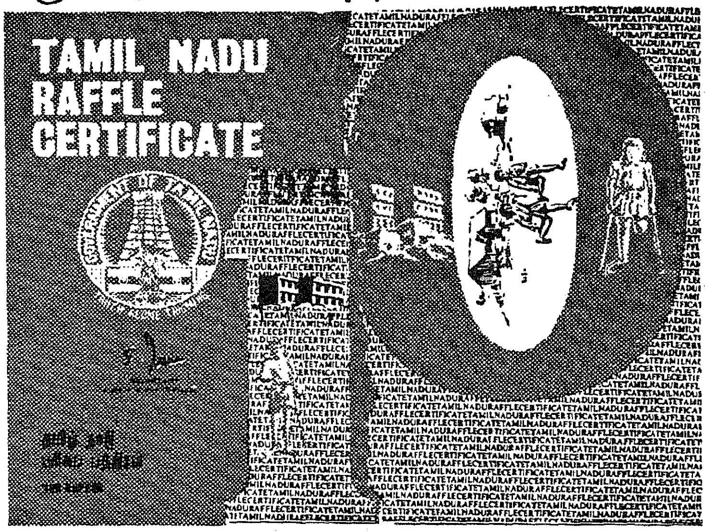

பரிசு	பரிசுகளின் எண்ணிக்கை	ஒவ்வொரு பரிசின் மதிப்பு ரூ.	மொத்தப் பரிசுத் தொகை ரூ.
I பரிசு	1	50,000	50,000
II பரிசு	1	10,000	10,000
III பரிசு	20	5,000	1,00,000
IV பரிசு	200	500	1,00,000
			2,60,000

இறுதி குலுக்கலுக்கு சிறப்புப் பரிசு
ரூ. 2,00,000

ரூ. 100/- மற்றும் ரூ. 10/- விலை மதிப்பில் தமிழ்நாடு பரிசுப் பத்திரங்கள் கிடைக்கும்- இரண்டு ஆண்டு காலத்தில், நான்கு-மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் ஆறு குலுக்கல்களில் இவை பங்குபெறும்.

பரிசு விழுந்த தேதியிலிருந்து மூன்று மாத காலத்திற்குள் பரிசுப் பத்திரங்களைக் கொடுத்து பரிசைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லது முதல் குலுக்கல் தேதியிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் பரிசுப் பத்திரத்தைக் கொடுத்து ரொக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பரிசு பெற்ற பத்திரத்துக்கு, சிறப்புப் பரிசைத் தவிர இதர பரிசுகள் ஏதும் அளிக்கப்படமாட்டாது.

- ஒவ்வொரு பத்திரத்துக்கும் ஒரு பரிசுதான் வழங்கப்படும். ஒரே பத்திரத்துக்கு, ஒரு பரிசுக்குமேல் விழுந்தால், அந்த பத்திரத்துக்கு விழுந்த அதிகபக்ஷ பரிசுத் தொகை மட்டுமே பத்திரத்தை பெற்றுள்ளவருக்கு அளிக்கப்படும்.
- தமிழ்நாடு பரிசுப் பத்திரங்கள் 1974 அக்டோபர் 1ம் தேதி முதல் கிடைக்கும். பத்திரங்கள், நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள், துணைக் கருவூலங்கள் மற்றும் தமிழ்நாடு பரிசுத் திட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்டுள்ள அங்கீகாரம் பெற்ற முகவர்கள் மூலம் விற்பனை செய்யப்படும்.

கடிதத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:
இயக்குநர், சிறு சேமிப்புத் திட்டம் (பரிசுச் சீட்டு) சென்னை–600002

விளம்பர வெளியீடு: இயக்குநர், செய்தி,
மக்கள் தொடர்புத்துறை, தமிழ்நாடு அரசு, சென்னை-600009.

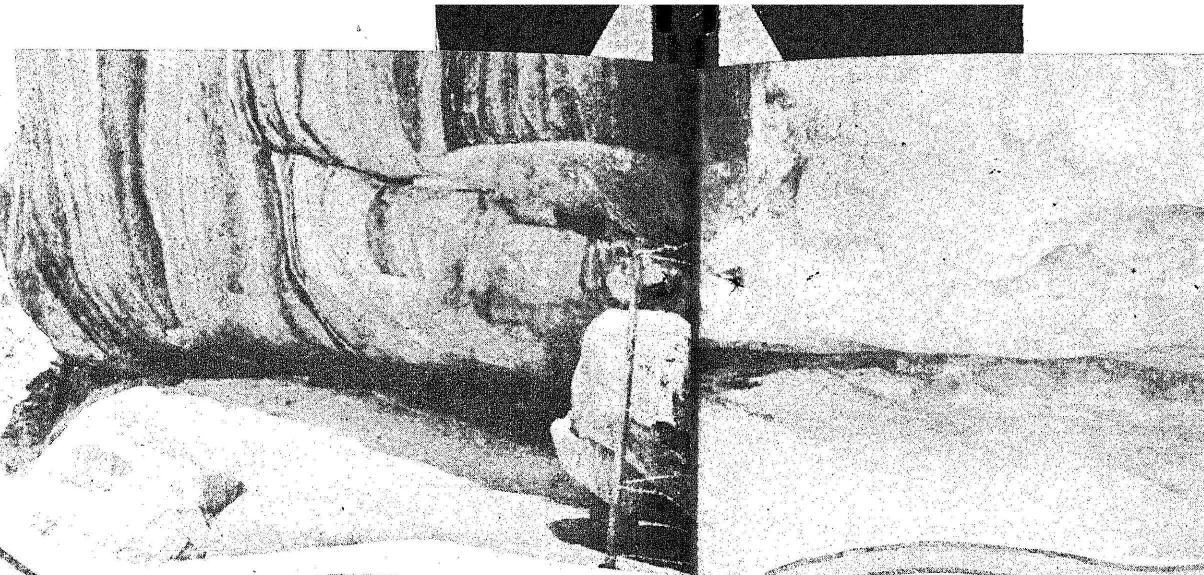

கல்வெட்டில் குறண்டி

இரா. பொ. இராசேந்திரன்

ஏறத்தாழப் பத்தாம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த வட்டெழுத்து கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றில் குறண்டி என்னும் ஊர் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தமபாளையம், முத்துப்பட்டி, கீழக்குயில்குடி (மதுரை மாவட்டம்), கோவிலங்குளம், பள்ளிமடை, (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்), கழுகு மலை (திருநெல்வேலி மாவட்டம், சோழவாண்டிபுரம் (தென்னூர்க்காடு மாவட்டம்) ஆகிய ஊர்க் கல்வெட்டுக்கள் சிறப்பு வாய்ந்தவை. இவற்றின் துணைக் கொண்டு இவ்வூரில் சிறப்புற்றிருந்த சமணப் பள்ளியைப் பற்றியும், இப்பள்ளியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற ஊர்களுக்குப் பரவிய சமணத் தொண்டினைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

''வெண்புனாட்டுக் குறண்டி திருக்காட்டாம்பள்ளி'' என்ற கல்வெட்டுத் தொடர் குறண்டியில் சமணப் பள்ளி இருந்தமைக்கு அச்சாணிச் சான்று. இப்பள்ளியில் விளக்கெரிக்கும் நெய்க்காகப் பூவணவன் என்பவர் எழுபத்தைந்தாடுகளும், குறண்டியைச் சார்ந்த சாத்தங்காரி என்பவர் ஐம்பதாடுகளும், பாண்டியன் கோமாறஞ் சடையனின் இருபத்தாறும் ஆட்சியாண்டில் கருநிலக்குடிநாட்டுக் குன்னூர் சாத்தன் குணத்தான் என்பவர் நூறு ஆடுகளும், கோமாறஞ் சடையனின் முப்பத்தாறின் எதிர் ஆறும் ஆட்சியாண்டில் அளத்து இடு ஒலதூர்கீழ் பாம்பாரூர் மக்கள் ஐம்பது ஆடுகளும் வழங்கினர் என்று கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

இக்கொடைக் குறிப்புகளைக் குறிக்கும் கல்வெட்டுக்கள், பாடல் பெற்ற பாண்டித் திருத்தலங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றாகிய திருச்சுழியலுக்குட்பட்ட பள்ளி மடைச் சிவாலயத்தில் காணப்படுகின்றன. சமணப் பள்ளிக்கு வழங்கப்பட்ட நன்கொடைக் குறிப்புக்கள் சைவக் கோயிலில் காணப்படுவது வியப்பே. இருப்பினும், இவ்வாசகங்கள் சைவக் கோயிலில் காணப்படுகின்றன. பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்கள் தொடக்கத்தில் குறண்டி சமணப் பள்ளியில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும், பின்னாட்களில் இக்கற்கள் இடம் பெயர்க்கப்பட்டுப் பள்ளிமடை சிவாலயக் கட்டடப் பகுதியுடன் கட்டிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கூறப்படும். அமைதியில் இவ்வியப்பு விடை கண்டுகொள்கிறது.

சமணம் குறண்டியில் வளர்ந்த அதே காலக் கட்டத்தில் குறண்டியால் பிற இடங்களிலும் வளர்க்கப்பட்டது என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. இயக்கங்காடி, சிறுப்பட்டாரர் (தோரிப்பட்டாரரின் மாணாக்கர்), காவிதி காவிதி, கனகனந்திப் பெரியடிகள்(தீர்த்த பட்டாரரின் மாணாக்கர்), நாகங் காலன், சாத்தன் சாத்திய் போன்ற குறண்டியைச் சார்ந்த சமணப் பெரியார்கள் கழுகுமலையில் சமணத் திருமேனிகளைச் செய்வித்துத் தங்கள் சமயத்திற்கு வளர்ச்சி ஈந்துள்ளனர்.

இதே போன்று மதுரை மாவட்டத்தில் கீழக்குயில்குடி என்னும் கிராமத்திற்கு அருகிலிருக்கும் உம்மணஞ்மலையில் செட்டிப் புடவு என்னும் பகுதியிலும் இவ்வூராரால் சமணத் திருமேனிகள் செய்விக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைச்செய்த பெரியோர்களில் குணசேனப் பெரியடிகளும், குறண்டி திருக்காட்டாம் பள்ளியின் தலைவரான குணசேன தேவரின் மாணவரும் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். நிலக்கோட்டை வட்டத்தில் முத்துப்பட்டி என்னும் கிராமத்திற்கருகில் சித்தர் மலையில் பஞ்ச பாண்டவர் படுக்கை என்றழைக்கப்படும் இடத்திலுள்ள சமணத் திருமேனிகள் இரண்டும் இவ்வூராரின் சமணத் தொண்டே. இவற்றைச் செய்வித்தவர்கள் அத்த உபவாசியாரின் மாணவரான மகா நந்தி என்பவரும், அத்த உபவாசிப் பட்டாரரின் சீடராகிய குணசேன தேவரின் மாணவர் கனக வீர பெரிய்டிகள் என்பவரும் ஆவர்.

சமணத்தை வளர்த்த சமயப் பெரியார்களை ஈன்றெடுத்த குறண்டி, ஆளுமைத் திறமிக்க பெரியார்களைப் பெற்ற பேறுமுடையது. தென்னூர்க்காடு மாவட்டம் திருக்கோயிலூர் வட்டத்திற்குட்பட்டதாக சோழவாண்டிபுரம் என்னுமூர் உள்ளது. இவ்வூரின் அருகில் ஆண்டிமலையில், சுமார் பத்தாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதிக்குக் கணிக்கத் தக்கதாக, கண்ட ராதித்த மும்முடிச் சோழனின் இரண்டாமாண்டுக் கல்வெட்டொன்றுள்ளது. இதில், இம்மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிண்டிக் கடவுளின் வழிபாட்டிற்காகவும் 'பனப்பாடி' என்னும் கிராமம் கொடையாக்கப்பட்டுள்ளமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டராதித்த மும்முடிச் சோழனின் துணைத் தலைவருள் ஒருவனாகிய 'சித்தவடவன்' என்பவனால் வழங்கப்பட்ட இக் கிராமத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பு முழுமையும் குறண்டி குணரு வீரபட்டாரரின் மேற்பார்வைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது ஈண்டு குறிப்பிடற்குரியது.

இங்ஙனம் பல்வேறு இடங்களிலும் சமணத்தினை வளர்ப்பதிலும் பரப்புவதிலும் முயற்சியும் முனைப்பும் மிக்காராக விளங்கிய பெரியார்கள் அனைவரும் ஏறத்தாழ ஒரே காலக் கட்டத்துள் அதாவது பத்தாம் நூற்றுண்டுக் குட்பட்டவராகவே காணப்படுகின்றனர். ஆசிரியர், மாணாக்கர் என்ற முறையில் நிரல்படுத்தின் ஏறத்தாழ மூன்று தலைமுறைகட்குள் இவர்களை அடக்கிவிடலாம். இவர்களில் அஷ்ட உபவாசி படாரரும் அவரது மாணாக்கராகிய குணசேன தேவரும் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். குணசேன தேவரின் மாணவர்களாக வர்த்தமானப் பண்டிதரும், கனக வீரப் பெரியடிகளும் திகழ்ந்திருந்தனர். அஷ்ட உபவாசிப் படாரரின் மாணாக்கராக மகானந்திப் பெரியார் என்பவரும் இருந்திருக்கிறார். இவர்களைத் தவிர, கனக நந்திப் படாரர், தீர்த்தப்படாரர், தொடு படாரர் என்பவர்களும் இச்சமணப் பள்ளிக்குச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளனர். கனக நந்திப் படாரரின் மாணவராகப் பூர்ணசந்திரன் என்பவரும், தீர்த்தப்படாரரின் மாணவராகக் கனக நந்திப் பெரியார் என்பவரும், தொரிப் படாரரின் மாணாக்கராகச் சிறு பட்டார் என்பவரும் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்றனர்.

இப்படியெல்லாம் பேரும் புகழும் பெற்றுத் திகழ்ந்த குறண்டி தற்பொழுது வினாக் குறியாகவே விளங்குகிறது. இதற்கு விடை காண முற்பட்டோர் மூன்று வழிகளைக் காட்டுகின்றனர் :

(1) முகவை மாவட்டத்திற்கு உட்பட்டு அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திற்குள்ளாக இருக்க வேண்டுமென்பது.

(2) பழைய திருவனந்தபுரத்திற்கு உட்பட்ட அகத்தீசுவரம் வட்டத்திற்குள்ளாக இருக்க வேண்டுமென்பது.

(3) மதுரை மாவட்டத்திற்கு உட்பட்ட செட்டிப்புடவுவாக இருக்க வேண்டும் என்பது.

இவற்றுள் முதல் வழியே ஏனைய இரண்டினும் ஏற்புடைத்தாகப்படுகிறது. ஏனெனில் 'வெண்புனாட்டுக் குறண்டி' என்றே இவ்வூர்க் கல்வெட்டுக்களால் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. பத்தாம் நூற்றுண்டில் இதே நிலப் பிரிவுக்கு 'வெண்புனாட்டுக்கு' உட்பட்டவையாகச் சுட்டப்படும் ஊர்களான நாலூர், வீரசோழ நல்லூர், ஆகியன முகவை மாவட்டத்துள் (திருச்சுழியலுக்கும் சற்று வடக்காக) காணப்படுகின்றன. இது தவிர, குறண்டியின் கட்டடப் பகுதிகள் பள்ளிமடையில் பயன்படுத்தப்பட்டன. எனில், இவ்வூர்கள் இரண்டும் அருகருகிருப்பதற்கான வாய்ப்பே மிகுதி. மதுரையை ஒட்டிய முகவை மாவட்டப்பகுதியில் சமணம் வளர்ச்சியடைந்த அளவுக்கு அகத்தீசுவரம் பகுதியில் சமணம் செழிப்புறவில்லை.

குறண்டி சமணப் பள்ளி, திருக்காட்டாம்பள்ளி எனப்படுவதால், பள்ளியிருந்த இடம் காடடர்ந்த பகுதியாக இருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமளிக்கும் அளவிற்கு மலைப்பகுதியாக இருக்கலாம் என எண்ண வாய்ப்பளிக்கவில்லை. இவற்றைக் கொண்டு நோக்கும் போதுதான் முதல் வழியில் இருக்கும் தெளிவு மற்ற இரண்டிலும் இல்லை எனப்படுகிறது.

'தேடுங்கள் கிடைக்கும்' என்பது வழக்கு. தேடுவோம் நமது சீர்மிகு குறண்டியை! காண்போம் அது வளர்த்த சமணத்தின் மேன்மையை!

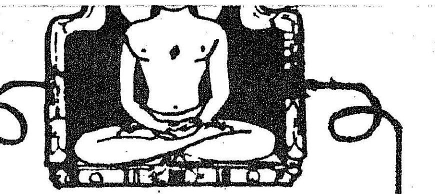

தீர்த்தங்கரர்

சமண சமயக் கொள்கைகளை உலகத்திலே பரவச் செய்வதற்காக அவ்வப்போது, தீர்த்தங்கரர்கள் என்னும் பெரியார்கள் தோன்றுகிறார்கள் என்பது சமண சமயக் கொள்கை.

தீர்த்தங்கரர் என்னும் வட சொல்லுக்கு, ''பிறவிப் பெருங் கடலில் உழன்று தத்தளிக்கும் ஆன்மாக்களைக் கரையேற்றுபவர்'' என்று பொருள்; தீர்த்தம் என்றால் நீர்நிலை; காரர் என்றால், கரையேற்றுபவர்.

இதுவரை இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றியுள்ளார்கள். இனியும் 24 பேர் தோன்றுவார்கள் என்பது சமண சமயத்தின் கொள்கையாகும்.

இதுவரை தோன்றியுள்ள தீர்த்தங்கரர்கள் :

1. விருஷப தேவர் (ஆதிநாதர்)
2. அஜித நாதர்
3. சம்பவ நாதர்
4. அபி நந்தனர்
5. சுமதி நாதர்
6. பதும நாபர்
7. சுபார்சவநாதர்
8. சந்திரப் பிரபர்
9. புஷ்பதந்தர்(சுவிதிநாதர்)
10. சீதளநாதர் (சித்திபட்டாரகர்)
11. சிரேயாம்சநாதர்
12. வாச பூஜ்யர்
13. விமலநாதர்
14. அநந்தநாதர் (அநந்தஜித் பட்டாரகர்)
15. தருமநாதர்
16. சார்திநாதர்
17. குந்துநாதர் (குந்து பட்டாரகர்)
18. அரநாதர்
19. மல்லிநாதர்
20. முனிசுவர்த்தர்
21. நமிநாதர் (நமிபட்டாரகர்)
22. நேமிநாதர் (அரிஷ்ட நேமி)
23. பார்சுவ நாதர்
24. வர்த்தமான மகாவீரர்

பாரதி பருத்தி பயிரிடுவீர்

அமரகவி பாரதியின் நினைவு ஏழை எளிய உழவர் பெருமக்களின் உள்ளத்தில் என்றும் நின்று நிலவ வேண்டும் என்பதற்காக, இன்றையத் தமிழ்நாடு அரசால் வெளியிடப்பட்டுள்ள 'பாரதி' பருத்தியை, பாண்டிய மண்டலம் எனப்படும் மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களின் கரிசல் நிலங்களில்-தற்பொழுது பயிரிடப்பட்டு வரும் 'இலட்சுமி' பருத்திக்குப் பதிலாக-பயிரிடுவதன் மூலம் தமிழ்நாட்டிற்கு ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய் அதிக வருவாய் கிடைக்கும்! 'பாரதி' பருத்தியைப் பயிரிடும் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு உழவர் பெருமகனுக்கும் ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் அதிக வருவாய் கிடைக்கும்!

'பாரதி' பருத்தி, 'இலட்சுமி' பருத்தியை விட 50 சதவிகிதம் அதிகப் பஞ்சு மகசூல் அளிப்பதுடன், 26 மில்லி மீட்டர் இழை நீளம் உடையதாக இருப்பதால் 40-ஆம் எண்ணுக்கும் மேற்பட்ட நூலை நூற்க உதவுகிறது. மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் 'இலட்சுமி' பருத்தி பயிரிடப்படும் 1.8 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பு முழுவதிலும், 'பாரதி' பருத்தி பயிரிடப்படுமானால், தமிழ்நாட்டிற்கு 56,800 பேல் நீண்ட இழைப்பஞ்சு (Long staple lint) கிடைக்கும்!

பஞ்சுப்பற்றாக்குறை நிலைமை நிலவுகின்ற இந்நேரத்திலே, 'பாரதி' பருத்தியைப் பயிரிடுவது, நாட்டிற்கும், வீட்டிற்கும் செய்யும் நல்லதொரு சேவை ஆகும்! எனவே, பின்கண்ட ஒருமித்த செய்நேர்த்தி முறைகளை மேற்கொண்டு கரிசல் நிலங்களில், மானாவாரியாகப் 'பாரதி' பருத்தி பயிரிடுமாறு மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்ட உழவர் பெருமக்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

ஒருமித்த செய்நேர்த்தி முறைகள்

வயது : 195 நாட்கள்.

பருவம் : அக்டோபர் மாதத்தில், விதைப்பதற்கு ஏற்ற மழை பெய்தவுடன் விதைப்பது சிறந்தது.

நிலம் தயாரித்தல் : விதைப்பதற்கு 10 நாட்கள் முன்பாகவே, நிலத்தைத் தயாரித்து விட வேண்டும். நிலத்தை இரும்புக் கலப்பையால் 2 முறை நன்கு உழுது, கட்டிகளை உடைத்துவிட்டுச் சமப்படுத்த வேண்டும். பிறகு ஏக்கருக்கு 10 வண்டி (5 டன்) தொழுஎரு அல்லது கலவை எரு (கம்போஸ்ட்) இட்டு, கடைசி உழவு செய்யவும். கடைசியாகக் 'குண்டகா' என்னும் கருவியினால், நிலத்தைச் சமப்படுத்தவும்.

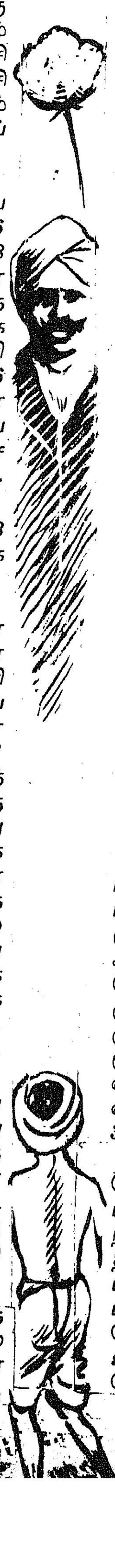

அடி உரமிடுதல் : விதைப்பதற்கு முன் ஏக்கருக்கு 16 கிலோ தழைச்சத்தும், 8 கிலோ மணிச்சத்தும் அடியுரமாக இடவேண்டும். இந்த அளவு சத்துக்கள் கிடைக்க ஏக்கருக்கு 80 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 36 கிலோ யூரியா, 50 கிலோ சூப்பர் பாஸ்பேட் ஆகிய உரங்களை 'கொரு' கலப்பை வரிசையில் இட்டு, மூட வேண்டும்.

விதை அளவு : ஏக்கருக்கு 8 கிலோ விதையை விதைக்க வேண்டும்.

விதை நேர்த்தி : விதைகளின் மூலம் பரவும் கருங்கிளை (Black arm), இலைப் புள்ளி (Leaf spot) ஆகிய நோய்களைத் தடுக்க, விதைகளை 'அக்ரசான்' அல்லது 'செரசான்' என்ற பூசணக் கொல்லி மருந்துடன் ஒரு கிலோ விதைக்கு 4 கிராம் மருந்து வீதம் கலந்து 6 மணி நேரம் வைத்திருக்க வேண்டும். பிறகு, செம்மண்ணையும் மாட்டுச் சாணத்தையும் 3.1 என்ற விகிதத்தில் கலந்து, தண்ணீர் சேர்த்து பசைபோல் தயாரித்துக் கொண்டு, அதில் விதைகளைக் கலந்து தரையில் தேய்த்து, நிழலில் உலர்த்த வேண்டும்.

விதைத்தல் : 'கொரு' கலப்பையால் வரிசையில் விதைப்பது சிறந்தது. வரிசைக்கு வரிசை 45 சென்டி மீட்டர் (1.5 அடி), செடிக்குச் செடி 25 சென்டி மீட்டர் (10 அங்குலம்) வீதம் இடைவெளி விட்டு விதைக்க வேண்டும்.

பின்செய் நேர்த்தி : விதை முளைக்காத இடங்களில் விதைத்த 10 நாட்களுக்குள் மீண்டும் விதைக்கவும். விதைத்த 20-ஆம் நாளில் முதல் களை எடுப்பதுடன், குழிக்கு ஒரு நல்ல செடி வீதம் விட்டு மற்றவைகளை அகற்றி விட வேண்டும். விதைத்த 40-ஆம் நாள் இரண்டாம் களை எடுத்தல் வேண்டும். களை எடுப்பதுடன் 'தந்துலு' என்னும் கலப்பையால் செடி வரிசைகளுக்கு இடையில் விதைத்த 30-வது நாளில் இருந்து 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறைவீதம் பூக்கும் காலம் வரை இடையுழவு செய்து வருதல் நல்லது. இவ்வாறு செய்வதனால், மண் நன்றாகக் கிளறப்படுவதோடு, களைகள் அகற்றப்படுகின்றன.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு : விதை ஊன்றிய ஒரு மாதத்திற்குப் பின் 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை வீதம் 10 சதச் செவின் தூளையும், கந்தகத் தூளையும் 2:1. அளவில் கலந்து ஏக்கருக்கு 8 கிலோ வீதம் தூவ வேண்டும். பருத்தி வெடிக்கும் வரை இவ்வாறு தூவுதல் வேண்டும்.

இவ்வாறு மருந்து தூவுவதால், மருந்து தெளிக்காத வயலைவிட ஏக்கருக்கு 330 கிலோ அதிகப் பருத்திமகசூலும் 470, ரூபாய் அதிக இலாபமும் பெற முடியும் என்று கோவில்பட்டி மண்டல வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பரிசோதனைகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

அறுவடை : நன்றாக வெடித்த பருத்தியை மட்டும் காலை வேளையில் எடுக்க வேண்டும். சருகுகள் ஒட்டாமல் பருத்திகளை எடுக்க வேண்டும். எடுத்த பருத்தியை, நிழலில் உலர்த்தி, தரம்பிரித்து விற்பனை செய்தால், அதிக வருவாய் பெறலாம்.

செலவும் வரவும் : ஒரு ஏக்கரில் மானாவாரியாகப் 'பாரதி' பருத்தி பயிரிடச் சராசரியாக ரூபாய் 450 செலவாகும். மேற்கூறிய முறையில் சாகுபடி செய்தால் சராசரியாக 3 குவிண்டால் பருத்தி கிடைக்கும். அதன் மூலம் குறைந்தது ரூபாய் 750 வருவாய் பெறலாம். எனவே செலவு போக ஏக்கருக்குக் குறைந்தது ரூபாய் 300 இலாபம் கிடைக்கும்.

எனவே, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில், கரிசல் மண் நிலங்களில்-'இலட்சுமி' பருத்திக்குப் பதிலாக-மானாவாரியாகப் 'பாரதி' பருத்தியைப் பயிரிட்டுப் பயன்பெறுமாறு, மேற்கூறிய மூன்று மாவட்ட உழவர் பெருமக்களையும் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

—ஆர். எம்.

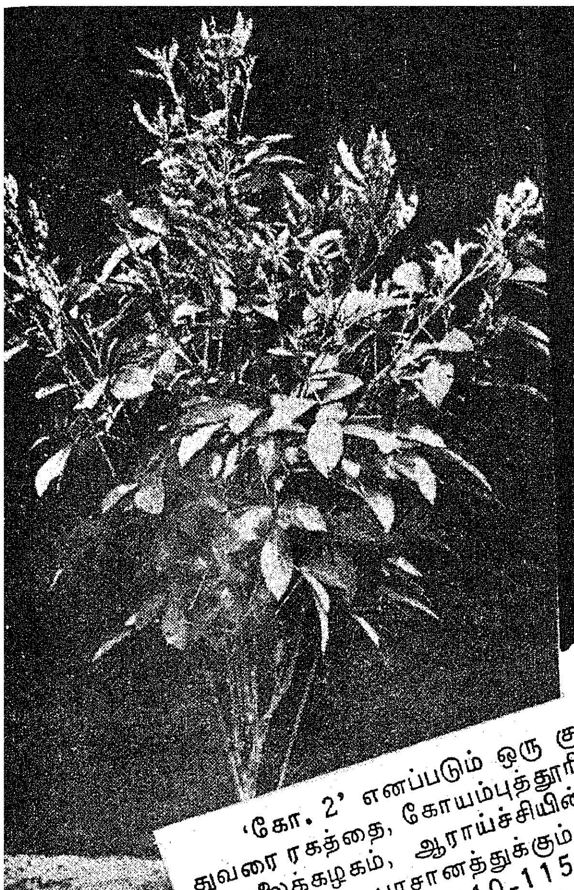

குறுகிய காலத் துவரை!

'கோ. 2' எனப்படும் ஒரு குறுகியகால, உயர்விளைச்சல் துவரை ரகத்தை, கோயம்புத்தூரில் உள்ள தமிழ்நாடு வேளாண் பல்கலைக்கழகம், ஆராய்ச்சியின் மூலம் உருவாக்கி வெளியிட்டுள்ளது. பாசானத்துக்கும், மானாவாரிக்கும் ஏற்ற இந்த இரகத்தின் வயது 110-115 நாட்களாகும். இதன் சராசரி தானிய விளைச்சல் எக்டேருக்கு பாசானத்தில் 1,500 கிலோ, மானாவாரியில் 750 கிலோ. இதன் மூலம் கிடைக்கும் நிகர இலாபம் முறையே ரூபாய் 1,500/-, ரூபாய் 700/- என்ற அளவில் உள்ளது.

முந்தைய வெளியிடான 'கோ-1' துவரையைவிட இந்தப் புது இரகம், வயதில் 20-25 நாட்கள் குறைந்தது; ஆனால் சுமார் 25 சதவிகிதம் அதிக விளைச்சலைத் தருகிறது!

இதன் செடிகள் குட்டையானவை. சுமார் மூன்று அடி உயரும் தான் வளரும். செடியின் நுனிப் பகுதிகளில் கொத்துக் கொத்தாக, அடர்த்தியாகக் காய்க்கும். தானிய மணிகள் பருமனானவை. 'கோ-2' துவரை ரகத்தின் பருப்பு விரைவில் வெந்துவிடும். சமைத்தப் பருப்பு சுவையும், மணமும் மிக்கது. அத்துடன் சுமார் 20 சதவிகிதம் புரத சத்தும் கொண்டது.

கோ. 2 இரகத்தை வாடல் நோய் (Wilt) அவ்வளவாகத் தாக்காது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிப்ரவரி—மார்ச், ஜூன்—ஜூலை பட்டங்கள் இதன் சாகுபடிக்கு மிகவும் சிறந்தவை. எக்டேருக்கு 15 கிலோ விதைகளை உபயோகித்து 45 செ.மீ.×30 செ.மீ. இடைவெளி விட்டு, சால்சாலாக விதைக்க வேண்டும். பாசனப் பயிருக்கு எக்டேருக்கு 25 கிலோ தழைச்சத்தும், 50 கிலோ மணிச் சத்தும் அடியுரமாக இடவேண்டும். மானாவாரிப் பயிருக்கு மேற்படி உர அளவில் பாதி இட்டால் போதும்!

நிலக்கடலையுடன் கலப்புப் பயிராகச் சாகுபடி செய்வதற்கும் 'கோ. 2 துவரை' ரகம் மிகவும் உகந்தது.

தகவல் :— தகவல் தொடர்பு நிலையம்,
தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்-3.

கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்!

— ஆர்.எம். —

வினா: 1-10-1974 தேதிய தமிழரசு இதழில் 'ஆஸ்துமா' வியாதியை 12 நாட்களில் குணமாக்கலாம் என்ற செய்தியை வெளியிட்டிருந்தீர்கள். ஆனால் அது குறித்து வேறு விவரங்கள் ஒன்றும் வெளியிடப்படவில்லை. ஆகவே தயைகூர்ந்து அந்த மூலிகையை யாரிடம் பெறலாம்? எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும்? அது சம்மந்தமாக யாரோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்? என்ற முழு விவரங்களையும் இக்கடிதம் கண்டவுடன் அறிவிக்குமாறு தங்களை மிகப் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

சி. நாராயணசாமி,
6/84, வையம்பாளையம்
(அஞ்சல்),
கோயம்புத்தூர்-641110.

(இது போன்ற கேள்வியை நடுப்பட்டி சி. இராதாகிருட்டிணன், சேலம் கந்தசாமி, திருப்பத்தூர் செல்வராஜ், மஞ்சநாயக்கன்பட்டி பெ. இராசேந்திரன், பவானி சரவணன் ஆகியோர் கேட்டுள்ளனர்.)

விடை: 'ஆஸ்த்மா' நோயைக் குணப்படுத்துதல் பற்றி 'தமிழரசு' அலுவலகத்திற்குக் கிடைத்த பத்திரிகைக் குறிப்பையே 1-10-74 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில் வெளியிட்டிருந்தோம். பலர் இதுபற்றி அஞ்சல் மூலமாகவும், தொலைபேசி மூலமாகவும் விவரம் கேட்கவே, 'ஆஸ்த்மா' நோயைக் குணப்படுத்தும் மூலிகை பற்றிய செய்தியை ஆராய்ந்தோம். இறுதியில், தமிழ்நாட்டுச் செய்தியே, இங்கு பிரபலமாகாமல் டில்லி சென்று பிரபலமாகி உள்ளது என்று தெரியவந்துள்ளது.

'நஞ்சேரிப்பன்' (Nanjerippan) என்ற மூலிகையின் இலைகளை 12 நாட்களுக்குக் காலையில் சாப்பிட்டால், 'ஆஸ்த்மா' நோய் குணமாகி விடும் என்று பாளையங்கோட்டையிலுள்ள அரசினர் இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரியில் (The Government College of Indian System of Medicine, Palayam Kottai) கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கண்டுபிடிப்பைப் பின்பற்றியே, புதுடில்லியிலுள்ள இந்திய மருத்துவ விஞ்ஞானக் கழகம், (The Indian Institute of Medical Science, New Delhi) 'ஆஸ்த்மா' நோய் குணமாவதைக் கண்டறிந்து, பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி அளித்துள்ளன. அச் செய்தியே 1-10-74 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில் வெளியாகியுள்ளது.

'நஞ்சேரிப்பன்' என்ற மூலிகையை அஞ்சல் மூலம் பெறமுடியாது!

'ஆஸ்துமா' நோயாளிகள், பாளையங்கோட்டையிலுள்ள அரசினர் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைந்து உள்ள மருத்துவ மனையில் சேர்ந்து அல்லது புற நோயாளியாகச் சேர்ந்து 'நஞ்சேரிப்பன்' என்ற மூலிகையின் இலைகளைத் தின்று குணப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இது பற்றிய முழு விவரமும் அறிய பின்கண்ட முகவரிக்குத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

''முதல்வர்'',
அரசினர் இந்தியமுறை
மருத்துவக் கல்லூரி,
பாளையங்கோட்டை
(அஞ்சல்),
திருநெல்வேலி
மாவட்டம்.

இதுபற்றிய முழு விவரத்தையும் 'தமிழரசு' இதழில் வெளியிட நாங்களும் முயற்சித்து வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

வினா: *1.9.'74 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த செல்வி வி.எம். உமா அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற உயர் விளைச்சல் நெல் ரகங்களுக்கு 'ஃபூராடன் 3 ஜி', 'செவிடால் 4 ஜி' போன்ற குருணை மருந்துகளை நடவு செய்த 15-வது நாளிலும், 45-வது நாளிலும் வயலில் தண்ணீர் தேங்க வைத்துப் போடும்படி கூறியுள்ளீர்கள். ஆனால் நட்ட 15-வது நாளிலும், 45-வது நாளிலும் உருட்டுத் தண்ணீர்தான் கட்ட வேண்டும் என்று 1974-ஆம் ஆண்டு காணிக்கையில் (1-1-1974 தேதிய தமிழரசு இதழில் பக்கம் 54, 55, 56) கூறியுள்ளீர்கள். அப்படியிருக்க தண்ணீர் தேங்க வைத்து-3 நாள், 5 முதல் 7 சென்டி மீட்டர் வரை-குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கூறியுள்ளீர். 3 நாள் கழித்து 4-வது நாள் தண்ணீரை வெளியே வடியவிடா? அல்லது தண்ணீர் தானாகவே வடிய வைப்பது நல்லதா? இந்த விவரத்தை 'தமிழரசு' இதழில் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன்.*

—எஸ். வெங்கிடாசலமய்யர்,
பெருமாள் கோவில் சந்து,
பூதபாண்டி (அஞ்சல்),
குமரி மாவட்டம்.

விடை: உழவர் பெருமக்களுக்குத் தேவையான ஒரு அருமையான கேள்வியைக் கேட்டுள்ளதற்காக தங்களைப் பாராட்டுகின்றோம். தாங்கள் மிகவும் உன்னிப்பாக 'தமிழரசு' இதழைப் படிக்கின்றதனாலேயே, உங்களுக்கு ஒரு ஐயம் ஏற்பட்டு கேள்வியாகப் பிறந்துள்ளது! தங்கள் கேள்வியைப் படித்தவுடன், நாம் தவறுகச் செய்திகளை வெளியிட்டுவிட்டோமோ என்ற ஐயம் ஏற்பட்டு 1.1.1974 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில், 54, 55, 56 பக்கங்களைப் பார்த்தோம். அவைகளில் தவறு இல்லை ! ஆனால் தாங்கள் தான் 1.9.1974 தேதிய இதழையும், 1-1-1974 இதழையும் இணைத்துப் பார்க்கையில் சற்று கவனக்குறைவாகப் படித்துவிட்டீர்கள் என்று நம்புகின்றோம். இப்படி இணைத்துப் பார்த்து தெளிவு பெற முயன்வதற்காக, தங்கள் முயற்சியை பாராட்ட வேண்டியது எங்கள் கடமையாகும். ஏனெனில், தங்களைப் போல் ஒவ்வொரு உழவர் பெருமகனும் 'தமிழரசு' இதழை படித்து, வேளாண்மையின் நுட்பத்தை அறிந்து, பயிரிட முற்பட்டால், இந்தியாவிற்கே சோறு போடும் அளவுக்குத் தமிழகத்தின் உற்பத்தி உயரும் என்றால் மிகையல்ல! எனவே, தங்கள் ஐயத்தைப் போக்கிட மீண்டும் தகுந்த விளக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளோம்.

1.1.1974 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில் பக்கம் 55-ல் மூன்றுவது கலத்தில், மூன்றுவது பாராவைத் தயவு செய்து மீண்டும் படியுங்கள். அதில் நாற்று நட்டது முதல் 14 நாட்கள் வரையான காலத்தில் உருட்டுத் தண்ணீர் கட்டவேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. பிறகு அதே இதழில் 56-வது பக்கத்தில் 2-வது பாராவைத் தயவுசெய்து படியுங்கள். அப்பாராவில் நடவு செய்த 15 முதல் 30 நாட்கள் வரையான காலத்தில் நடவு வயலில் 2 அங்குலம் அளவு தண்ணீர் கட்ட வேண்டும் என்று குறிப்படப்பட்டுள்ளது புரியும். எனவே, நடவு செய்த 15-வது நாளில் தண்ணீரை நன்கு வடிக்கச் சொல்லவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் தண்ணீர் இருந்தால் வடித்துவிட்டுக் களையெடுத்து, பிறகு உடனே மீண்டும் தண்ணீரைத் தேக்கி குருணை மருந்துகளைத் தூவலாம். இதில் தங்களுக்கு எந்த விதச் சங்கடமும் ஏற்படாது என்று நம்புகின்றோம்.

அடுத்து 45-வது நாளைய பிரச்சனைக்கு வாருங்கள். 1.1.1974 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில் பக்கம் 56-ல் முதல் கலத்தின் கீழ்ப் பகுதியைப் படியுங்கள். அதில் நடவு செய்த 36 முதல் 45-வது நாள் வரை வயலில் 2 முதல் 4 அங்குலம் தண்ணீர் தேக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது புரியும். எனவே, 45-வது நாளிலும் தண்ணீரை வடிக்கச் சொல்லவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஆகவே, 45-வது நாளில் தண்ணீர் தேங்கி இருக்கும் பொழுதே, குருணை மருந்துகளை நீங்கள் தூவலாம். இதிலும் தங்களுக்கு எந்தவித ஐயமும், சங்கடமும் ஏற்படாது என்று நம்புகின்றோம்.

ஆனால் அதே இதழில் பக்கம் 56-ல் 2-வது கலத்தின்கீழ்ப் பகுதியில் நடவு செய்த 46 முதல் 50-வது நாட்கள் வரை தண்ணீரை வடியவிடச் சொல்லியுள்ளதே என்றும், 1-9-1974 தேதிய இதழில் குருணை மருந்து தூவி 3 நாட்கள் வரைத் தண்ணீரைத் தேக்கி நிறுத்தச் சொல்லியுள்ளதே என்றும் எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது இது எப்படி முடியும் என்ற ஐயம் தங்களுக்கு ஏற்படக்கூடும்! தங்களுக்கு மட்டுமல்ல, கவனித்துப் படிக்கும் யாருக்கும் இந்த ஐயம் ஏற்படும். இத்தகைய சங்கடங்களைத்தான் நடைமுறைச் சிக்கல் (Practical difficulties)) என்று கூறப்படுகிறது. இதற்குத் தகுந்த விளக்கம் இதோ!

நடவு செய்த 45-வது நாளில் வயலில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் பொழுதே 'ஃபூராடன்', 'செவிடால்' போன்ற குருணைகளைத் தூவிவிடவும். குருணைகளைத் தூவி 3 நாட்கள் வரை தண்ணீர் தேங்கிய நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்பதால், 46-வது நாளிலும், 47-வது நாளிலும் தண்ணீரை வடிக்க வேண்டாம். அதே நேரத்தில் தண்ணீர் குறைகிறதே என்பதற்காகப் புதிதாகத் தண்ணீர்விட வேண்டாம். 48-வது நாளில் மீதியுள்ள தண்ணீரை வடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பொதுவாக, 45-வது நாளில் தேங்கிய தண்ணீர், நேரம் ஆக ஆக (46, 47-வது நாட்களில்) குறைந்து கொண்டே வருமாதலின், 48-வது நாளில் உருட்டுத் தண்ணீர் அளவுக்கே இருக்கக் கூடும். அதையும் வடித்துவிடலாம். இதில் ஒன்றும் பெரும் சங்கடம் இருக்காது என்று நம்புகின்றோம்.

தண்ணீர் தேங்கிய ஒருசில மணி நேரங்களிலேயே வடிந்துவிடக்கூடிய மணற்பாங்கான நிலங்களில் மட்டுமே நடவு செய்த 46-வது, 47-வது நாட்களில் தண்ணீரைத் (புதிதாக இறைத்தாலன்றி) தேக்குவது பிரச்சனையாக இருக்கக்கூடும். அப்படிப்பட்ட பகுதிகளில், நடவு செய்த 45-வது நாளில் குருணை மருந்துகளைப் போடுவதற்குப் பதிலாக, 43-வது நாளிலேயே போட்டு, 44-வது, 45-வது நாட்களில் தண்ணீர் நிற்கச் செய்து, 46-வது நாளில் வடித்துவிடலாம்.

நடவுசெய்த 46-வது நாள்முதல் 50-வது நாள் வரையான காலமே குறிப்பாக 'ஐ.ஆர். 8', 'ஐ.ஆர். 20' போன்ற ரகங்களில் பயிர் கிளைப்பின் உச்சகட்டமாகவும், பயிர்கிளைப்பிலிருந்து நெல் பூ உருவாகும் கட்டமாகவும் (Maximum tillering phase and transition from tillering to ear formation) உள்ளது. இக்காலத்தில் தண்ணீரை வடித்து விடுவதே நல்லது. ஆனால் வயலை வெடிக்க விடக்கூடாது! எனவே, இதற்கு ஏற்ற வகையில் நடவு செய்த 43-வது நாளிலேயே 'ஐ.ஆர். 8', 'ஐ.ஆர். 20' போன்ற ரகங்களில் குருணை மருந்துகளைத் தூவிட வேண்டும். இதுவே நடைமுறைச் சிக்கலைத் தீர்க்க உதவும் வழி என்று நாங்கள் கருதுகின்றோம்.

எனினும், தமிநாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக வல்லுநர்களே, நடவுசெய்த 15-வது நாளிலும், 45-வது நாளிலும் குருணை மருந்துகளைப் போடும்படி பரிந்துரைத்துள்ளதால், அவர்களுக்கும் இதுபற்றி எழுதிக் கேட்டு, அவர்கள் கருத்தறிந்து அதைத் தனியே உங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றோம். அதுவரைப் பொருத்தருள்க.

வினா : 'தமிழரசு' இதழில் வரும் கட்டுரைகள் பெரிதும் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக உள்ளது என, இக்கழகம் பாராட்டுகிறது.

'ரொபஸ்டா' வாழை முகவை மாவட்டத்தில் நல்ல பலனைக், கொடுக்குமா? கொடுக்குமானால் சாகுபடி முறையைச் சிறிது விளக்கமாகக் கூறவும்.

—ஐ. சுந்தரபாண்டி எட்வர்ட்
பி.எஸ்.சி., பி.டி.
இளைஞர் அணி தொண்டர்,
இளைஞர் கழக அமைப்பாளர்,
இராசசிங்க மங்கலம்,
முகவை மாவட்டம்.

விடை : 'எட்டடி வாழை' என்று கூறப்படும் 'ரொபஸ்டா' வாழை முகவை மாவட்டத்தில் நல்ல மகசூல் தரும். ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஏற்றதாக உள்ள எட்டடி வாழையை, முகவை மாவட்டத்தில் பெருமளவில் பயிரிட்டு, தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் மூலம் 'ஜப்பான்' போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பினால், உழவர் பெருமக்களுக்கு அதிக வருவாயும், அரசுக்கு அந்நியச் செலாவணியும் கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது! எனவே, முகவை மாவட்டத்தில் 'எட்டடி வாழை' பயிரிடத் துவங்குவது, ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கு வழி வகுக்கும்!

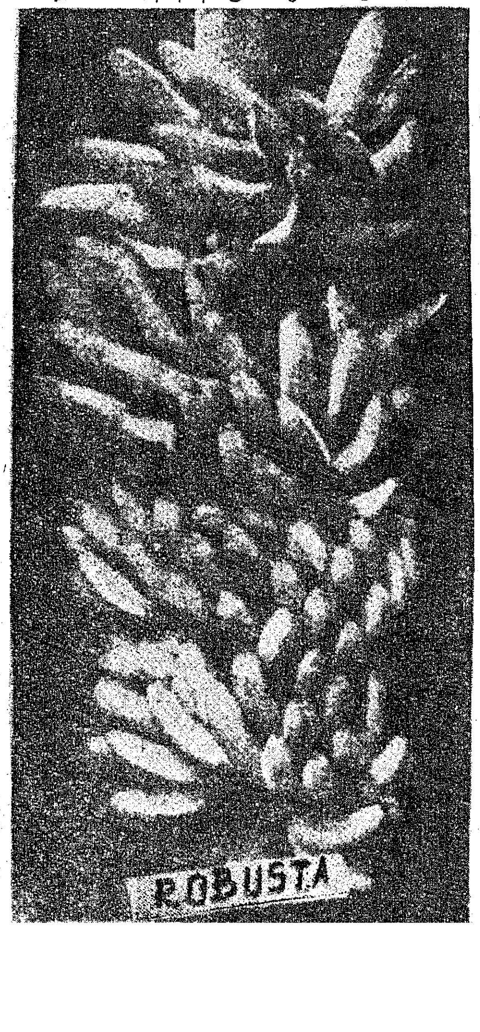

'எட்டடி வாழையின்' வயது 12 முதல் 13 மாதங்களாகும். வடிகால் வசதியுள்ள செம்மண் கலந்த மண் அல்லது கருமண் நன்செய் நிலம் அல்லது தோட்டக்கால் நிலம் ஏற்றது. உப்பு இல்லாத நல்ல தண்ணீர் தேவை. இந்த ரக வாழையை ஆண்டு முழுவதும் நடலாமெனினும், மாசிப்பட்டத்திலும், ஆடிப்பட்டத்திலும் நடுவது சிறந்தது.

'எட்டடி வாழை' பயிரிட நிலத்தை நன்கு ஆழமாக உழவு செய்ய வேண்டும். பிறகு வரிசைக்கு வரிசை 6 அடி இடைவெளியும், வரிசையில் குழிக்குக் குழி 6 அடி இடை வெளியும் விட்டு 45 சென்டி மீட்டர் (1.5 அடி.) கன அளவுள்ள குழிகள் வெட்ட வேண்டும். ஒரு ஏக்கரில் 1,210 குழிகள் வெட்ட வேண்டியிருக்கும். வெட்டிய குழிகளை 20 நாட்களுக்கு ஆறப்போட வேண்டும். பிறகு குழிகளில் வாழைக் கன்றுகள் நடுவதற்குத் தக்கவாறு செம்மண், மணல், மாட்டு, எரு, குழியின் மேல்மட்ட மண் ஆகியவைகளை கலந்து, குழிகளை நிரப்ப வேண்டும். அல்லது குழி ஒன்றுக்கு 12 கிலோ மக்கிய தொழு எருவையும், குழியின் மேல்மட்ட மண்ணையும் கலந்துக் குழிகளை நிரப்பலாம். வாழைக் கிழங்கிற்கு மூக்கு வண்டுகளால் (RHIZOME WEEVIL) சேதம் ஏற்படாமல் தடுக்க, ஒவ்வொரு குழிக்கும் 50 கிராம் பி. எச். சி., 10 சதம்' தூளையும் இட்டு மண்ணுடன் கலக்கச் செய்தல் அவசியமாகும்.

ஒரே மாதிரியான பருமனுள்ள 3 முதல் 4 மாத வயதுடைய கத்திக் குருத்துக் கன்றுகளைத் (Sword suckers) தேர்ந்தெடுத்து, அக்கன்றுகளை 0.1 சதம் 'செரசான்' கரைசலில் - ஒரு லிட்டர் தண்ணீரில் ஒரு கிராம் கரையும் செரசான் (Wet ceresan) வீதம் கரைத்த கரைசலில்-5 நிமிடங்கள் வரை அமிழ்த்தி வைத்திருந்து எடுக்க வேண்டும்.

ஒரு ஏக்கர் நடவு செய்ய 1,210 கன்றுகள் தேவைப்படும். கன்றுகளை குழிகளின் நடுவில் நட வேண்டும். நட்ட பின்னர் கன்றைச் சுற்றி, மண்ணை நன்கு அழுத்தி அணைக்க வேண்டும். அல்லது காலால் மிதித்துக் கெட்டிப்படுத்த வேண்டும். பிறகு தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும். கன்றுகள் குருக்கும் வரை, கன்றுகளைச் சுற்றிலும் மண்ணை நன்கு மிதித்து கெட்டியாகச் செய்வது மிகவும் இன்றியமையாதது.

நிலத்தில் ஈரம் இருப்பதற்கு ஏற்ப 4 நாட்களுக்கு ஒரு முறையோ அல்லது வாரம் இருமுறையோ தண்ணீர்ப் பாய்ச்ச வேண்டும். கோடையில் ஈரம் காயாமல் இருக்க அடிக்கடி தண்ணீர்ப் பாய்ச்ச வேண்டும்.

இடைவெளியில் வெங்காயம், வெண்டை ஆகியவைகளைப் பயிரிட்டு வருவாயைப் பெருக்கலாம் தேவையானபொழுது களை எடுக்கவும்.

கன்று கட்ட 3-வது மாதத்தில் முதல் முறையாக ஒவ்வொரு வாழைக்கன்றுக்கும் பின்கண்ட அளவு உரமிட வேண்டும்.

தொழு எரு—12 கிலோ
அமோனியம் சல்பேட்—300 கிராம்
சூப்பர் பாஸ்பேட்—250 கிராம்
மியூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ்—330 கிராம்
கடலைப் பிண்ணுக்கு—140 கிராம்

இவ்வாறு உரமிட தனித்தனி உரங்கள் கிடைக்கவில்லை எனில், 8-ஆம் எண் கலப்பு உரத்தில் (6:6:18) ஒவ்வொரு கன்றுக்கும் 495 கிராம் வீதம் இடவேண்டும். ஏக்கருக்கு 600 கிலோ கலப்பு உரம் தேவைப்படும்.

கன்று நட்ட 5-வது மாதத்தில் இரண்டாம் முறையாக. ஒவ்வொரு வாழைக் கன்றுக்கும் பின்கண்ட அளவு உரமிட வேண்டும்.

தொழு எரு — 12 கிலோ
அமோனியம் சல்பேட்—150 கிராம்
மியூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ்—330 கிராம்
கடலைப் பிண்ணுக்கு—140 கிராம்

உரமிடுவதற்கு கன்றுகளின் அடிப்பாகத்திலிருந்து 1 அடி தூரத்தில் சுற்றிலும் கிண்ணம் போல் மண்ணைப் பிடித்து, உரத்தைத் தூவி மண்ணால் மூடிவிட வேண்டும். அல்லது வாழை மரத்தைச் சுற்றி 2 அடி தூரம் இடைவெளி விட்டு, 10 சென்டி மீட்டர் (4 அங்குலம்) ஆழத்திற்கு மண்ணைக் (இலேசாகக்) கிளரிவிட்டு உரமிட வேண்டும். உரமிட்டவுடன் நீர்ப்பாய்ச்சுவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

ஆறுவது மாதத்தில் வாழைக்கு மண் அணைக்க வேண்டும்.

குலைபோடும் வரை பக்கத்தில் தோன்றும் கன்றுகளை அகற்றிவிட வேண்டும். குலை போட்ட பிறகு வீரியமாக வளரும் ஒரு கன்றை மட்டும் விட்டுவிட்டு, மற்ற கன்றுகளை அகற்றி விடவேண்டும்.

குலைவந்து எல்லா சீப்புகளும் வெளியான பிறகு, 9 அங்குலம் இடை வெளிவிட்டுப் பூவை ஒடித்துவிட வேண்டும்.

எட்டடி வாழையின் குலை, சரா சரியாக 25 முதல் 45 கிலோ வரை இருக்குமாதலின், காற்றுப் பாங்கான இடங்களில் வாழை சாயாதபடி மூங்கிலினுல் முட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

கன்று நட்ட 10 முதல் 12 மாதங்களில் தார் வெட்டலாம். தார் வெட்டியபிறகு, வாழை மரத்தைப் பாதியில் வெட்டி விடுவதால் கீழ்க்கன்றுக்கு நன்மை உண்டாகும்.

ஒரு ஏக்கர் எட்டடி வாழை பயிரிட்டால், குறைந்தது 1,200 தார் அல்லது 25 டன் மகசூல் பெறமுடியும். அதிலிருந்து குறைந்தது 6,000 ரூபாய் நிகர இலாபம் பெறமுடியும்.

வினு: கோவில்பட்டி பக்கம் உள்ளது எங்கள் ஊர். எங்கள் தோட்டத்தில் புரட்டாசி பட்டத்தில் எம்.சி.யு. 5 பருத்தி பயிரிட்டுள்ளோம். பாத்தி கட்டி, பாத்தியில் நட்டுள்ளோம். அகலம் 1.5 அடி, நீளம் 1 அடி இடைவெளியில் நடப்பட்டுள்ளது. இந்த இடைவெளி சரிதானு? அதற்கு மருந்து எத்தனை தடவை அடிக்க வேண்டும்? என்ன உரங்கள் போட வேண்டும்? பருத்தி சொத்தையில்லாமல் வெடிப்பதற்கு உரிய வழியைக் கூறவும். பருத்தி பயிர் சம்பந்தமான புத்தகம் உடனே தேவை. அது எங்கு வாங்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் தந்திபோல் உடனே பதில்தேவை

—இலட்சுமி.

விடை: 'எம்.சி.யு. 5' பருத்திக்கு 2.5 அடி × 1 அடி இடைவெளி விட வேண்டும். அதாவது வரிசைக்கு வரிசை 2.5 அடி இடைவெளியும், வரிசையில் குழிக்குக்குழி 1 அடி இடைவெளியும் விட்டு விதைகளை ஊன்றுவதே சிறந்தது. நீங்கள் 1.5 அடி × 1 அடி இடைவெளி மட்டுமே விட்டுள்ளதால், தங்கள் வயலில் பருத்திச் செடிகள் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கும். நெருக்கமாக இருந்தால், பருத்திச் செடிகள் நன்கு வளர்ந்து நல்ல மகசூல் தராது.

'எம்.சி.யு. 5' பருத்திச் செடிக்கு என்ன உரங்கள் போட வேண்டும் என்று கேட்டுள்ளீர்கள். நீங்கள் அடியுரம் போட்டீர்களா இல்லையா என்பதைத் தெரிவிக்கவில்லை. அடியுரமாக ஏக்கருக்கு 12 கிலோ தழைச்சத்து, 8 கிலோ மணிச்சத்து, 8 கிலோ சாம்பல் சத்து அளிக்க 60 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 27 கிலோ யூரியா, 50 கிலோ சூப்பர் பாஸ்பேட், 20 கிலோ மியூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ் ஆகிய உரங்களை இட்டிருக்க வேண்டும். தங்கள் கேள்வியிலிருந்து இந்த அளவில் உரமிட்டிருக்கமாட்டீர்கள் என எண்ண வேண்டியுள்ளது. தாங்கள் முன்பே பருத்தி நட்டு விட்டதால், இனிமேல் மேல்உரம் மட்டுமே இடமுடியும்.

'எம். சி. யு. 5' பருத்தி விதைத்த 35 முதல் 40 நாட்களில் 'ஜூனியர் ஹோ' எனப்படும் கொத்துக் கலப்பையால் அல்லது நாட்டுக் கலப்பையால் இடையுழவு செய்து ஏக்கருக்கு 12 கிலோ தழைச்சத்து அளிக்க 60 கிலோ அமோனியம் சல்பேட் அல்லது 27 கிலோ யூரியாவை மேலுரமாக இட்டு, பார் கலப்பையால் அல்லது மண்வெட்டியால் பருத்திச் செடிகளுக்கு மண் அணைத்துத் தண்ணீர் விட வேண்டும்.

இறைவை 'எம்.சி.யு. 5' பருத்திக்குப் பொதுவாக 10 முறை மருந்து தெளிக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இதுபற்றிய விவரம் ஒரு பெரிய அட்டவணை வடிவில் 1.9.1973 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில் பக்கம் 35-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வட்டவணையைப் படித்து, நீங்கள் அறிந்து கொள்வதே சிறந்தது.

காய்ப்புழுக்களால் ஏற்படும் சேதத்தையே காய்ச் சொத்து என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. சொத்தை இல்லாமல், காய்கள் வெடிக்க, மேற்கூறிய அட்டவணையில் கண்டுள்ளவாறு மருந்து தெளிப்பதே சிறந்தது.

பருத்திப் பயிர் சம்பந்தமான புத்தகம் எதுவும் விற்பனைக்குக் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. கோவில்பட்டியில் உள்ள உழவர் பயிற்சி நிலையத்தில் பருத்தி சாகுபடி குறிப்புகள் அடங்கிய சிறு வெளியீடு கிடைக்கக்கூடும். விசாரித்துப் பாருங்கள். அப்படி கிடைக்கவில்லையெனில், உங்கள் அருகாமையில் உள்ள நூலகத்திற்குச் சென்று 1.9.73, 1.10.73 16.3.74, 16.9.74 தேதிய 'தமிழரசு' இதழ்களைப் புரட்டிப் பாருங்கள். அவைகளில் உங்களுக்குத் தேவையான விளக்கங்கள் கிடைக்கும்.

வினு: எங்கள் பகுதியில் ஐ.ஆர் 8, ஐ.ஆர். 20 ரகங்கள் பெரும்பாலும் பயிர் செய்யப்படுகிறது. பிசானம் பட்டத்தில் குறைந்த வயதுடைய நெல் ரகம், பயிரிட, எந்த ரகம் சிறந்தது? மானுவாரியாகப் பயிரிடும் சண்டிக்காலி, மொழிக்கருப்பு ஆகிய நாட்டு ரகங்களுக்கு அடியுரமாக ஏக்கருக்கு 30 வண்டி தொழு எருவும், ஆட்டுக்கிடையும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான பயிர்ப்பாதுகாப்பு, மருந்தடித்தல் ஆகிய முறைகளைத் தயவுசெய்து கூறவும்.

—பி. சுப்ரமணியன்,
வாசுதேவநல்லூர்,
நெல்லை மாவட்டம்.

விடை: நெல்லை மாவட்டத்தில் பிசானம் பட்டத்தில் விதைப்பதற்கு 'பவானி', 'ஐ.ஆர். 20' ரகங்களே சிறந்தவை என அனுசரணை ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இவைகளைவிட வயது குறைந்த ரகங்கள், குறைந்த மகசூலே கொடுப்பதால் அவைகளைப் பயிரிடுவது பயனுடையதல்ல! இது பற்றிய விரிவான விளக்கம், 1-10-'74 தேதிய 'தமிழரசு' இதழில் "**உழவர் பெருமக்களுக்கு உதவும் தேன் துளிகள்**" என்ற கட்டுரையில் (பக்கம் 45) கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதைத் தயவு செய்து படிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கின்றோம். மானுவாரியாகப் பயிரிட்டுள்ள நாட்டு ரக நெல்லிற்குப் பயிர்பாதுகாப்பு செய்ய, விதைத்த மூன்று வாரம் கழித்து முதல் முறையாக 200 மில்லி லிட்டர் 'பாரத்தியான்' அல்லது 400 மில்லி லிட்டர் 'என் 'என்ட்ரின்' மருந்தை 200 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்துத் தெளிக்க வேண்டும். பிறகு மூன்று வாரம் கழித்து மேற்கூறிய அளவில் இரண்டாவது முறையும், பூட்டை வாங்கும் தருணத்தில் மூன்ருவது முறையும் மருந்து தெளிக்கவும். நெல் கதிரில் பால்பிடிக்கும் சமயத்தில் ஏக்கருக்கு 10 கிலோ 'பி.எச்.சி. 10 சதம்' தூளைத் தூவுதல் சிறந்தது. விதைத்த 40-வது நாளிலும், பூட்டை உருவாவதற்கு முன்பும். 400 கிராம் 'சினெப்' அல்லது 500 கிராம் தாமிரப் பூசணக் கொல்லி மருந்தை 200 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து தெளிப்பதால் நோய்களைத் தடுக்க முடியும்.

மானுவாரியாகப் பயிரிட 'கோ 31', 'ஐ.ஆர். 8' ஆகிய நெல் ரகங்களைப் பயன்படுத்துதல் சிறந்தது.

வினா: நெல்விளையும் களர் நிலங்களில் 'கோ. 1' அல்லது 'கோ. 2' பரங்கி பயிரிட முடியுமா? பயிரிட முடியுமென்றால் சாகுபடி முறைகளைக் கூறவும். இல்லாவிடில் தோட்டத்தில் கோ. 1, கோ. 2 பயிரிட சாகுபடி முறைகளைக் கூறவும். இதன் விதைகளை எங்கே பெறலாம் ?

'பி.வி.ஆர். 1' என்ற களர் ஒட்டு நெல்லை விதைத்த எத்தனை நாளில் பறித்து நடவேண்டும் ? இந்த ரகம் நெட்டை ரகமா இல்லை குட்டை ரகமா? களர் நிலத்திற்கு வேறு புதுவகை நெல் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களா ? கண்டுபிடித்திருந்தால் சாகுபடி முறைகளைக் கூறவும்.

—பி.எம். முகம்மது பாரூக்,
2/14, நடுத்தெரு,
ராஜகிரி (அஞ்சல்),
பாபநாசம் வட்டம்,
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

விடை: நெல் விளையும் களர் நிலங்களில் 'கோ. 1' அல்லது 'கோ. 2' பரங்கி பயிரிடுதல் பயனுடையதல்ல! அம்முயற்சியில் இறங்க வேண்டாம். தோட்டத்தில் பயிரிட பின்கண்ட சாகுபடி முறைகளை மேற்கொள்வது சிறந்தது.

'கோ. 1' பரங்கியின் வயது 180 நாட்களாகும். கோ. 2 பரங்கியின் வயது 135 நாட்களே! இவ்விரு ரகங்களையும் ஆடிப்பட்டத்திலும் (ஜூலை முதல் நவம்பர் வரை), கோடைப்பட்டத்திலும் (ஜனவரி முதல் மே வரை) பயிரிடலாம். தோட்டத்தை 4 தடவை நன்கு உழவும். பிறகு 'கோ. 1' பயிரிட குழிக்குக்குழி 10 அடி இடைவெளியும் விட்டு, 11.5 அடி (3.5 மீட்டர்) இடைவெளியும், 'கோ. 2' பரங்கி பயிரிட குழிக்குக் குழி 1.5 அடி × 1.5 அடி × 1.5 அடி அளவுள்ள குழிகளை வெட்டவும். குழிகளைச் சுமார் 20 நாட்கள் ஆறப்போட்டு, பிறகு குழி ஒன்றுக்கு 25 கிலோ தொழு எரு அல்லது கலவை எரு (கம்போஸ்ட்), 100 கிராம் ஆறும் எண் (6:12:12) கலப்பு உரம், குழியின் மேல் மண் ஆகியவற்றை இட்டு நிரப்பவும். தண்ணீர் விட்டு ஒவ்வொரு குழியிலும் 5 முதல் 6 விதைகளை ஊன்றவும். ஏக்கருக்கு 500 முதல் 600 கிராம் விதை தேவைப்படும். பிறகு விரிவிரியமாக வளரும் 2 அல்லது 3 செடிகளை மட்டும் விட்டுவிட்டு, மற்றவைகளைக் களைந்து விடவும். வாரம் ஒருமுறை தோட்டத்தைக் கொத்தி விட்டுக் களை எடுக்கவும்.

விதைத்த 30-வது நாள் கழித்து 45-வது நாளுக்குள் ஒவ்வொரு குழியிலும் 10 கிலோ தொழு எருவையும், 500 கிராம் அமோனியம் சல்பேட்டையும் கலந்து போட்டு நன்கு தண்ணீர் விடவும்.

பரங்கிச் செடிகளுக்கு வாரம் ஒரு முறை வீதம் தண்ணீர் விடவும்.

பரங்கிச் செடிகளை இலைத்தின்னும் புழுக்களும், பழ ஈக்களும், தாக்குவதைத் தடுக்க, விதைத்த 2 வாரம் கழித்து 10 நாட்கள் இடைவெளியில் 3 முறை 0.1 சத மாலத்தியான் (200 மில்லி லிட்டர் மருந்தை 100 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து) தெளிக்கவும். மருந்து தெளிப்பதைக் காய்கள் உருவாகும் முன்பு நிறுத்திவிட வேண்டும். 'டி.டி.டீ.', 'பி.எச்.சி' ஆகிய மருந்துகளை பரங்கிச் செடிகளுக்குத் தெளிக்கக் கூடாது. சாம்பல் நோய் தோன்றினால் ஏக்கருக்கு 10 கிலோ வீதம் கந்தகத் தூளை தூவவும்.

விதைத்த 90 முதல் 120 நாட்களில் முழு வளர்ச்சி அடைந்த காய்களை அறுக்க முடியும். ஏக்கருக்கு 12,000 கிலோ வரை மகசூல் பெற முடியும்.

இவ்விரு ரக பரங்கி விதைகளையும் பின்கண்ட முகவரியில் இருந்து பெறலாம்.

விதை விற்பனை நிலையம்,
தமிழ்நாடு வேளாண்மைப்
பல்கலைக் கழகம்,
கோயம்புத்தூர்-3.

'பி.வி.ஆர். 1' நெல் ரகத்தை விதைத்த 30 முதல் 35 நாளில் பறித்து நடவேண்டும். இந்த ரகம் நெட்டைரகமே. தஞ்சை மாவட்ட உவர், களர் நிலங்களில் 'மணிலா' (Manila), ஐ.ஆர். 20' ஆகிய ரகங்களைப் பயிரிடுதல் சிறந்தது. இந்த ரகங்களுக்கு ஏக்கருக்கு 35 கிலோ தழைச்சத்து, 15 கிலோ மணிச்சத்து, 15 கிலோ சாம்பல் சத்து என்ற அளவில் இட்டுப் பயிரிடலாம். மற்ற சாகுபடி முறைகளுக்கு, 'ஐ.ஆர். 20' ரகத்திற்குச் செய்வது போலவே செய்யவும்.

வினா: நான் புகுமுக வகுப்பு வரைப் படித்துவிட்டு விவசாயத்தை மேற்கொண்டு இருக்கிறேன். எனக்கு மூன்று இடங்களில் நிலங்கள் இருக்கின்றன. மூன்று இடத்திலுள்ள நிலங்களுக்கு மூன்று கிணறுகள் உள்ளன. தற்பொழுது உள்ள கிணற்றில் 1.5 ஏக்கர் நிலம் வாய்க்கால்

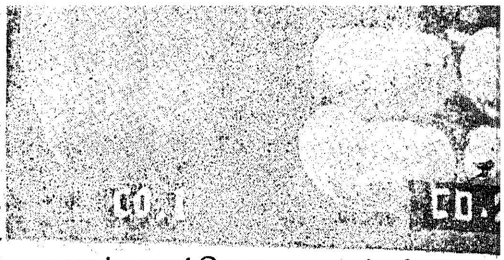

மூலம் பாய்கிறது. எல்.பி.பி. பாசனத்தின்போது மொத்தமாக உள்ள 3.5 ஏக்கர் நிலமும் பாசனம் பெறுகிறது. பாசனம் இல்லாத பொழுது மீதியுள்ள 2 ஏக்கர் தரிசாகக் கிடக்கிறது. கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்தும், அவற்றிற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியவில்லை. ஏனெனில், 2 ஏக்கர் நிலமும் மேடாக உள்ளன. கிணற்றிற்கு 5 'எச்.பி.' மோட்டர் வைத்து இருக்கிறேன். ஆகவே, கிணற்றிற்கு மேலே உள்ள நிலங்களுக்கு தண்ணீர் (குழாய் மூலம்) கொண்டுபோய் நிலக்கடலை, எள், சூரியகாந்தி முதலிய பயிர்களை பயிர் செய்யலாம் என்று திட்டமிட்டு இருக்கிறேன். கிணற்றிலிருந்து மேல் வயல்களுக்கு தண்ணீர் செல்ல வேண்டிய தூரம் 550 அடி. நில வாய்க்கால் (அதாவது கட்டிடம் கட்டி) போட்டால் நிலம் சேதமாகும். ஆகவே, பின்வரும் கேள்விகளுக்கு தயவு செய்து விடையளிக்கவும்.

(1) மோட்டர் பம்பு செட்டிலிருந்து 20 அடி உயரம் உயர்த்தினால், 550 அடிக்கு (கடைசி வயலுக்கு) தண்ணீர் சென்று விடும். தண்ணீரை அல்கத்தீன் குழாய் மூலம் கொண்டுசெல்ல முடியுமா?

(2) 550 அடிக்கு, 2 இஞ்ச் (அல்லது 3 இஞ்ச் குழாயைப் போட்டால் தண்ணீர் செல்லுமா? அல்லது முதல் 250 அடிக்கு 3 இஞ்ச் குழாயும், அடுத்து 150 அடிக்கு 1.5 இஞ்ச் குழாயும் போட்டுக் கொள்ளலாமா ?

(3) தண்ணீர் ஒரே அழுத்தமாக (Pressure) கொண்டு போக முடியுமா? மின்சார மோட்டார் பம்பிற்கு ஏதாவது இடையூறு ஏற்படுமா?

மேற்கண்ட குழாய் முறைத் திட்டத்தையே மற்றுமுள்ள இரண்டு கிணறுகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என நினைக்கிறேன். தயவு செய்து சிமெண்ட் குழாய் போட்டுக் கொள்ளவும் என எழுதிவிடாதீர்கள். அதிக செலவையும், அதிக பாசனத்தையும், நிலசேதத்தையும் கருதியே இக்கடிதம் எழுதுகிறேன். ஆகவே தாங்கள் மனமுவந்து என் நீண்ட வினாவிற்கு விடையளிக்கவும்.

—கே. கண்ணன்,
சித்தோடு (அஞ்சல்),
ஈரோடு வட்டம்,
கோவை மாவட்டம்.

விடை : கிணற்றிலிருந்து மேல் வயல்களுக்குத் தண்ணீர் செல்ல வேண்டிய தூரம் 550 அடி என்று குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். அத்தூரம் முழுவதும் உள்ள வயல்கள் உங்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானதா அல்லது வேறு உழவர்களுக்குச் சொந்தமானதா என்று தெரிவிக்கவில்லை. உங்களுக்கே சொந்தமானதெனில் தாங்கள் குழாய்கள் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு செல்லலாம். வேறு உழவர்களுக்குச் சொந்தமானதெனில், அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்தால் அன்றி, தண்ணீர் கொண்டு செல்வது எளிதல்ல. அவர்களுடன் சமரசம் பேசி ஒரு வகையில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, தண்ணீர் கொண்டு செல்வதே நல்லது. இல்லாவிட்டால், தற்சமயம் நட்பின் காரணமாக தாங்கள் தண்ணீர் கொண்டு செல்ல ஒப்புக் கொண்டாலும், பிற்காலத்தில் சிக்கல் ஏற்படக்கூடும்! எனவே, இதுபற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்யுங்கள்.

குழாய் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு செல்ல எந்தவகை தடங்கலும் இல்லை எனில், உங்கள் கிணறு உள்ள இடத்தில் ஒரு மேல் மட்ட தொட்டி கட்டுங்கள். மேல்மட்டத் தொட்டியின் உயரம், தற்பொழுது தண்ணீர் பாயாது மேடாக உள்ள நிலத்தின் மட்டத்தை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும். தாங்கள் 20 அடி உயரம் உயர்த்தினுல் தண்ணீர் பாயும் என்று கூறுவதால் 25 அடி உயர மேல்மட்ட தொட்டி கட்டுதல் சிறந்தது. மேல்மட்டத் தொட்டியாகக் கட்டாவிட்டாலும், மேட்டு நில மட்டத்தைவிட அதிக உயரத்தில் தண்ணீர் தேங்கும் வகையில் வலுவான, 25 அடி உயர, பெரிய சிமெண்ட் குழாய் செய்து, கடைகால் இட்டு நிறுத்திடவும் (குதிர் போல்). மோட்டார் மூலம் இறைக்கப்படும் தண்ணீரை மேல் மட்ட தொட்டி அல்லது குதிர் போல் அமைக்கப்பட்டுள்ள தொட்டியில் நிரப்பி, அடிப்பாகத்திலிருந்து குழாய் மூலம் மேட்டு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர்கொண்டு செல்லலாம்.

மேட்டு நிலத்தின் மட்டத்தை விட, தொட்டியில் தேங்கும் தண்ணீர் மட்டத்தின் உயரம் அதிகமாக இருக்கும் பொழுது, தண்ணீர் மட்டத்தில் இயற்கையாக உள்ள காற்றழுத்தத்தின் மூலம், குழாயின் வழியாகத் தண்ணீர் வெகு எளிதில் மேட்டு நிலத்திற்கு பாயும். இம்முறைக்கு 'சைபன் முறை (Siphon system) என்று பெயர்.

நிலத்தின் அடியில் தண்ணீர் கொண்டு செல்வதெனில், ஆஸ்பெஸ்டாஸ் குழாய்களை அமைப்பதே சிக்கனமானது. நிலத்தின் மேலேயே தண்ணீர் கொண்டு செல்வதெனில், 'அல்கத்தின்' குழாய் அமைப்பதே சிக்கனமானது.

மேலே குறிப்பிட்ட முறையில் தொட்டி அமைத்தால், ஒரே மாதிரி குறுக்களவு உள்ள குழாய் மூலமே தண்ணீர் கொண்டு செல்லலாம். தூரம் போக குறுக்களவைக் குறைக்கத் தேவை இல்லை.

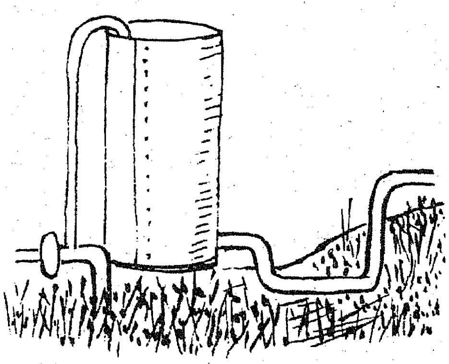

தண்ணீர் தொட்டி தனியே அமைக்கப்படுவதால், மின்சார மோட்டார் பம்பிற்கு எவ்வித இடையூறும் ஏற்படாது.

இந்த யோசனை தங்களுக்குப் புரியவில்லை என்ருல், தயவு செய்து தாங்கள் ஒரு முறை கோயம்புத்தூருக்கு அருகில் வேடப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் உள்ள 'பி.எஸ்.ஜி.' பண்ணைக்குச் சென்று பாருங்கள். அங்கு பள்ளமான பகுதியில் இதுபோன்ற உயரமான தண்ணீர் தொட்டிகளைக் கட்டி மேட்டுப்பாங்கான நிலங்களுக்குக் குழாய் மூலம் பாசனம் செய்வதைக் காணலாம். அதே முறையில் நீங்களும் முயற்சிப்பதே சிறந்தது.

வினு: நான் ஒரு இளங்கலை (பி.ஏ.) பட்டதாரி. அதிலும் வேலையற்ற பட்டதாரி. தமிழ் நாடு டயரி டெவெலெப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலம் நடத்தப்படும். Graduate Farmers Scheme மூலம் Farm அமைக்க Training அளிப்பதாக அறிந்தேன். அந்த Training Course-ல் சேர எப்படி Apply செய்ய வேண்டும் ? Application எங்கு கிடைக்கும் ? அந்த Training இல்லாமல் எனது சொந்த நிலத்தில் Dairy Farm அமைக்க State Bank பொருளாதார உதவி அளிக்குமா ? தயவு செய்து விவரங்கள் அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

—எம். ராஜகோபாலன் பி.ஏ.,
முத்தமிழ் தெரு,
அந்தநல்லூர் (அஞ்சல்),
திருச்சி மாவட்டம்.

விடை : முத்தமிழ் தெருவில் வாழும், இளங்கலைப் பட்டதாரியான தாங்கள், 'Training, Application' போன்ற சாதாரண ஆங்கிலச் சொற்களுக்குக் கூட தமிழ் வார்த்தைகளை எழுதாமல், தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் கலந்து எழுதியுள்ளது கண்டு வருத்தப்படுகிறேம்.

வேலைவாய்ப்பின்றி உள்ள பட்டதாரிகள் பால்பண்ணை அமைத்து, அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதுடன், மற்றும் சிலருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வாய்ப்பை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தவே, தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனம், பயிற்சி அளித்து வருகிறது. இப்பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கே 'ஸ்டேட் பாங்கு' மூலம் கடன் உதவி செய்யப்படுகிறது. பயிற்சி பெருதவர்களுக்கு 'ஸ்டேட் பாங்கு' கடன் உதவி கிடைப்பது ஐயத்திற்குரியதே! ஆனுல் பால் பண்ணை அமைப்பதற்குரிய அனுபவமும், தகுதியும், தங்களுக்கு இருக்குமானுல்—பால் பண்ணை அமைப்பதற்கான திட்டம் (வரைபடத்துடன்) தங்களிடம் இருக்குமானுல் — நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ள வங்கிகளிலிருந்து தாங்கள் பால் பண்ணை அமைக்கக் கடன் பெற முடியும். முயற்சித்துப் பாருங்கள்.

இப்பயிற்சியில் சேருவதற்குரிய தகுதி, மனு செய்யும் முறை, மனு அனுப்ப வேண்டிய கடைசி நாள் ஆகியவைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டு முக்கிய நாளேடுகளில் விளம்பரம் செய்யப்படுகின்றன. அவ்விளம்பரத்தைப் படித்தறிந்து, நீங்களும் அனுப்புவதே நல்லது. அடுத்து எப்பொழுது பயிற்சி துவங்கப்படும் என்பதை அறிய பின்கண்ட முகவரிக்குத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

நிருவாக இயக்குநர்,
தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனம்
6, ரித்தர்ட்டன்சாலை,
வேப்பேரி,
சென்னை-600007.

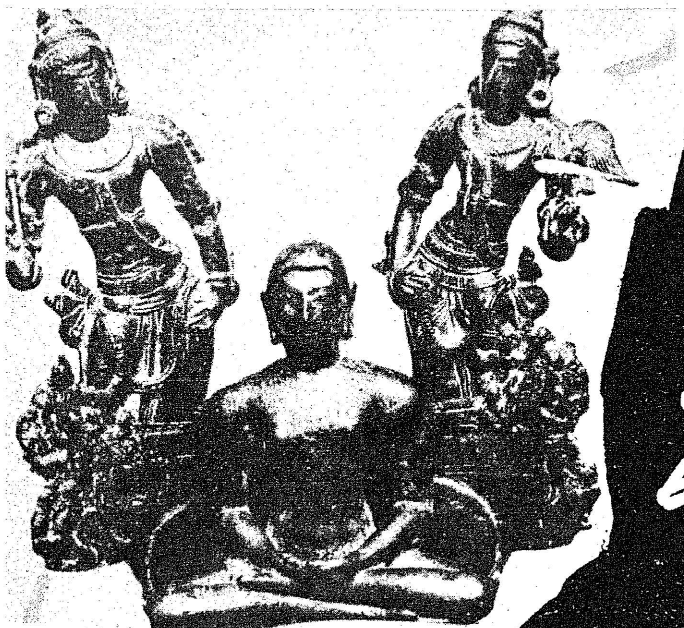

தமிழ் நூல்களில் வர்த்தமான மகாவீரர்

தமிழ் நூல்களில் வர்த்தமான மகாவீரரின் பெயர் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள செய்யுள்கள் சிலவற்றை இங்கே தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார் திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள்.

அறுநால்வர் ஆய்புகழ்ச் சேவடி ஆற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப்—பெறும்நான்
மறைபுரிந்து வாழுமேல் மண்ஒழிந்து விண்ணோர்க்கு
இறைபுரிந்து வாழ்தல் இயல்பு.

(ஏலாதி—கடவுள் வாழ்த்து)

அறிவன், அறவோன், அறிவுவரம் பிகந்தோன்,
செறிவன், சினேந்திரன், சித்தன், பகவன்,
தரும முதல்வன், தலைவன், தருமன்,
பொருளன், புனிதன், புராணன், புலவன்,
சினவரன், தேவன், சிவகதி நாயகன்,
பரமன், குணவதன், பரத்தி யொளியோன்,
தத்துவன், சாதுவன், சாரணன், காரணன்,
சித்தன், பெரியவன், செம்மல், திகழொளி
இறைவன், குரவன், இயல்குணன், எங்கோன்,
குறைவில் புகழோன், குணப்பெருங் கோமான்,
சங்கரன், ஈசன், சயம்பு, சதுமுகன்,
அங்கம் பயந்தோன், அருகன், அருள்முனி
பண்ணவன், எண்குணன், பாத்தில் பழம்பொருள்
விண்ணவன், வேத முதல்வன், விளங்கொளி

(சிலப். நாடுகாண். 176-189)

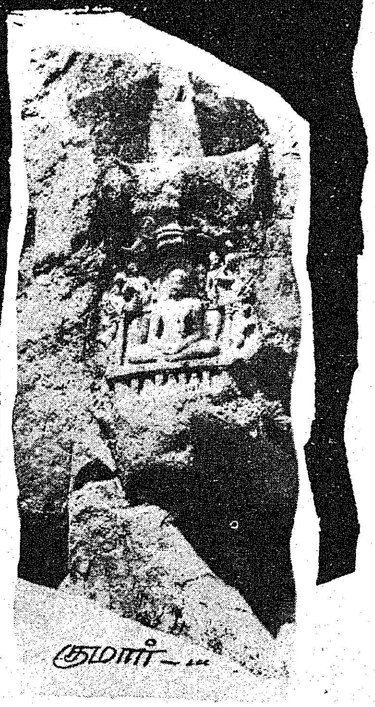

குமார்

மன்னிய அறிவு, காட்சி மறைத்தல் வேத நீயத்தோடு,
துன்னு மோகநீயம், ஆயுத், தொடர்நாம, கோத்திரங்கள்,
முன்னுறும் அந்தராயம் மொழிந்தஎண் குற்றம் ஆகும்;
இன்னவை தீர்ந்தோன் யாவன் யாவர்க்கும் இறைவன் ஆமே

—சூடாமணி நிகண்டு
(12, பல்பொருட்கூட், 88)

கடையிலா ஞானத்தோடு, காட்சி, வீரியமே, இன்பம்,
மிடையுறு நாம மின்மை, விதித்தகோத் திரங்கள் இன்மை,
அடைவிலா ஆயுவின்மை, அந்தரா யங்கள் இன்மை—
உடையவன் இறைவன் என்ன உரைக்கும் ஆருகத நூலே

—சூடாமணி நிகண்டு
(12, பல்பொருட்கூட், 85)

செம்பொன் வரைமேல் பசும்பொன் னெழுத்திட்ட தேபோல்
அம்பொன் பிதிர்வின் மறுவாயிரத் தெட்ட ணிந்து
வெம்புஞ் சுடரிற் சுடரும்திரு மூர்த்தி விண்ணோர்
அம்பொன் முடிமேல் அடித்தாமரை சென்னி வைப்போம்

(சீவக சிந்தாமணி)

முழாத்திரள் மொய்ம்மலர்த் தாமம் தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திரு மலரெல்லாம் மலர்ந்து வண்டினம்
குழாத்தொடும் இறைகொளக் குனிந்து கூக்குயில்
விழாக்கொள விரிந்தது வீரன் பிண்டியே.

(சீவக. 3012)

மன்னவன் துறவெனத் துறத்தல் மாண்பெனப்
பொன்வரை வாய்திறந் தாங்குப் புங்கவன்
இன்னுரை எயிறுவில் லுமிழ வீழ்ந்தது
மின்னியோர் வியன்மழை முழங்கிற் றொத்ததே.

(சீவக. 3016)

நாகிளம்பூம் பிண்டிக்கீழ் நான்முகனுய் வானிறைஞ்ச
மாகதஞ்சேர் வாய்மொழியான் மாதவர்க்கும் அல்லார்க்கும்
திதகல எடுத்துரைத்தான் சேவடிசென் றடைந்தார்க்கு
மாதுயரம் தீர்தல் எளிது

(பெருந்தொகை, 132)

'ஒளியாகி உலகாகி நீவிரிந்தாய் என்கோ !
உலகெலாம் நின்னொளியின் உள்ளடங்கிற் றென்கோ !
அளியார உலகம்நீ ஆள்கின்றாய் என்கோ
அமருலகு தான்நின்ன தடியடைந்த தென்கோ !
விளியாத மெய்ப்பொருளை நீவிரித்தாய் என்கோ!
நீவிரித்த வாறேமெய்ப் பொருள்விரிந்த தென்கோ!
தெளியாம லில்லைநின் திருவடிகள் மெய்ம்மை
தெளிந்தாலும் செவ்வனே தெரிந்துரைக்க லாமோ!

சூளாமணி - (துறவுச். 66)